

Herz Ent 31/18

DIEM NATALEM
AUGUSTISSIMI ET POTENTISSIMI
IMPERATORIS AC REGIS
G U I L E L M I I I

AB

ACADEMIA MARPURGENSE

DIE XXVII. M. IANUARI ANNI MDCCCLXCI

ORATIONE IN EXEDRA PRISTINI HIPPODROMI HABENDA

CELEBRANDUM

INDICIT

THEODORUS BIRT

PHIL. DR. PHILOGIAE ET ELOQUENTIAE P. P. O.
SEMINARII PHILOGI DIRECTOR.

Inest Iosephi epitomae adhuc ineditae pars quarta a BENEDICTO NIESE
historiae antiquae et philologiae P. P. O. prolata.

M A R P U R G I.
TYPIS ACADEMICIS ROBERTI FRIEDRICH.

Praefatio.

Prodeat nunc epitomae Flavianae pars quarta, quam sicut priores ad fidem codicis Busbeckiani simul adhibito Hennebergensi recensui. et Busbeckianum ipse excussi, Hennebergensem autem a Schmiedero gymnasio Schleusingensi praefecto insigni humanitate commodatum contulit Godofredus Zedler, vir de hac editione optime meritus, cuius opera effectum est, ut hi libri emendatiores prodire possint. reliquos epitomae libros, nisi vita et vires deficient, proximis annis deinceps edemus.

Datum Marburgi a. d. XI Kal. Februarias 1891.

Benedictus Niese.

Zonaras I p. 153 Bonn.

κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν γενησομένους καὶ τὰ ὅσα τῶν λαοπλάνων τούτων καὶ ἀπατεωνίων
καὶ ἀσεβῶν ἐπὶ σοῦ καύσει. σημείον δὲ τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔξειν προερῶ· ῥαγήσεται τὸ
Θυσιαστήριον παραχρήμα καὶ πᾶσα ἡ ἐπ' αὐτοῦ τιμηλὴ τῶν ἱερείων ἐπὶ γῆν χυθήσεται“. ἐπὶ 233
τούτοις παροξυνθεῖς ὁ Ἱεροβόαμος ἐξέτεινε τὴν χεῖρα κελεύων συλλαβεῖν αὐτόν, ἐκτεταμένη
5 δὲ ἡ χεὶρ παρείθη καὶ οὐκ ἔσχυε πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν αὐτήν, ἀλλὰ νεκρὰ ἀπήρητο. ἐρράγη
δὲ καὶ τὸ Θυσιαστήριον καὶ κατηνέχθη πάντα ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς προσεῖπεν ὁ προφήτης.
γνοὺς δὲ ἀληθῆ τὸν ἄνθρωπον παρεκάλεσε δεηθῆναι τοῦ Θεοῦ ἀναζωπυρῆσαι τὴν δεξιὰν 234
αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν ἐκέτευσε τὸν Θεόν, ὁ δὲ τῆς χειρὸς ἰαθείσης παρεκάλει τὸν προφήτην
δειπνῆσαι παρ' αὐτῷ. Ἰάδων δὲ ἔφησε τὸν Θεὸν ἀπειρηκέναι αὐτῷ γεύσασθαι ἄρτου καὶ 235
10 ὕδατος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει καὶ τὴν ὁδὸν ἣν ἤλθε πορευθῆναι, δι' ἄλλης δ' ὑποστρέψαι.
ἣν δὲ τις ἐν τῇ πόλει πρεσβύτης πονηρὸς ψευδοπροφήτης, ὃν εἶχεν Ἱεροβόαμος ἐν 236
τιμῇ ἀπατώμενος παρ' αὐτοῦ τὰ πρὸς ἡθονὴν λέγοντος. οὗτος τῶν παίδων αὐτῷ δηλωσάντων
τὰ περὶ τοῦ προφήτου καὶ τῶν σημείων τῶν γενομένων, δείσας μὴ παρενδοκιμήσειεν αὐτὸν 237
ὁ ξένος παρὰ τῷ βασιλεῖ ἐπιβὰς τῆς ὄνου ἐδίωξε τὸν προφήτην καὶ καταλαβὼν ἡσπάσατο, 238
15 εἶτα ἐμέμφετο μὴ παρ' αὐτὸν εἰσελθόντα καὶ ξενίων μεταλαβόντα. τοῦ δὲ φήσαντος 239
κεκωλύσθαι τοῦτο πρὸς τοῦ Θεοῦ „ἀλλ' οὐχὶ παρ' ἐμοὶ πάντως, εἶπεν, ἀπηγύρευταί
σοι παραθεῖναι τράπεζαν· προφήτης γάρ εἰμι καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς σοι θρησκείας, καὶ
πάρεμι νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθεὶς, ὅπως ἀγάγω σε πρὸς ἐμαντὸν ἐστιασόμενον“. ὁ δὲ 240
ψευσαμένῳ πεισθεὶς ἀνέστρεψεν. ἀριστῶντων δ' ἔτι καὶ φιλοφρονουμένων ὁ Θεὸς ἐπι-
20 φαίνεται τῷ Ἀδωνι λέγων ὑπὸ λέοντος κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπιόντα διαφθαρήσεσθαι παραβάντα
τάς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τοῖς πατράσι μνύμασι ταφῆς ἀμοιρήσειν. πορευομένῳ 241
τοῖνον τῷ Ἀδωνι ἐντυχὼν λέων ἀπέκτεινε, καὶ παρακαθεζόμενος ἐφύλασσε ἀκκέϊνον καὶ
τὸ ὑποζύγιον, μέχρις οὗ τινὲς ἐλθόντες ἐν τῇ πόλει ἀπήγγειλαν τῷ ψευδοπροφήτῃ. ὁ δὲ 242
διὰ τῶν υἱῶν ἀνείλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ πολυτελοῦς κηδείας ῥξίωσεν ἐντειλόμενος τοῖς
25 παισὶ καὶ αὐτὸν θανόντα σὺν ἐκείνῳ θάψαι· ἀληθῆ μὲν γὰρ εἶναι ὅσα κατὰ τῆς πόλεως
προεφήτευσεν καὶ τοῦ Θυσιαστήριου καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ψευδοπροφητῶν, ὑβρισθήσεσθαι
δ' αὐτὸς μετὰ τελευτῆς οὐδὲν σὺν ἐκείνῳ ταφείς. ἐλθὼν δὲ πρὸς Ἱεροβόαμον ἐπεχείρει πείθειν 243
αὐτόν, ὥς ὑπὸ κόπου μὲν ἡ χεὶρ αὐτῷ ναρκήσει βασιτάξουσα τὰς θυσίας, εἶτα ἀνεθεῖσα 244
πάλιν εἰς τὴν αὐτῆς ἐπανέλθοι φύσιν, τὸ δὲ Θυσιαστήριον καινὸν ὃν καὶ δεξάμενον θυσίας
30 πολλὰς καὶ μεγάλας ῥαγεῖ. ἐδήλου δ' αὐτῷ καὶ τὸν θάνατον τοῦ τὰ σημεῖα ταῦτα
προειρηκότος. ταῦτ' εἰπὼν πείθει τὸν βασιλέα καὶ τελῶς ἀποστρέψας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 245
Θεοῦ παρώρμησεν ἐπὶ τὴν ἀσέβειαν. οὕτως δ' ἐξύβρισεν εἰς τὸ θεῖον, ὥς οὐδὲν ἄλλο
καθ' ἡμέραν ζητεῖν ἢ τί καινὸν καὶ μαιρώτερον τῶν ἥδη τετολμημένων ἐργάζεται.

Ὁ δὲ Σαλομῶνος υἱὸς Ῥοβόαμος ὠκοδόμησε πόλεις ὀχυράς τε καὶ μεγάλας 246
35 ἐν τε τῇ Ἰούδα κληρουχίᾳ καὶ τῇ Βενιαμίτιδι. συνήλθον δὲ οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς 247
Ἰσραηλίταις ἱερεῖς καὶ Λευῖται πρὸς αὐτόν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἴ τινες ἄλλοι τοῦ πλήθους 248
ἦσαν ἀγαθοὶ καταλιπόντες τὰς αὐτῶν πόλεις, ἵνα θρησκευώσιν ἐν Ἱεροσολύμοις τὸν Θεόν,
καὶ ἠΰξησαν τὴν Ῥοβοάμου βασιλείαν ἐπὶ ἔτη τρία. ἠγάγετο δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος πρὸς 249

5 ἀγαγεῖν, post v ras. Busb. ἀναγαγεῖν Iosephus. — 7 γνούς] μαθὼν Iosephus. — 13 τῶν (ante γεν.)

om. Henn. — 13 παρενδοκιμήσειν Busb. — 16 παρ' ἐμοῦ Henn. — 18 πρὸς ἐαυτὸν Henn. — 20 ἀπιόντα]

ἀπερχομένῳ Iosephus. — 21 τῆς] τοῖς Busb. — 22 ἐντυχὼν] συμβάλλει Iosephus. — 28 ἀνιθεῖσα Busb.

ἄλλαις πλείοσι καὶ τὴν ἐκ τῆς Ἀβεσαλώμου θυγατρὸς Θαμάρης Μηγάνην ὄνομα οὖσαν
 250 συγγενῇ· καὶ παῖς ἐξ αὐτῆς ἄρρην αὐτῷ γίνεται, ὃν Ἀβίαν προσηγόρευσε καὶ διάδοχον
 251 τῆς βασιλείας ἀπέδειξε. τὴν δὲ βασιλείαν βλέπων ἀνταγομένην Ῥοβόαμος εἰς ἀδίκους καὶ
 ἀσεβεῖς ἐξετράπη πράξεις καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ θρησκείας κατεφρόνησεν, ὥς καὶ τὸν ὑπ’
 253 αὐτὸν λαὸν μιμητὴν γενέσθαι τῶν ἀνομιμάτων. τιμωρὸν δὲ τῶν εἰς αὐτὸν ὕβρεων ὁ Θεὸς
 254 ἐπιπέμπει τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα Σούσακον. οὗτος γὰρ ἔτει πέμπτῳ τῆς Ῥοβόαμου
 255 βασιλείας ἐπιστρατεύεται μετὰ πολλῶν αὐτῷ μυριάδων, καὶ ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν τῶν
 Ἑβραίων καταλαμβάνεται τὰς ὀχυρωτάτας αὐτῶν πόλεις ἀμαχητί. εἴτ’ ἐπῆλθε τοῖς Ἱεροσο-
 256 λύμοις ἐγκεκλεισμένου τοῦ Ῥοβόαμου καὶ τοῦ πληθους ἐν αὐτῇ καὶ τὸν Θεὸν ἱκετευόντων
 256 δοῦναι νίκην καὶ σωτηρίαν· οἷς ἔφησεν ὁ προφήτης Σαμαΐας ἀπειλεῖν τὸν Θεὸν ἐγκατα-
 257 λείψειν αὐτούς, ὥς καὶ αὐτοὶ τὴν θρησκείαν αὐτοῦ κατέλιπον· οἱ δ’ ἐξομολογεῖσθαι
 257 πάντες ὥρμησαν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς οὕτω διακειμένους οὐκ ἀπολέσειν εἶπε, ποιήσιν
 258 μέντοι τοῖς Αἰγυπτίοις ὑποχειρίους. παραλαβὼν δὲ ὁ Σούσακος ἀμαχητί τὴν πόλιν δεξαμένου
 Ῥοβόαμον διὰ τὸν φόβον οὐκ ἐνέμεινε ταῖς γενομέναις συνθήκαις, ἀλλ’ ἐσύλησε τὸ ἱερὸν
 καὶ τοὺς θησανροὺς ἐξεκένωσε τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς βασιλικοὺς μὴδὲν ὅλως ὑπολιπῶν.
 259 περιεῖλε δὲ καὶ τοὺς χρυσοὺς θυρεοὺς καὶ τὰς ἀσπίδας, ἃς κατεσκεύασε Σολομῶν, καὶ τὰς
 260 χρυσᾶς φαρέτρας, ἃς ἀνέθηκε Δαυίδης τῷ Θεῷ, καὶ ταῦτα ποιήσας ἀνέστρεψε. μέμνηται
 263 δὲ ταύτης τῆς στρατείας καὶ ὁ Ἀλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος. ἀναχωρήσαντος δὲ Σουσαάκου
 Ῥοβόαμος ἀντὶ τοῦ μετὰ στρατηγίας ἐπιφανοῦς καὶ τῆς ἐν τοῖς πράγμασι λαμπρότητος
 264 διάγειν ἐβασίλευσεν ἐν ἰσχυρίᾳ καὶ δέει, πάντα τὸν χρόνον ἐχθρὸς ὢν Ἱεροβοάμῳ. ἐτελεύ-
 264 τησε δὲ βιώσας ἔτη πεντήκοντα καὶ ἐπτά, βασιλεύσας δὲ αὐτῶν ἑπτακαίδεκα, τὸν τρόπον
 ἀλαζῶν καὶ ἀνόητος. διεδέξατο δὲ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ἀβίας ὕγδοον ἥδη καὶ δέκατον
 265 ἔτος Ἱεροβοάμου τῶν δέκα φυλῶν βασιλεύοντος, ὃς οὐ διέλιπεν εἰς τὸν Θεὸν ἐξυβρίζων.
 266 κάμνοντος δ’ αὐτῷ κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν τοῦ παιδός, ὃν Ἀβίμην ἐκάλουν, τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ προσέταξε σχῆμα λαβοῦσαν ἰδιωτικὸν πορευνθῆναι πρὸς Ἀχίαν τὸν προφήτην καὶ
 267 περὶ τοῦ παιδὸς ἀνακρίνειν, εἰ διαφνέσεται τὴν νόσον. ἡ δὲ μετασχηματισαμένη ἦκε πρὸς
 267 τὸν προφήτην καὶ μελλούσης εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι ὥς ἰδιώτιδος καὶ ξένης ἀνεβόησεν
 267 „εἴσέλθε, γύναι Ἱεροβοάμου· τί χρύπτεις σαντὴν; τὸν γὰρ Θεὸν οὐ λανθάνεις, ὅς ἀμειβομένην
 267 τέ μοι φανείς ἐδήλωσε καὶ προσέταξε τίνας ποιῆσομαι λόγους. ἄπελθε οὖν πρὸς τὸν
 270 ἄνδρα καὶ φράζε αὐτῷ ταῦτα λέγειν· ἐπεὶ σε ἐκ τοῦ μηδενὸς μέγα ἐποίησα, σὺ δὲ τὴν
 270 ἐμὴν θρησκείαν καταλιπὼν χωνευτοὺς Θεοὺς ἐτίμησας, πάλιν ἐξολοθρεύσω σε καὶ πᾶν σου
 271 καταιρήσω τὸ γένος. μεθεξὲς τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλήθος, ὅτι τοῖς σοῖς ἀσεβήμασιν ἠκολούθησε.
 272 σὺ δέ, γύναι, τὸν υἱὸν καταλήψῃ τεθνηκότα· ταγήσεται δὲ κοινῷ τιμῆθεις πένθει καὶ
 273 γὰρ μόνος ἐκ τοῦ γένους Ἱεροβοάμου ἀγαθὸς οὗτος ἦν“. ταῦτ’ αὐτοῦ προφητεύσαντος
 273 ἠπείγετο ἡ γυνὴ καὶ παραγενομένη τὸν μὲν υἱὸν ἐκπεπνευκότα εὗρε, τῷ δὲ βασιλεῖ
 274 πάντα ἀπήγγειλεν. Ἱεροβοάμος δὲ οὐδενὸς τούτων φροντίσας ἐπὶ τὸν Ῥοβόαμου παῖδα
 Ἀβιὰν τῶν δύο φυλῶν βασιλέα ἐστράτευσεν. ὃ δ’ ἀκούσας τὴν ἔφοδον αὐτοῦ οὐ κατεπλάγη,
 275 ἀλλ’ ἀπήντησε τῷ Ἱεροβοάμῳ εἰς τόπον τινα καλούμενον ὄρος Σαμαρῶν. ὥς δὲ τὰ

6 πέπτω Busb. — 12 ποιήσοι Busb. — 19 στρατηγίας Busb. — τῆς] τοῖς Busb. — 25 λαβοῖσαν, αν i. ras Busb. — 30 ταῦτα αὐτῷ tr. Henn. — μέγαν Iosephus. — 31 ἐξολεθρεύσω Busb. ἐξόλω Iosephus. — 32 σοῖς om. Busb. (?) — 36 τοῦτον οὐδενὸς tr. Henn.

στρατεύματα ἀντιπαρετάσσεται καὶ συμβαλεῖν ἔμελλε, σταῖς ἐφ’ ὑψηλοῦ τινος Ἀβίας τόπον
 ἀκοῦσαι πρῶτον αὐτοῦ μεθ’ ἰσυχίας ἠξίωσε. γενομένης δὲ σιωπῆς ἔφη μὴ ἀγνοεῖν αὐτούς,
 276 ὅτι τὴν ἡγεμονίαν ὁ Θεὸς Δαυίδῃ καὶ τοῖς ἐγγόνις αὐτοῦ κατένευσεν, αὐτοὶ δὲ τῷ δούλῳ
 Ἱεροβοάμῳ προσέθεντο καὶ νῦν ἦκασι πολεμήσοντες· τίτι πεπιστευκότες περὶ τῆς νίκης;
 279 ἢ ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσι ἢ τοῖς ἐπὶ τῶν ὀρεῶν βωμοῖς, ἃ δείγματα τῆς ἀσεβείας ἐστὶν
 279 αὐτῶν; συμβουλευῶ τοιγαροῦν ἔτι καὶ νῦν μεταγνῶναι καὶ τοῦ πολεμεῖν παύσασθαι“. 281
 ταῦτα διαλεγόμενον λάθρα τινὰς τῶν στρατιωτῶν Ἱεροβοάμος ἔπεμψε κυκλωσομένους
 282 τὸν Ἀβίαν ἐκ τινων ἀφανῶν τοῦ στρατοπέδου μερῶν. μέσου δ’ αὐτοῦ περιληφθέντος τῶν
 πολεμίων ἡ μὲν στρατιὰ κατέδεισεν, ὁ δ’ Ἀβίας παρεθάρρυνε καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐν
 10 Θεῷ παρακάλει· οἱ δὲ τὸν Θεὸν ὁμοῦ ἐπικαλεσάμενοι ἐχώρησαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ
 283 θανμαστὴν καὶ διαβόητον νίκην παρὰ τοῦ Θεοῦ λαβεῖν ἠξιώθησαν· καὶ οὐκέτι μετὰ ταύτην
 285 τὴν ἵτταν Ἱεροβοάμος ἴσχυσεν ἐφ’ ὅσον Ἀβίας περιῆν χρόνον. τελευτᾷ δ’ οὗτος ὀλίγον τῇ
 νίκῃ χρόνον ἐπιζήσας ἔτη βασιλεύσας τρία, διεδέξατο δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς
 286 Ἄσανος καὶ ἡ τούτου μήτηρ Μαάχα. τούτου κρατοῦντος εἰρήνης ἀπήλυσεν ἡ χώρα τῶν
 15 Ἰσραηλιτῶν ἐπὶ ἔτη δέκα. ἐτελεύτησε δὲ καὶ Ἱεροβοάμος ἄρξας ἔτη δύο καὶ εἴκοσι,
 287 διαδέχεται δ’ αὐτὸν ὁ παῖς Νάβαδος. ἦρξε δ’ ἔτη δύο τῷ πατρὶ τὴν ἀσέβειαν ἐμφορῆς ὢν.
 στρατευσάμενος δὲ ἐπὶ Γαβάρθωνα πόλιν τῶν Παλαιστινηῶν καὶ πολιορκῶν αὐτὴν ἐπιβου-
 288 λευθεὶς ὑπὸ φίλον τινὸς Βοοσάμου Ἰλου δὲ παιδὸς ἐκεῖ θνήσκει, ὃς τὴν βασιλείαν παρα-
 λαβὼν ἅπαν τὸ Ἱεροβοάμου γένος διέφθειρεν.
 20 Ὁ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς Ἄσανος ἦν τὸν τρόπον ἄριστος καὶ πρὸς τὸ θεῖον
 290 ἀφορῶν καὶ κατάρθωσε τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἐκκόψας εἴ τι πονηρὸν ἐν αὐτῇ. ἦδη δ’ αὐτοῦ
 292 δέκα ἔτη βασιλεύοντος στρατεύει δυνάμει μεγάλῃ Ζαχαῖος ἐπ’ αὐτὸν ὁ τῆς Αἰθιοπίας
 βασιλεὺς. καὶ μέχρι πόλεως Μαρίσας, ἔστι δ’ αὕτη τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἐλάσαντος αὐτοῦ
 μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως ὑπῆντησεν Ἄσανος, καὶ ἀντιπαραιτάξας αὐτῷ ὥς κατεῖδε τὸ
 293 τῶν Αἰθιοπῶν πλήθος νίκην ἦται παρὰ τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ ταύτην ἐπένευσεν, καὶ συμβαλὼν
 294 πολλοὺς ἀποκτείνει τῶν Αἰθιοπῶν καὶ φεύγοντας ἐδίωξεν ἄχρι τῆς Γεραρίτιδος χώρας
 καὶ πόλεις αἰλούσας διήρπασεν καὶ τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν, ὥς πολλὴν μὲν ἐκφορῆσαι
 χρυσὸν πολλὴν δὲ ἄργυρον λείαν τὰ ἀπαγαγεῖν πολλὴν καμύλους καὶ ὑποζύγια καὶ βοσκη-
 295 μάτων ἀγέλας. Ἄσανος μὲν οὖν καὶ ἡ στρατιὰ τῆς θείας ῥοπῆς τυχόντες ἀνέστρεφον εἰς
 30 Ἱεροσόλυμα, ἀπήντησε δ’ αὐτοῖς προφήτης Ἀζαρίας, ὃς ἐπισχὼν αὐτοὺς τῆς ὁδοιπορίας
 εἶπεν, ὅτι ταύτης εἶεν τῆς νίκης παρὰ Θεοῦ τετυχηκότες, ὅτι δικαίους ἑαυτοὺς παρέσχον
 καὶ πάντα κατὰ βούλησιν Θεοῦ πεποιηκότας. ἐπιμένονσι μὲν οὖν ἔφασκεν αὐτῷ τὸ κρατεῖν
 296 αὐτοῖς τῶν ἐχθρῶν καὶ τὸ ζῆν μετ’ εὐδαιμονίας παρέξειν τὸν Θεόν, ἀπολιποῦσι δὲ
 τὴν θρησκείαν ἅπαντα τὰ τούτων ἐναντία συμβήσεσθαι καὶ μήτε προφήτην ἐν
 35 αὐτοῖς εὐρεθῆσεσθαι μήθ’ ἱερεᾶ τῷ δικαίῳ χρηματίζοντας καὶ τὸ ἔθνος διασπαρή-
 297 σεσθαι. καὶ συνεβούλευεν αὐτοῖς ἀγαθοῖς γενέσθαι. Ἄσανος δὲ καὶ ὁ λαὸς
 ἐπείθοντο καὶ πολλὴν πρόνοιαν τοῦ δικαίου πεποίητο. ὁ δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς
 298

1 ἀντεπρίττετο Busb. Henn. — 7 περικυκλωσομένους Busb. (?) — 10 Θεῷ] τῷ Θεῷ Henn. — 16 ἐλάσαντος Henn. — 18 βοοσάμου, μ ex v corr. Busb. — 21 κατάρθωσε Busb. — 22 ἔτη δέκα tr. Henn. — 25 ἐπένευσεν] ἐσημύειν Iosephus. — 26 ἀποκτείνει Iosephus. — φεύγοντας] τραπέντας εἰς φυγὴν Iosephus. — 30 ἐπισχὼν 32 βοίλησιν in ras. 50—60 litt. Busb. — 31 τετυχότες Henn.

Zonaras I p. 156 Bonn.

- 299 Βοοσάμης τὸν Ἱεροβοάμον υἱὸν Νάβαδον ἀνελὼν εἴκοσι μὲν ἐβασίλευσεν ἔτη καὶ τέσσαρα
ἐν Θαρσίλῃ πόλει οἰκῶν, ἀσεβὴς δὲ ὑπὲρ τοὺς πρὸ αὐτοῦ γενόμενος πολλὰ καὶ τὸ πλῆθος
κακὰ διέθικε καὶ τὸν θεὸν ἐξύβρισεν, ὃς διὰ τοῦ προφήτου Γιμοῦ προεῖπεν αὐτῷ δια-
301 φθεῖρειν τὸ γένος καὶ ἐξολέσειν ὡς καὶ τὸ Ἱεροβοάμον. Βοοσάμης οὐδὲ μετὰ τὰς ἀπειλὰς
303 ταύτας τῆς κακίας ἐνέδωκεν, ἀλλὰ χεῖρων μᾶλλον ἐγένετο, παραλαβὼν δὲ στρατιὰν 5
ἐπῆλθε πόλει Ἀμαραθῶνι σταδίου ἀπεχούσῃ Ἱεροσολύμων τεσσαράκοντα, καὶ
καταλαβόμενος αὐτὴν ὠχύρου ἐγνωκὼς καταλιπεῖν ἐν αὐτῇ δύναμιν, ἵν' ἐκεῖθεν
304 ὁρμώμενοι τὴν Ἀσάνου βασιλείαν κακῶσι. φοβηθεὶς δὲ Ἀσανος τοῦτο ἐπεμψεν ἐπὶ
305 τὸν Ἀμασκηῶν βασιλέα χρυσὸν καὶ ἄργυρον παρακαλῶν συμμαχίαν. ὁ δὲ συμμαχίαν
πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο καὶ πέμψας εἰς τὰς Βοοσάμου πόλεις τὰς μὲν ἐπέτρησε 10
306 τὰς δὲ διήρπασε. ταῦτα ἀκούσας ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς τοῦ μὲν ὄχρυον
τὴν Ἀραμαθῶνα ἐπαύσατο, μετὰ δὲ σπονδῆς ὡς βοηθήσων τοῖς οἰκείοις ἀνέστρεψε καὶ
307 μετ' οὐ πολὺ τέθνηκε. παρῆλθε δὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ὁ παῖς Ἰλανος, ὃς ἄρξας ἔτη δύο
308 κτείνεται ὑπὸ Ζαμαρίου τοῦ ἑπάρχου· εὐωχηθέντα γὰρ αὐτὸν παρὰ τῷ οἰκονόμῳ αὐτοῦ
309 Ὀλοᾶ διὰ τινων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἑπτάων κτείνει αὐτὸν καὶ βασιλεύσας πᾶσαν τὴν 15
310 Βοοσάμου γενεὰν διαφθείρει. ἡ δὲ πολιορκουσα τὴν Γαβαθῶνα στρατιὰ πυθομένη,
ὅτι Ζάμαρις ἀποκτείνας τὸν βασιλέα ἔχει τὴν ἀρχήν, καὶ αὐτὴ τὸν αὐτῆς ἡγεμόνα
Ἀμαρίνον ἀπέδειξε βασιλέα, ὃς εἰς Θάρσῃν παραγίνεται τὸ βασίλειον καὶ τὴν πόλιν
311 αἰρεῖ. Ζάμαρις δὲ φυγὼν εἰς τὸ μυχαΐτατον τῶν βασιλείων καὶ ὑποπρήσας αὐτὸ
συγκατέκανσεν ἑαυτὸν βασιλεύσας ἡμέρας ἐπτά. διέστη δ' ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν λαός, 20
καὶ οἱ μὲν αὐτῶν Θαματαῖον βασιλεύειν ᾗθελον, οἱ δὲ τὸν Ἀμαρίνον· νικήσαντες
312 δὲ οἱ τοῦ Ἀμαρίνου κτείνουσι τὸν Θαματαῖον. καὶ ἦρξεν ὁ Ἀμαρίνος ἔτη δώδεκα,
τὰ μὲν ἔξ ἐν Θάρσῃ πόλει, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν Μαρεώνῃ λεγομένη ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων Σαμαρεῖα
καλουμένη. προσηγόρευσε δ' αὐτὴν αὐτὸς Σομαραῖον ἀπὸ τοῦ τὸ ὄρος ἀποδομένου αὐτῷ
313 ἐφ' ᾧ κατεσκεύασε τὴν πόλιν Σαμάρου. γέγονε δὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων χεῖρων 25
314 καὶ ἀσεβέστερος καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Σαμαρεῖα, διαδέχεται δ' αὐτὸν ὁ παῖς Ἀχαβος. οἱ
μὲν οὖν τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεῖς ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ διὰ τὴν παρανομίαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
ἐφθάρησαν, ὁ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς Ἀσανος δι' εὐσέβειαν εἰς μακρὸν καὶ εὐδαιμον
315 προήχθη γῆρας καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐν ἄρξας ἔτος ἀπέθανεν Ἰωσαφάτῃ τῷ υἱῷ τὴν
ἡγεμονίαν καταλιπών. τοῦτον μιμητὴν Δανίδου κατὰ τε ἀνδρείαν καὶ κατ' εὐσέβειαν πάντες 30
316 ὑπέλαβον. ὁ δὲ Ἀχαβος ὥκει μὲν ἐν Σαμαρεῖα, ἦρξε δ' ἕως ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο, χεῖρων τῶν πρὸ
317 αὐτοῦ γεγονώς. ἔγημε δὲ καὶ γυναῖκα θυγατέρα τοῦ Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως Ἰεζάβελαν
318 ὄνομα, ἃν ἥς τοὺς ἐκείνης θεοὺς προσκυνεῖν ἔμαθεν· ἦν δὲ τὸ γύναιον δραστήριον καὶ
τολμηρόν· καὶ τὰν τῷ Τυρίων θεῷ ὃν Βήλ προσαγορεύουσιν ὠκοδόμησε καὶ ἄλσος κατεφύτησε·
κατέστησε δὲ καὶ ἱερεῖς καὶ ψευδοπροφήτας τούτῳ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς πολλοὺς 35
τοιούτους περὶ αὐτὸν εἶχε.
- 319 Προφήτης δὲ τις τοῦ μεγίστου θεοῦ ἐκ πόλεως Θεσβώνης τῆς Γαλααδίτιδος προσελ-
θὼν Ἀχάβῳ προλέγειν αὐτῷ τὸν θεὸν ἔφασκε μήτε ὕσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσι μήτε

1 Ἱεροβοάμην Busb. Henn. — καὶ τέσσαρα ἔτη tr. Henn. — 17 ἱάμαρης Busb. — 17 ἀρχήν] βασιλείαν
Iosephus — 25 σομάρου Henn. — 30 μιμητὴν, μιμήτην in ras. Busb. — 31 δι' ὡς Busb. — 34 κατεφύττεισε
Henn. cum Iosepho. — 35 ὁ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς Henn.

Zonaras I p. 159 Bonn.

- δρόσον καταπέμψειν εἰς τὴν χώραν, εἰ μὴ φανέντος αὐτοῦ. καὶ τούτοις ἐπομοσάμενος
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ πρὸς νότον μέρη παρὰ χειμάρρῳ τινί, ἐξ οὗ καὶ τὸ ποτὸν εἶχε· τὴν δὲ
τροφὴν αὐτῷ καὶ ἡμέραν κόρακες ἔφερον. ξηρανθέντος δὲ τοῦ χειμάρρου εἰς Σαρφεθάν 320
πόλιν κειμένην μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου παραγίνεται κελεύσαντος τοῦ θεοῦ. ὣν δ' οὐ 321
5 πόρρω τῆς πύλης ὁρᾷ γυναῖκα ξυλιζομένην, καὶ κομίσαι ὕδωρ παρεκάλεσεν, ὅπως πίη,
πορευομένης δ' ἐκείνης καὶ ἄρτον ἐνεγκεῖν ἐβόησε. τῆς δ' ὁμοσάσης μίαν ἔχειν ἀλεύρου 322
δράκα καὶ ὀλίγον ἔλαιον καὶ πορεύεσθαι συνειλοχῆναι τὰ ξύλα, ἵνα ποιήσῃ ἑαυτῇ καὶ
τῷ τέκνῳ ἄρτον, μεθ' ὃν ἀπολείσθαι λιμῷ, ἀλλὰ θαρσοῦσα, ἔλεγεν, ἅπιθι καὶ ποιήσασα
πρῶτον ἐμοὶ βραχὺ κόμισον· προλέγω γάρ σοι μηδέποτε ἐπιλείψειν ἀλευρον ἐκεῖνο τὸ
10 ἄγγος μὴδ' ἔλαιον τὸ κεράμιον, μέχρις ἂν ὕσῃ ὁ θεός· ἡ δὲ παραγενομένη πρὸς αὐτὴν 323
ἐποίησε τὰ εἰρημένα καὶ αὐτὰ τὰ ἔσχε καὶ τῷ τέκνῳ ἐχορήγει τὴν διατροφὴν καὶ τῷ προ-
φήτῃ, ἄχρις οὗ καὶ ὁ αὐχμὸς ἐπαύσατο. μέμνηται δὲ τῆς ἀνομβρίας ταύτης καὶ Μένανδρος 324
ἐν ταῖς Ἰδοβάλου τοῦ Τυρίων βασιλέως πράξεσιν. ἡ δὲ τὸν προφήτην διατρέφουσα γυνή 325
τοῦ παιδὸς αὐτῇ νοσήσαντος, ὡς καὶ τὴν ψυχὴν ἀφείναι, ἀνακλαιομένη κατητιᾶτο τῆς παρ'
15 αὐτῇ παρουσίας τὸν προφήτην ὡς ἐλέγξαντα τὰς ἁμαρτίας αὐτῇ καὶ διὰ τοῦτο τοῦ
παιδὸς τετελειτηκός. ὁ δὲ παρεκελεύετο θαρρεῖν καὶ παραδοῦναι τὸν υἱὸν αὐτῆς. παρα- 326
δοῦσης οὖν εἰς τὸ δωματίον, ἐν ᾧ διετριβεν αὐτός, ἀνήνεγκε καὶ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς
κλίνης ἀνεβόησε πρὸς τὸν θεὸν οὐ καλῶς ἀμείψασθαι τὴν ὑποδεξαμένην καὶ θρῆψασαν
τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀφελόμενον, ἐδεῖτο τὲ τὴν ψυχὴν εἰσπένψαι πάλιν τῷ παιδί. τοῦ δὲ 327
20 θεοῦ τῷ προφήτῃ χαρίζομένου παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀνεβίωσεν. ἡ δὲ τότε σαφῶς
ἔλεγε μεμαθηκέναι, ὅτι τὸ θεῖον αὐτῷ διαλέγεται. μετ' ὀλίγον δὲ παραγίνεται πρὸς Ἀχαβον 328
ὁ προφήτης δηλώσων αὐτῷ τὸν γενησόμενον υἱόν. λιμοῦ δὲ τὴν χώραν κατέχοντος οὐδὲ
τοῖς κτήνεσι τροφὴν ἢ γῆ διὰ τὴν ἀνομβρίαν ἀνεδίδου. ἀπῆει δ' ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς 329
οἰκείους ἀγροὺς κατὰ ζήτησιν πόας σὺν Ὠβεδία τῷ τούτων ἐπιμελομένῳ καὶ μεριστάμενοι 330
25 τὰς ὁδοὺς ἀπῆσαν ἕτερος ἑτέρων. μονωθέντι δὲ τοῦ βασιλέως Ὠβεδία συνήντησεν ὁ 331
προφήτης Ἠλίας, καὶ μαθὼν Ὠβεδίας ὅστις εἶη προσεκίνησεν αὐτόν· ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ
μηνύειν ὅτι παρεῖη ἐκέλευε, κακῆϊνος ἀγνοεῖν αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μηδένα τόπον κατέλιπεν, 332
εἰς ὃν οὐκ ἀπέστειλεν τοὺς ἄξοντας αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ, εἰ λάβοιεν. εὐλαβεῖσθαι δὲ μὴ
καὶ τοῦ θεοῦ φανέντος αὐτῷ εἰς ἄλλον τόπον ἀπέλθῃ, εἶτα μὴ εὐρεθέντος αὐτοῦ 333
30 ἀποθάνῃ. προνοεῖν οὖν τῆς σωτηρίας αὐτοῦ παρεκάλει λέγων, ὡς ἑκατὸν αὐτὸς σώσεις 334
προφήτας Ἰεζαβέλας πάντας τοὺς ἄλλους ἀνηρηκυίας καὶ ἔχει κεκρυμμένους καὶ τρεφο-
μένους ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ δοὺς αὐτῷ πίστεις ἐνόρκους, ὅτι κατ' ἐκείνην Ἀχάβῳ φανήσεται
τὴν ἡμέραν ἔπεισε μηνύσαι τῷ βασιλεῖ. ἰδὼν δὲ αὐτὸν Ἀχαβος ἠρώτησεν, εἰ αὐτὸς 335
εἶη ὁ τῶν Ἑβραίων λαὸν κακώσας. ὁ δ' αὐτὸν μᾶλλον εἶπε τὰ δεινὰ πεποιηκέναι καὶ τὸ
35 γένος αὐτοῦ ξενικούς εἰσειηνοχότα θεοὺς, τὸν δὲ ἀληθῆ καὶ μόνον θεὸν ἀπολελοιπότα.
„ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔφη, πάντα τὸν λαὸν εἰς τὸ Καρμὴλιον ἄθροισον καὶ τοὺς σοὺς προφήτας καὶ 336
τοὺς τῆς γυναικός, καὶ τοὺς τῶν ἁλσῶν ὡς τετρακοσίους ὄντας. ὡς δὲ συνέδραμον πάντες, στὰς 337
μέσον Ἠλίας „εἰ μὲν τὸν ἐγχώριον, ἔφη, θεὸν ἀληθῆ καὶ μόνον νομίζετε, ἐμοὶ ἐπεσθε

3 χιμάρου Busb. ποταμοῦ Iosephus. — ἀρφεθάν Busbs. — 6 ἀλείδρου Busb. — 10 παραγενομένη
Henn. — 11 αὐτῷ] αὐτῇ Iosephus. — 13 τοῦ] τοῦ τῶν Henn. — 17 κατακλιθεῖς] καταθείς Iosephus. —
19 ἀφελοῦμενον Henn. — 20 ἀνεβόησεν Busb. — 24 ἐπιμελουμένην Henn. — 36 ἐφη in ras. Busb. —
38 ἐπεσθε ἐμοὶ tr. Henn.

Zonaras I p. 160 Bonn.

338 εἰ δὲ τοὺς ξενικοὺς θρησκαίνειν δεῖν ὑπειλήγατε, τοῖς αὐτῶν ἀκολουθεῖτε προφήταις. τοῦ
δὲ πλήθους σιωπῶντος ἠξίωσε πρὸς διάπειραν τῆς ἰσχύος τοῦ τε ἰδίου θεοῦ καὶ τῶν
ξενικῶν αὐτὸν μόνον ὄντα λαβεῖν βοῦν καὶ ταύτην θῦσαι καὶ ἐπιθεῖναι ξύλοις ἄνευ πυρός,
καὶ κείνους τετρακοσίους ὄντας ταῦτά ποιῆσαι, καὶ ἕκαστον ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἴδιον θεόν
339 ἀνακαῦσαι τὰ ξύλα· οὕτω γὰρ ἔφη μαθήσεσθαι τὸν ἀληθῆ θεόν. ἀρεσάσης δὲ τῆς
γνώμης ἐκέλευσεν Ἥλιος τοὺς προφήτας ἐκλεξαμένους βοῦν πρῶτους τὲ θῦσαι καὶ τοὺς
αὐτῶν ἐπικαλέσασθαι θεούς. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπήντα παρὰ τῆς εὐχῆς αὐτοῖς καὶ τῆς ἐπι-
κλήσεως, σκώπτων ὁ Ἥλιος μεγάλη βοῇ καλεῖν αὐτοῖς ἐκέλευε τοὺς θεούς· ἡ γὰρ ἀποδημεῖν
340 αὐτοὺς ἡ καθεύδειν. τοῦτο δὲ ποιοῦντων ἀπ' ὄρθρου μέχρι ἐσπέρας μέλλων Ἥλιος
341 ἐπιτελεῖν τὴν θυσίαν τοὺς μὲν ἀναχωρεῖν προετρέπετο, αὐτὸς δὲ λαβὼν δώδεκα λίθους
κατὰ φυλὴν ἑκάστην ἀνέστησε θυσιαστήριον καὶ περὶ αὐτὸ δεξαμενὴν ὥρυξε βαθυτάτην,
καὶ συνθεῖς τὰς σχίδακας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ κατ' αὐτῶν ἐπιθεῖς τὰ ἱερεῖα τέσσαρας ὑδρίας
προσέταξε πληρωθείσας ὕδατος κατασκαδᾶσαι τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς ὑπερβαλεῖν αὐτὸ καὶ
342 τὴν δεξαμενὴν πληρωθῆναι πηγῆς ἀναδοθείσης. εἶτα ἤρξατο εὐχεσθαι καὶ καλεῖν τὸν
θεόν. ἄφνω δὲ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τοῦ πλήθους ὀρώντος ἐπὶ τὸν βωμὸν ἔπεσε καὶ τὴν
343 θυσίαν ἐδαπάνησεν, ὡς ἀνακαῆναι καὶ τὸ ὕδωρ καὶ ψαφάρων γενέσθαι τὸν τόπον. ὁ δὲ
λαὸς ἰδὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν ἕνα μέγιστον θεὸν καὶ ἀληθῆ μόνον ἀποκα-
λοῦντες συλλαβόντες τοὺς ψευδοπροφήτας ἀπέκτειναν Ἥλία κελεύσαντος. ἔφη δὲ καὶ τῷ
344 βασιλεῖ μετ' ὀλίγον ὕψεσθαι τὸν θεόν ὕοντα. καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ Καρμήλου
καὶ καθίσας προσηρείσατο τοῖς γόνασι τὴν κεφαλὴν, τὸν δὲ θεράποντα ἐκέλευσεν ἀνελ-
345 θόντα ἐπὶ τινα σκοπὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἀποβλέπειν, καὶ ἴδῃ νεφέλην φράζειν αὐτῷ.
τοῦ δὲ ἀναβάντος καὶ πολλάκις μηδὲν ὄραν φήσαντος, ἑβδομον ἡδὲ βαδίσαντος ἑώρακέναι
μελαινόμενον εἰπεῖν τί τοῦ ἀέρος οὐ πλέον ἴχθους ἀνθρωπίνου. ὁ δ' Ἥλιος πέμπει πρὸς
τὸν Ἀχαβὸν κελεύων αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ἀπέρχεσθαι πρὶν καταρραγῆναι τὸν ὄμβρον.
346 καὶ ὁ μὲν ἀπῆι, μετ' οὐ πολὺ δὲ πνεῦμα τὲ λαῦρον ἐπιγίνεται καὶ πολὺς ὄμβρος.
347 Ἰεζάβελα δὲ μαθοῦσα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἥλια γενόμενα ἠπειλήσεν ἀποκτείνειν αὐτὸν ὡς
348 ἀκείνους τοὺς προφήτας αὐτῆς. φοβηθεὶς δὲ Ἥλιος φεύγει καὶ εἰς τὴν ἔρημον ἀνεχώρησεν
349 εὐξάμενος ἀποθανεῖν. κατεκοιμήθη δὲ πρὸς τινὶ δένδρῳ καὶ διυπνίσαντος αὐτόν τινος
εὐρίσκει παρακειμένην αὐτῷ τροφὴν, γαγῶν δὲ καὶ συλλεξάμενος δύναμιν εἰς τὸ Σίναιον
350 ὅρος παραγίνεται καὶ εἰς σπήλαιον εἴσεισι. ἐρομένης δὲ φωνῆς αὐτοῦ ἐξ ἀδῆλου, τί
παρεῖη καταλείψας τὴν πόλιν, διὰ τὸ κτεῖναι τοὺς προφήτας τῶν ξενικῶν θεῶν, πείσται
δὲ τὸν λαὸν ὅτι μόνος εἶη θεὸς ὃν ἀπ' ἀρχῆς ἐθρόσκευσαν, ἔφησε· ζητεῖσθαι γὰρ πρὸς
351 τιμωρίαν ὑπὸ Ἰεζαβέλῃς. πάλιν δὲ ἀκούσας προελθεῖν εἰς τὸ ὕπαιθρον τῇ ἐπιούσῃ,
προῆλθεν ἐκ τοῦ σπηλαίου μεθ' ἡμέραν καὶ σεισμοῦ ἐπακούει καὶ λαμπρὰν πυρὸς αὐγὴν
352 ὄρεῖ. καὶ φωνὴ θεία μὴ ταράττεσθαι τοῖς γινομένοις αὐτὸν παρακελεύεται· κρατήσιν γὰρ
οὐδένα τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· προσέταξέ τε ὑποστρέψαντα ἀποδείξαι τοῦ πλήθους βασιλέα
Ἰηοῦν, ἐκ Ἀμασκοῦ δὲ τὸν Σύρον Ἀζάηλον· ἀντ' αὐτοῦ δὲ προφήτην Ἐλισαῖον γενήσεσθαι
353 διαφθερεῖ δὲ τοὺς ἀσεβεῖς ὄχλους τοὺς μὲν Ἀζάηλος τοὺς δὲ Ἰνοῦς. ὁ δ' Ἥλιος ὑπο-

14 πληρωθῆναι] γεμισθῆναι Iosephus. — 18 κελύσαντος] παραινέσαντος Iosephus. — 23 εἰπεῖν] εἶπε Iosephus — ἴχθους Busb. — 28 διυπνίσαντος] διεγείραντος Iosephus. — 30 αὐτόν] Henn. αὐτοῦ Busb. — 37 Ἰνοῦν Henn. — γενέσασθαι, εἰ in ras. Busb. — 38 Ἰνοῦς] Ἰηοῦς Iosephus. — ἡλίαν m. 1 Busb.

Zonaras I p. 162 Bonn.

στρέφει εἰς τὴν Ἑβραίων χώραν καὶ τὸν Σαφάτου παῖδα καταλαβὼν Ἐλισαῖον ἀροῦντα
ἐπέρριψεν αὐτῷ τὸ ἱμάτιον. ὁ δὲ προφητεύειν ἤρξατο καὶ καταλιπὼν τοὺς βόας ἠκολού- 354
θησεν αὐτῷ. δεηθεὶς δὲ συγχωρηθῆναι τοὺς γονεῖς ἀσπάσασθαι ἐπετράπη καὶ ἀποταξά-
μενος αὐτὸς εἶπετο γενόμενος Ἥλιος καὶ μαθητῆς καὶ διάκονος.
5 Ναβουθαῖος δὲ τις ἀργογείτων ὢν τοῦ βασιλέως παρακαλοῦντος αὐτὸν ἀποδόσθαι 355
τιμῆς ὕσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀγρὸν ἢ ἐκλέξασθαι ἕτερον ἐπιτρέποντος καὶ ἀντὶ
τούτου λαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. λυπηθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς γυναικὸς Ἰεζαβέλας πυνθανομένης, 356
ὅ τι λυπεῖται, διηγήσατο τὴν Ναβουθαίου σκληρότητα. ἡ δὲ μὴ μικροψυχεῖν παρεκάλει 357
μελίσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τούτου· καὶ πέμπει γράμματα ὡς ἐξ Ἀχάβου πρὸς τοὺς ὑπερέ- 358
10 χοντας τῶν Ἰσραηλιτῶν κελεύοντα ἐκκλησίαν ποιησαμένους παρασκευάσαι τρεῖς τολμηροὺς
τινὰς καταμαρτυρήσοντας Ναβουθαίου, ὡς εἴη βλασφημήσας τὸν θεὸν καὶ τὸν βασιλέα, καὶ
καταλεῦσαι αὐτόν· καὶ Ναβουθαῖος οὕτως ἀπέθανεν. Ἰεζάβελα δὲ εἴσεισι πρὸς τὸν 359
βασιλέα καὶ κληρονομεῖν τὸν Ναβουθαίου ἀμπελῶνα προῖκα ἐκέλευε. καὶ ὁ Ἀχαβος ἦσθη. 360
ὁ δὲ προφήτης Ἥλιος τοῦ θεοῦ κελεύσαντος ἦκε πρὸς Ἀχαβὸν καὶ ἤρετο, ὅτι κτείνας τὸν
15 τοῦ χωρίου δεσπότην κληρονομήσειεν αὐτὸς ἀδίκως. ὁ δὲ αἰσχροὺς ὄντα εἶπεν ἐπὶ ἅμαρ- 361
τήματι ληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Ἥλιος δὲ ἔφη κατ' ἐκείνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαίου
νεκρὸν ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι συνέβη, τό τε αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς χυθῆ-
σεσθαι καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ γένος ἀπολεῖσθαι. Ἀχαβὸν δὲ λύπη τῶν πεπραγμένων εἰσῆλθε, 362
καὶ σάκκον ἐνδυσάμενος γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγεν οὐχ ἀπτόμενος τροφῆς ἀνθομολογούμενός
20 τε τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν οὕτως ἐξευμενίζων. ὁ δὲ θεὸς ζῶντος μὲν αὐτοῦ πρὸς
τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ μετανοεῖ, τελέσειεν δὲ
τὴν ἀπειλήν ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
Ὁ δὲ τοῦ Ἀδάδου υἱὸς βασιλεύων τῶν Σύρων καὶ Ἀμασκοῦ ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν 363
Ἀχαβὸν. ὁ δὲ ἔμενεν ἐν Σαμαρείᾳ, τείχη γὰρ ἐχυρὰ περιεβέβλητο, μὴ θαρρῶν ἀντιπαρ- 364
25 τάξασθαι. ὁ δὲ Σύρος ἶκεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ταύτην ἐπολιόρκει. πέμπει δὲ πρὸς 365
Ἀχαβὸν πρέσβεις λέγοντας τὸν πλοῦτον τὸν αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ
Ἀδάδου τυγχάνειν· ἂν δὲ λαβεῖν αὐτῷ τούτων ὅσα βούλεται συγχωρήσῃ, ἀπάξειν τὴν
στρατιάν. ὁ δ' Ἀχαβος τοῖς πρέσβεσιν ἐκέλευσε λέγειν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ὅτι καὶ αὐτὸς 366
καὶ οἱ ἐκείνου πάντες κτήματά εἰσιν αὐτοῦ. πέμπει οὖν πάλιν ἀξίων ἀνωμολογηκότα εἶναι 367
30 πάντα ἐκείνου δέξασθαι τοὺς πεμφθῆσομένους εἰς τὴν ἐπιούσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐρευνήσοντας
τὰ βασίλεια καὶ τοὺς τῶν φίλων καὶ συγγενῶν οἴκους καὶ ληψομένους ὅ τι ἂν εὕρωσι
κάλλιστον. Ἀχαβος δὲ συναγαγὼν τὸ πλῆθος ἔλεγεν, ὅσα διὰ τῆς δευτέρας πρεσβείας ὁ 368
Σύρος ἐδήλωσε, καὶ ποιήσιν ἐπηγγέλατο τὰ τῷ πλήθει δοκοῦντα. οἱ δὲ μὴ ὑπακούειν συνε- 369
βούλενον, ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν ἐτοίμως ἔχειν. καὶ ὅς τοις πρεσβευταῖς 370
35 ἔφη, ὅτι τοῖς πρώτως ἀξιωθεῖσι καὶ νῦν ἐμμένει, πρὸς δὲ τὴν δευτέραν οὐ πείθεται. ὁ δὲ 371
Ἀδαδος ἐκ τρίτου διεπέμψατο πρὸς Ἀχαβὸν ἀπειλῶν ὑψηλότερον τῶν τειχῶν ἐπεγεῖραι
χῶμα τὴν στρατιάν αὐτοῦ κατὰ δρόκα γῆς λαμβάνουσας. Ἀχάβου δὲ μὴ δεῖν κανχᾶσθαι 372

1 Ἐλισαῖον Henn. — 4 αὐτός] αὐτοῖς Iosephus. — 12 καταλεῦσαι, ante l 2 litt. erasae Busb. — 16 κατ' ἐκείνον ἔφη tr. Henn. — 24 ἔμενεν Henn. — ἐχυρὰ Henn. — 27 τούτων αὐτῷ tr. Henn. — ἀπάξει Busb. — 29 πέμπειν Busb. — 33 τῷ om. Busb. — 34 συνεβούλειεν m. 1 Busb. — 35 πείθεται] ἐπακούει Iosephus.

καθωπιλισμένον εἰπόντος, ἀλλὰ τῇ μάχῃ κρείττω γενόμενον, ὁ ᾿Αδαδος ταῦτ' ἀκούσας καὶ
 373 περιχαρακοῦν τὴν πόλιν προσέταξε καὶ χώματα βάλλεσθαι. ὁ δ' ᾿Αχαβος διαταῦτα ἐν
 ἀγωνίᾳ ἦν. προφήτου δέ τινος αὐτῷ προσελθόντος καὶ τὰς τῶν πολεμίων μυριάδας ὑπο-
 374 χειρίους αὐτῷ θεῖναι δηλώσαντος ὑπισχνούμενον τὸν θεόν διὰ τῶν παιδῶν τῶν ἡγεμόνων
 ἡγουμένου σοῦ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἐκείνων, εὗρε τοὺς τῶν ἡγεμόνων υἱοὺς ὡς διακοσίους 5
 375 καὶ τριακονταδύο. ἐξέπεμψεν οὖν τοὺς παῖδας τῶν Σύρων εὐχουμένων. οὓς ἰδὼν
 ᾿Αδαδος πέμπει τινὰς ἐντειλάμενος δῆσαντας αὐτοὺς ἀγαγεῖν πρὸς αὐτόν, ἃν τε πρὸς
 376 μάχην ἔρχονται ἄν τε εἰρηνικῶς. οἱ δὲ παῖδες συμβαλόντες τοῖς φύλαξι πολλοὺς αὐτῶν
 ἀποκτενοῦσι. ἰδὼν δὲ τούτους νικῶντας ὁ ᾿Αχαβος καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν στρατιὰν ἐξ-
 377 αφίησιν. ἡ δὲ αἰφριδίως ἐπιπεσοῦσα τοῖς Σύροις ἐκράτησεν οὐ προσδοκῶντων αὐτοὺς 10
 378 ἐπεξελεύσεσθαι, ὡς καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν μόλις σωθῆναι φυγῇ. πολλὴν διώκων αὐτοὺς
 ᾿Αχαβος ὁδὸν ἤρυσε καὶ διαρπάσας τὰ ἐν τῇ παρεμβολῇ, πλοῦτος δ' ἦν οὐκ ὀλίγος, ἀνέ-
 στρεψεν εἰς τὴν πόλιν. παρασκευάζεσθαι δὲ φήσαντος τοῦ προφήτου, ὡς αὐθις στρατεύ-
 379 σοντος ἐπ' αὐτόν τοῦ Σύρου, ὁ μὲν ᾿Αχαβος ἡτοίμαζε πρὸς μάχην τὸ στράτευμα, ὁ δὲ 15
 ᾿Αδαδος συνεβουλευσατο τοῖς φίλοις, πῶς ἂν τοῖς Ἰσραηλίταις ἐπιστρατεύσῃται, οἱ δὲ 15
 ἐν πεδίῳ ποιήσασθαι τὴν μάχην συνεβούλευον καὶ μὴ ἐν ὄρεσιν ὥσπερ νῦν τὸν γὰρ τῶν
 381 Ἑβραίων θεὸν ἐν τοιούτοις δύνασθαι τόποις. ἀρξαμένου δ' ἔαρος ἦγεν ἐπὶ τοὺς Ἑβραίους
 τὴν στρατιὰν καὶ ἐν πεδίῳ μεγάλῳ στρατοπεδεύεται. ᾿Αχαβος δ' αὐτῷ ἀπαντήσας ἀντε-
 στρατοπεδεύσατο ὀλίγον ἔχων στράτευμα σφόδρα πρὸς τοὺς πολεμίους ἀντιπαραβαλλόμενον.
 382 τοῦ δὲ προφήτου νίκην ἐπαγγέλεσθαι τὸν θεὸν δηλώσαντος, ἵνα καὶ τοῖς πεδίοις τὴν 20
 383 ἰσχὺν ἐπιδείξῃται, ἐπὶ μὲν ἡμέραις ἡσύχαζον, τῇ δ' ὕστατῃ συμβαλόντες καρταῖας μάχης
 γενομένης τρέπονται οἱ Σύροι καὶ διώκων ὁ ᾿Αχαβος ἐπέκειτο κτείνων. ἰσχυσαν δὲ τινες
 384 διαφυγεῖν εἰς τὴν Ἀφεκᾶ πόλιν αὐτῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπιπεσόντων αὐτοῖς
 τῶν τειχῶν ὄντες δισμῦριοι ἑπτακισχίλιοι. διεφθάρησαν δὲ ἐν τῇ μάχῃ καὶ τῇ φυγῇ
 ἄλλαι μυριάδες δώδεκα. ὁ δὲ τῶν Σύρων βασιλεὺς φυγὼν μετὰ τινων πιστῶν οἰκετῶν 25
 385 εἰς ὑπόγειον οἶκον ἐκρύβη. οἱ δ' οἰκέται σάκκους ἐνδυσάμενοι καὶ σχοινία ταῖς
 κεφαλαῖς περιθέμενοι, οὕτως γὰρ ἰκέτευσον οἱ Σύροι, πρὸς ᾿Αχαβον παρεγένοντο
 386 καὶ δεῖσθαι τὸν ᾿Αδαδον σώζειν ἔλεγον, ὁ δὲ συνήδεσθαι φήσας αὐτῷ περιόντι
 καὶ σωτηρίαν καὶ τιμὴν ἔπηγγείλατο, καὶ λαβόντες πίστις προσάγουσιν αὐτὸν ἐφ'
 387 ἔρματος καθημένῳ· ὁ δὲ προσεκύνησεν. ᾿Αχαβος δὲ δοὺς αὐτῷ δεξιὰν ἀναβιβάζει ἐπὶ 30
 388 τὸ ἄρμα καὶ καταφιλήσας θαρρεῖν ἐκέλευεν, ᾿Αδαδος δ' ἠνυχάρισται. γενομένων δ' αὐτοῖς
 συνθηκῶν καὶ ὅρκων πολλὰ δωρησάμενος αὐτῷ ᾿Αχαβος ἔπεμψεν εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.
 389 προφήτης δὲ Μιχαίας τοῦνομα προσελθὼν τινι τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκέλευεν αὐτὸν εἰς τὴν
 κεφαλὴν πληῖσαι· τοῦτο γὰρ ποιήσῃν κατὰ βούλησιν τοῦ θεοῦ. τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος
 προεῖπεν αὐτῷ λέοντι περιτυχεῖν καὶ διαφθαρήσεσθαι. συμβάντος δὲ τούτου πρόσσεισιν 35
 390 ἐτέρῳ τὸ αὐτὸ προστάσσω. πληξάντος δ' ἐκείνου καταδησάμενος τὴν κεφαλὴν προσήλθε
 τῷ βασιλεῖ λέγων αὐτῷ συνεστρατεῦσθαι καὶ πεπιστεῦσθαι τινὰ τῶν αἰχμαλώτων παρὰ

1 εἰπόντος] ἀποκρινάμενον Iosephus. — 9 ἀποκτείνουσι Henn. — 12 διήρυσσε Henn. — 13 αὐθις] πάλιν Iosephus. — 16 τῶν] τὸν Busb. Henn. — 19 ἔχον Busb. — 20 ἐπαγγέλλεσθαι Henn. et m. 2 Busb. — δηλώσαντος] φήσαντος Iosephus. — 23 τοιχῶν Busb. — 28 πιστεῖς] ὄρκους Iosephus. — 29 αὐτὸν αὐτῷ Henn. — καθημένῳ] καθεζομένῳ Iosephus. — 36 πεπιστεῦσθαι] παραλαβεῖν Iosephus.

τοῦ ταξιάρχου, φυγόντος δ' αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπὸ τοῦ παραδεδωκότος ἀποθανεῖν.
 δίκαιον δὲ φήσαντος Ἀχάβου τὸν θάνατον εἶναι, λύσας τὴν κεφαλὴν ἐπιγινώσκειται Μιχαίας 391
 ὁ προφήτης ὢν καὶ φησὶν, ὡς ὁ θεὸς ἀφέντα αὐτὸν διαδραῖναι τὴν τιμωρίαν ᾿Αδαδον 392
 βλασφημήσαντα εἰς αὐτὸν ποιήσει αὐτὸν μὲν ἀποθανεῖν ὑπ' ἐκείνου, τὸν δὲ λαὸν ὑπὸ
 5 τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ. παροξυνθεὶς δὲ ὁ ᾿Αχαβος τὸν μὲν προφήτην φυλάττεσθαι ἐκέλευσε,
 συγκεχνημένος δ' αὐτὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Μιχαίου ἀνεχώρησεν. Ἰωσάφατος δὲ ὁ τῶν Ἱεροσο- 393
 λύμων βασιλεὺς δίκαιος ὢν καὶ εὐσεβὴς εἶχεν εὐμενές τε καὶ συνεργὸν τὸ θεῖον. ἐτίμων 394
 δ' αὐτὸν οἱ πέριξ βασιλεῖς δωρεαῖς, ὡς πλοῦτον τὲ ποιήσασθαι βαθὺν καὶ δόξαν ἄρασθαι
 μεγίστην. τρίτῳ δὲ τῆς βασιλείας ἔτει συγκαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῆς χώρας καὶ τοὺς 395
 10 ἱερεῖς ἐκέλευεν ἅπαντα τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν διδάξαι κατὰ πόλεις τοὺς Μωυσέος νόμους, ὡς
 φυλάσσειν τούτους καὶ σπουδάσειν περὶ τὴν θρησκείαν τοῦ θεοῦ. ἡγάγετο δὲ τῷ παιδί 398
 Ἰωράμφ τὴν Ἀχάβου θυγατέρα. παρεκάλεσε δ' αὐτὸν ᾿Αχαβος συμμαχῆσαι αὐτῷ κατὰ
 τοῦ τῶν Σύρων βασιλέως, τοῦ δὲ Ἰωσαφάτου τὴν βοήθειαν ἐπαγγεilaμένου, ἐξεληθόντες 399
 ἔξω τῆς πόλεως καὶ καθίσαντες ἐπὶ τοῦ ἰδίου θρόνου ἕκαστος τοῖς στρατιώταις τὸ στρα-
 15 τιωτικὸν διένεμον. Ἰωσαφάτης δὲ ἐκέλευσεν, εἴ τινες εἰσὶ προφήται ἐρωτῆσαι αὐτοὺς περὶ 400
 τῆς ἐπὶ τὸν Σύρον ἐξόδου. καλέσας δὲ ᾿Αχαβος τοὺς αὐτοῦ προφήτας ὡς τετρακοσίους 401
 ἐκέλευσε λέγειν, εἰ στρατευσάμενος ἐπὶ τὸν ᾿Αδαδον νικήσει. τῶν δὲ συμβουλευσάντων 402
 ἐκστρατεῦσαι, συνεῖς Ἰωσαφάτης ἐκ τῶν λόγων ψευδοπροφήτας αὐτοὺς ἐπύθετο εἰ καὶ
 403 ἕτερος προφήτης ἐστὶ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ᾿Αχαβος εἶναι μὲν ἔφη, μισεῖν δ' αὐτὸν κακὰ προ-
 20 φητεύσαντα καὶ εἰπόντα, ὅτι τεθνήξεται νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Σύρων βασιλέως καὶ ἐν φυ-
 λακῇ αὐτὸν ἔχειν. τοῦ δὲ Ἰωσαφάτου κελεύσαντος αὐτὸν ἀχθῆναι ἄγεται ὁ Μιχαίας.
 κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ἐδήλωσεν αὐτῷ ὁ ἄγων πάντας τοὺς ἄλλους προφήτας νίκην προειρη- 404
 κέναι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ οὐκ ἐξὸν αὐτῷ καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ φήσας, ὡς ἦκε πρὸς τὸν
 ᾿Αχαβον καὶ λέγειν ἀληθῆ οὗτος ἐνωρκήσατο, δεῖξαι τὸν θεὸν φεύγοντας αὐτῷ τοὺς
 25 Ἰσραηλίτας ἔφη διωκομένους· τὲ καὶ διασκορπιζομένους ὑπὸ τῶν Σύρων εἰς τὰ ὄρη,
 σημαίνειν τὲ τοὺς μὲν μετ' εἰρήνης ἀναστρέφειν εἰς τὰ ἴδια, πεσεῖσθαι δὲ αὐτὸν μόνον 405
 ἐν τῇ μάχῃ. ταῦτα τοῦ Μιχαῖα πρὸς Ἰωσάφατον εἰπόντος ὁ ᾿Αχαβος „ἀλλ' ἔγωγε, εἴπε,
 προεδήλωσά σοι τὴν τάνθρωπου πρὸς με διάθεσιν“. ἦν δ' ὁ μὲν ἐπ' ἐννοίας, Σεδεκίας δὲ 406
 τις τῶν ψευδοπροφητῶν τῷ Μιχαῖα μὴ προσέχειν παρήνει· μὴ λέγειν γὰρ αὐτὸν ἀληθές. 407
 30 τεκμηρίῳ δ' ἐχρήτο οἷς Ἠλίας προσεφῆτευσε· καὶ γὰρ τοῦτον ἔλεγε προφητεῦσαι ἐν Ἱεζαρά
 πόλει ἐν τῷ Ναβουθαίου ἀγρῷ τὸ αἷμα αὐτοῦ κύνας ἀναλικμήσασθαι, καθὼς καὶ τὸν
 Ναβουθαίου. δῆλον οὖν, ὡς οὗτος ψεύδεται τῷ κρείττονι προφήτῃ ἐναντιούμενος, ἀπὸ 408
 ἡμερῶν τριῶν φάσκων τεθνήξεσθαι. γνώσεσθε δ' εἴπερ ἐστὶν ἀληθὴς καὶ τοῦ θείου
 πνεύματος ἔχει τὴν δύναμιν εἰθύν· ἔαπισθεῖς γὰρ ὑπ' ἐμοῦ βλαψάτω μου τὴν χεῖρα, ὡς
 35 Ἰαδὸς τὴν Ἱεροβοάμου ἀπεξήρανε δεξιάν“. ὡς οὖν πλήξαντος αὐτοῦ τὸν Μιχαῖαν οὐδὲν 409
 συνέβη παθεῖν, ᾿Αχαβος θαρρήσας στρατεύειν πρόθυμος ἦν ἐπὶ τὸν Σύρον. Μιχαῖαν δὲ 410
 εἰπόντα πρὸς Σεδεκίαν μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ταμεῖον ἐκ ταμείου κρυβόμενον ἀμείψειν
 ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς φυλάττεσθαι καὶ χορηγεῖσθαι μηδὲν ὕδατος καὶ ἄρτου πλέον αὐτῷ.

3 φησὶν] εἶπε Iosephus. — 10 λαὸν om. Busb. — 11 litt. εἰαν τοῦ θεοῦ i. ras. 4—5 litterarum Busb. — 12 ἀγάβω Busb. — 14 τῷ] τὸν Busb. — 15 ἐρωτῆσαι] ἀνακρίναι Iosephus. — 20 αὐτῷ ὁ ἄγων i. ras. pressius scriptum Busb. — 27 ἰωσαφάτην Henn. — εἰπόντος] φήσαντος Iosephus. — εἶπε] φησὶ Iosephus. — 29 ἀληθές Henn. — 38 πλέον] περισσύτερον Iosephus.

Zonaras I p. 167 Bonn.

411 Ἀχαβος μὲν οὖν καὶ Ἰωσαφάτης σὺν τοῖς στρατεύμασιν ἤλασαν εἰς Παμάθην πόλιν. ὁ δὲ
 412 τῶν Σύρων βασιλεὺς ἀντεπῆγεν αὐτοῖς τὴν αὐτοῦ στρατιάν. ἀποτίθεται δ' Ἀχαβος τὸ
 βασιλικὸν σχῆμα κατασοφισόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ Μιχαίου προειρημένα. εὗρε δ' αὐτὸν τὸ
 413 χρεῶν καὶ δίχα τοῦ σχήματος. Ἰωσαφάτης δὲ τὴν αὐτοῦ στολὴν ἔχων ἔστη ἐν τῇ παρα-
 414 τάξει. ὁ δὲ τῶν Σύρων βασιλεὺς παρήγγειλε διὰ τῶν ἡγεμόνων τῇ στρατιᾷ μηδένα τῶν
 415 ἄλλων ἀναιρεῖν, μόνον δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέα. ἰδόντες οὖν τὸν Ἰωσαφάτην ἐστῶτα
 414 πρὸ τῆς τάξεως ὤρμησαν ἐπ' αὐτόν, ὥς δ' ἔγγυς ὄντες ἔγνωσαν οὐκ ὄντα τοῦτον, ἀνεχώ-
 415 ρησαν. ἀρχομένης δ' ἡοῦς ἄχρι δειλῆς ὀψίας μαχόμενοι ἀπέκτειναν οὐδένα κατὰ τὴν Ἀδάδου
 416 ἐντολήν. παῖς δὲ τις βασιλικὸς τοῦ Ἀδάδου τοξεύσας εἰς τοὺς πολεμίους τιτρώσκει τὸν
 417 Ἀχαβον κατὰ τοῦ πνεύμονος. ὁ δὲ τὸν ἡνίοχον ἐκέλευσεν ἐξαγαγεῖν τὸ ἄρμα τῆς μάχης·
 418 καιρίως γὰρ βεβλήσθαι. ὀδυνώμενος δ' ἔστη ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἄχρι δύναντος ἡλίου καὶ
 419 θάψῃ, ὅπου Μιχαίας προείρηκε, μηδὲ προγνωσθὲν αὐτῷ τὸ χρεῶν διαφυγεῖν δυνηθεῖς.
 420 διεδέξατο δ' αὐτὸν ὁ παῖς Ὀχοζίας.

Φλαυίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος 9'.

1 Ἰωσαφάτη δὲ τῷ βασιλεῖ παραγενομένῳ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς πρὸς Ἀχαβον συμ- 20
 μαχίας Ἰηοῦς ὁ προφήτης συντυχὼν ἐνεκάλει διὰ τὴν πρὸς Ἀχαβον συμμαχίαν ἀνθρωπον
 2 ἀσεβῆ καὶ ποιηρόν· τὸν γὰρ θεὸν ἀηδῶς ἐπὶ τούτῳ διατεθῆναι, ὀύσασθαι μέντοι καίπερ
 3 χώραν περιερχόμενος τὰ τε νόμιμα φυλάττειν ἀνέπειθε καὶ εὐσεβεῖν καὶ δικαστὰς ἀπέδειξεν
 4 μένους, μόνου δὲ τοῦ δικαίου προνοουμένους. κατέστησε δὲ καὶ Ἱεροσολύμοις κριτὰς παραινέσας
 7 ἐπιμελεῖς καὶ δικαίας ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. ἐστράτευσαν δ' ἐπ' αὐτὸν Μωαβῖται καὶ Ἀμμωνῖται
 8 παραλαβόντες καὶ Ἀράβων μεγάλην μοῖραν. ἀκούσας δὲ τοῦτο Ἰωσαφάτης εἰς ἐκκλησίαν
 9 συνάγει τὸ πλῆθος κατὰ τὸ ἱερόν, καὶ στὰς κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱεροῦ ἤψατο ἐπικαλού-
 10 μενος τὸν θεὸν εἰς βοήθειαν. εὐχόμενος δὲ ἐδάκρυσε, καὶ σύμπαν δὲ τὸ πλῆθος ἰκέτευεν.
 11 Ἰναξίηλος δὲ τις προφήτης ἀνεβόησεν ἐπακοῦσαι τὸν θεὸν τῶν εὐχῶν καὶ πολεμήσειν
 12 τοῖς ἐχθροῖς ἐπαγγέλλεσθαι προστάσσειν τὴν στρατιάν ἐξελάσαντα τῇ ἐπιούσῃ τοῖς
 13 πολεμίοις ἀπαντᾶν, μὴ συμβαλεῖν δὲ αὐτοῖς, ἀλλὰ στάντας ὀρεῶν, πῶς αὐτοῖς μάχεται τὸ
 14 θεῖον. ἅμα δὲ ἡμέρᾳ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐκέλευε μὴ παρατάσσεσθαι πρὸς μάχην,
 15 προστήσασθαι δὲ τοὺς ἱερεῖς μετὰ τῶν σαλπύγγων καὶ Λευίτας μετὰ τῶν ὑμνουμένων καὶ
 16 εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ ὥς ἤδη ὀύσαμένῳ τὴν χώραν. καὶ τούτων οὕτω γινομένων ὁ θεὸς εἰς

1 Παμάθην] Henn. ζοιμάθην Busb. — 11 δύντος Henn. — 12 litt. λειποθου i. ras. 4—5 litt. Busb. —
 17 τῷ τῷ Busb. — 21 ἐνεκάλει] ἡτιᾶτο Iosephus. — 26 καί] καὶ ἐν Henn.

Zonaras I p. 168 Bonn.

φρόβον ἐνέβαλε τοὺς Ἀμμωνίτας καὶ ταραχὴν, καὶ δόξαντες ἀλλήλους ὡς πολεμίους ἀπέκτενον,
 ὡς ἐκ τῆς τοσαύτης στρατιᾶς ἀνασωθῆναι μηδένα, πληρωθῆναι δὲ νεκρῶν τὴν φάραγγα, 14
 ἐν ᾗ τὸ στρατόπεδον ἦν, Ἰωσαφάτης δὲ ἡσθεῖς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς νίκης ἐπέτρεψε τῇ
 15 στρατιᾷ διαρπάσαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἐχθρῶν καὶ τοὺς νεκροὺς σκυλεῦσαι. καὶ ἐπὶ τρεῖς
 5 ἡμέρας ἐσκύλευον. εἶτα εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν στρατιὴν ἀπαγαγὼν ὁ βασιλεὺς τρέπεται 16
 πρὸς εὐωχίας καὶ θυσίας. καὶ τὸ λοιπὸν ὡς φανερώς αὐτῷ τοῦ θεοῦ συμμαχοῦντος κατε-
 17 πλάγησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἡρέμουν.

Ὁ δ' Ἀχάβου παῖς Ὀχοζίας βασιλεύσας τῶν Ἰσραηλιτῶν πονηρὸς ἦν καὶ πάντα ὅμοιος 18
 τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις. ἔτος δ' ἤδη δευτερον βασιλεύοντος ὁ τῶν Μωαβιτῶν βασιλεὺς 19
 10 τοὺς φόρους, οὓς ἐτέλει τῷ πατρὶ αὐτοῦ χορηγῶν ἐπαύσατο. νοσήσαντος δὲ Ὀχοζίου καὶ
 πέμψαντος πρὸς τὴν Ἀκκαρῶν θεὸν Μυῖαν, τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ ὄνομα, πυνθάνεσθαι περὶ
 τῆς σωτηρίας, ὁ προφήτης Ἠλίας τοῦ θεοῦ ἐπιτρέψαντος ὑπήντησε τοῖς πεμφθεῖσι καὶ 20
 ἤρετο, εἰ θεὸν οἱ Ἰσραηλίται οὐκ ἔχουσιν, ὅτι πέμπει ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸς τὸν ἀλλότριον
 15 περὶ τῆς σωτηρίας πυνθανόμενος, ἐκέλευσέ τε αὐτοῖς ὑποστρέψασιν φράσαι τῷ βασιλεῖ,
 21 ὅτι τὴν νόσον οὐ διαφεύζεται. οἱ δὲ παραχορῆμα ὑποστρέψαντες ἔλεγον ἀπαντῆσαι τινα
 αὐτοῖς ὑποστρέψαι κελεύοντα καὶ λέγειν ἐξ ἐντολῆς τοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν θεοῦ, ὅτι κάκιστον 22
 ἔχει ἡ νόσος. τοῦ δὲ βασιλέως σημαίνειν τὸ εἶδος τοῦ ταῦτ' εἰρηκότος ἐντεταμένου, ἀν-
 23 θρωπον ἔλεγον δασύν καὶ ζώνην περιεκείμενον δεσματίνην. συνεῖς δὲ τοῦτον Ἠλίαν εἶναι
 24 πεντήκοντα πέμψας ὀπλίτας πρὸς αὐτόν καὶ ταξιάρχας ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. εὐρῶν δὲ ὁ
 25 ταξιάρχης τὸν Ἠλίαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἤκειν ἐκέλευε πρὸς τὸν βασιλέα· εἰ δὲ
 μὴ θελήσειε, βιάσασθαι καὶ ἄκοντα. ὁ δὲ εὐχεται, καὶ πρηστήρῳ κατενεχθεὶς διαφθεῖρει
 τὸν ταξιάρχην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. τοῦτο δὲ μαθὼν Ὀχοζίας ἄλλον πέμπει ταξιάρχην 24
 σὺν τοσοῦτοις ὀπλίταις. ἀπειρήσαντος δὲ τούτου τῷ προφῆτῃ βίβη ἄξιν, εἰ μὴ ἐκὼν
 25 ἔλθοι βουλόμενος, εὐξάμενος καὶ τούτον πυρὶ διεχρήσατο. πυνθόμενος δὲ καὶ ταῦτα
 26 ὁ βασιλεὺς τρίτον ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τόπον ἐλθὼν, οὗ ἦν Ἠλίας, καὶ φιλο-
 φρόνως αὐτὸν προσειπὼν, ἔλεγεν, ὅτι βασιλικῷ διακονῶν προστάγματι ἔλθοι καὶ μὴ βουλό-
 27 μενος καὶ ἐλεῆσαι ἡξίου αὐτόν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὀπλίτας καὶ καταβάντα ἔπεσθαι πρὸς
 τὸν βασιλέα. ἀποδεξάμενος δὲ τοὺς λόγους ὁ Ἠλίας ἠκολούθησε, καὶ παραγεγόμενος πρὸς
 28 τὸν βασιλέα ἐδήλου τὸν θεὸν λέγειν· „ἐπεὶ κατέγνωσ αὐτοῦ ὡς οὐκ ὄντος θεοῦ μὴ δὲ
 30 ἀλλήθους περὶ τῆς νόσου εἰπεῖν δυναμένου, πρὸς δὲ τὸν Ἀκκαρωνιτῶν ἔπεμψες πυνθανό-
 29 μενος ποταπὸν ἔσται σοι τὸ τέλος τῆς νόσου, γίνωσκε ὅτι τεθνήξῃ“. καὶ ὁ μὲν μετ'
 31 ὀλίγον ἀπέθανε· διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸς Ἰώραμος, ὃς τῷ πατρὶ
 τὴν πονηρίαν γενόμενος παραπλήσιος ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα ἀσεβήσας πρὸς τὸν θεόν.
 32 ἦν δὲ τὰλλα δραστήριος. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν Ἠλίας ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη καὶ
 33 οὐδεὶς ἔγνω μέχρις τῆς σήμερον αὐτοῦ τὴν τελευτήν· μαθητὴν δ' Ἐλισαῖον κατέλιπε. περὶ
 μέντοι Ἠλία καὶ Ἐνώχου τοῦ πρὸ τῆς ἐπομβρίας ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγέγραπται βίβλοις, ὅτι
 γεγονάσιν ἀφανεῖς, θάνατον δὲ αὐτῶν οὐδεὶς οἶδεν.

1 ἀλλήλους ὡς, litterae ους ὡς i. ras. 2 litt. Busb. (ὡς om. Henn. et Iosephus). — 12 ἐπιστρέψαντος
 Busb. — 13 ἤρετο] πυνθάνεσθαι Iosephus. — 14 πυνθανόμενος] ἐρησόμενος Iosephus. — ἐκέλευε Henn. —
 15 ἔλεγον] ἔφασαν Iosephus. ἔξε Iosephus. — 17 ἐντεταμένου] κελεύσαντος Iosephus. — 18 περιεκείμενον]
 περιελημμένον Iosephus. — δὲ τούτου] δ' ἐκ τούτων Iosephus. — 31 ποταπὸν ἔσται, litt. πὸν ἔσται i.
 ras. 4—5 litt. Busb. — 33 πρὸς] εἰς Henn. — 35 μέχρις τῆς i. ras. Busb.

Zonaras I p. 171 Bonn.

29 Ἰώραμος δὲ βασιλεύσας ἐπὶ Μωαβίτας ἔγνω στρατεύειν μὴ τελοῦντας οὓς τῷ πατρὶ
 30 ἐτέλουν φόρους τὰς εἴκοσι μυριάδας τῶν προβάτων σὺν τοῖς πόκοις αὐτῶν. ἔπεμψεν οὖν καὶ
 πρὸς Ἰωσαφάτην παρακαλῶν συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. καὶ ὃς ὑπέσχετο καὶ τὸν Ἰδουμαίων βασιλέα
 31 ὄντα ὑφ' αὐτῷ συστρατεύσασθαι ἀναγκάσειν. Ἰώραμος δὲ ἀναλαβὼν τὴν αὐτοῦ στρατιὰν
 ἦκεν εἰς Ἱεροσόλυμα, κἀντεῦθεν ὥρμησεν οἱ τρεῖς βασιλεῖς διὰ τῆς ἐρίμου τῆς Ἰδουμαίας 5
 32 ποιήσασθαι τὴν πορείαν καὶ πορευθέντες ἡμέρας ἑπτὰ εἰς ἀπορίαν ὕδατος περιέστησαν.
 33 ἀγωνιῶντων δὲ πάντων ἐκέλευσεν Ἰωσαφάτης, μὴ τις αὐτοῖς προφήτης τοῦ Θεοῦ συνελή-
 λυθε. φήσαντος δὲ τινος ἰδεῖν αὐτόθι τὸν Ἐλισαῖον πρὸς αὐτὸν ἀπίασιν οἱ τρεῖς βασιλεῖς
 34 καὶ ἐπηρώτων τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς στρατείας, μάλιστα δὲ Ἰώραμος. τοῦ δὲ φράσαντος
 πρὸς τοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς βαδίζειν προφήτας, προφητεύειν ἐδέοντο καὶ 10
 35 σώζειν αὐτούς. ὁ δὲ ὁμῶς οὐκ ἂν ἀποκριθῆναι αὐτῷ, εἰ μὴ διὰ Ἰωσαφάτου, ἐπεζήτησε
 τινὰ ἀχθῆναι ψάλλειν εἰδότα καὶ γενόμενος ἔνθεος πρὸς τὸν ψάλλοντα προσέταξεν
 36 ἐν τῷ χειμάρρῳ πολλοὺς ὀρύξαι βόθρους· ὅψεσθε γὰρ πλήρη τὸν ποταμὸν ὕδατος οὔτε
 νέγους οὔτε πνεύματος γενομένου οὐθ' ἕτεοῦ καταρραγέντος, ἀλλὰ καὶ κρατήσετε τῶν
 37 ἐχθρῶν καὶ πόλεις αὐτῶν καλλίστας λήψεσθε. δένδρα μὲν οὖν αὐτῶν ἡμερὰ κόψατε, 15
 τὴν δὲ χώραν δηώσατε, πηγὰς δὲ καὶ ποταμοὺς ἐμφοράξατε“. ταῦτα τοῦ προφήτου εἰπόντος τῇ
 ἐπιούσῃ πρὶν ἡλίον ἀνασχεῖν ὁ χειμάρρος πολὺς ἐρρύνη, ὥστε εὐρεῖν τὴν στρατιὰν καὶ τὰ
 ὑποζύγια ποτὸν ἄφθονον· σφοδρῶς γὰρ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ὁδοῦ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ ὕσαι
 38 συνέπεσεν. ὥς δὲ ἦκουσαν οἱ Μωαβῖται τὴν κατ' αὐτῶν ἐστρατείαν ἐπὶ τῶν ὁρῶν
 βάλλονται τὸ στρατόπεδον, ἵνα μὴ λάθωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν ἐμβαλόντες οἱ πολέμιοι. 20
 39 Θεασάμενοι δὲ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου τὸ ἐν τῷ χειμάρρῳ ὕδωρ αἵματι τὴν χροὰν
 ὁμοιον, πρὸς γὰρ τὴν αὐγὴν τὸ ὕδωρ ἐρυθραίνετο, ψευδῇ δόξαν περὶ τῶν πολεμίων ἐλάμ-
 40 βανον ὥς ἀποκτεινάντων ἑαυτοὺς διὰ δίψης καὶ πάντες ἐξορμήσαντες ἦλθον εἰς τὸ τῶν
 ἐχθρῶν στρατόπεδον ὥς ἀπολωλότων, καὶ περιστάντων τῶν πολεμίων οἱ μὲν αὐτῶν
 41 κατεκόπησαν οἱ δὲ διεσπάρησαν φεύγοντες. ἐμβαλόντες δὲ εἰς τὴν τῶν Μωαβιτῶν οἱ 25
 βασιλεῖς τὰς τε πόλεις κατεστρέψαντο καὶ τοὺς ἀγροὺς ἠφάνισαν καὶ τὰ κάλλιστα τῶν
 42 δένδρων ἐκοψαν καὶ τὰς πηγὰς ἐνέφραξαν τῶν ὑδάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν
 ὥρμησε μετὰ ἑξακοσίων διὰ τοῦ τῶν πολεμίων ἐξιπάσασθαι στρατοπέδου, ἀλλ' οὐκ
 43 ἠδυνήθη, καὶ ὑποστρέψας εἰς τὴν πόλιν ἔργον ἀπογνώσεως διεπράξατο· τὸν υἱὸν τὸν
 πρεσβύτατον, ὃς βασιλεύειν ἔμελλεν, ἀναγαγὼν ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥστε φανερὸν γενέσθαι 30
 τοῖς πολεμίοις, ἱερουργήσεν εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ Θεῷ. ὁ Θεασάμενοι οἱ βασιλεῖς κατῴ-
 44 κτειραν καὶ τι παθόντες ἀνθρώπινον ἔλυσαν τὴν πολιορκίαν. Ἰωσαφάτης δὲ παραγενό-
 μενος εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὀλίγον ἐπιβιώσας χρόνον ἀπέθανε, ζήσας μὲν ἔτη ἐξήκοντα,
 βασιλεύσας δ' ἐξ αὐτῶν πέντε καὶ εἴκοσι.

45 Κατέλιπε δὲ παῖδας ἱκανούς, διάδοχον δὲ τὸν πρεσβύτατον Ἰώραμον· ταὐτὸ γὰρ 35
 46 εἶχεν ὄνομα τῷ τῆς μητρὸς ἀδελφῷ τῷ Ἀχάβου υἱῷ. ὑποστρέψας δ' ἐκ τῆς
 Μωαβίτιδος ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς εἰς Σαμάρειαν εἶχε σὺν αὐτῷ τὸν προφήτην
 47 Ἐλισαῖον. ᾧ προσελθούσα ἡ τοῦ Ὠβεδίου τοῦ Ἀχάβου οἰκονόμου γυνὴ εἶπεν, ὥς οὐκ
 ἀγνοεῖ, πῶς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τοὺς ἐκατὸν προφήτας περιέσωσε τῶν λοιπῶν ὑπὸ Ἰεζαβέλας

3 καὶ ὃς ἰπέσχετο] Henn., om. Busb. — 13 ὄψεσθαι Busb. — 13 ante ὕδατος eras. 3 litt. (τ. .) Busb. —
 23 δίψος Henn. — 33 μὲν om. Henn. — 36 υἱῷ] παιδί Iosephus. — 36 ὑποστρέψας] παραγενόμενος Iosephus.

Zonaras I p. 172 Bonn.

ἀναιρουμένων. καὶ μετὰ τελευτὴν ἐκείνου διὰ τὴν τροφὴν αὐτῶν δανεισαμένου τὰ τέκνα
 αὐτοῦ ὑπὸ τῶν δανειστῶν ἄγεσθαι εἰς δουλείαν, καὶ παρεκάλει ἐλεῆσαι αὐτὰ καὶ δοῦναι
 βοήθειαν. πυθομένου δέ, τί ἔχει ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἄλλο οὐδὲν ἔφη, ἔλαιον δὲ βραχὺ λίαν ἐν 48
 κεραμίῳ. ὁ δὲ ἀπελθούσαν ἐκέλευεν ἀγγεῖα χρήσασθαι παρὰ τῶν γειτόνων κενὰ καὶ
 5 μεταχεῖν εἰς πάντα τὸ ἔλαιον· τὸν γὰρ Θεὸν πληρώσειν αὐτά. τῆς δὲ γυναικὸς τὰ 49
 κελυσθέντα ποιησάσης πάντα πεπλήρωντο. ὁ δὲ προφήτης συνεβούλευε τοῦλαιον ἀπο- 50
 δόσθαι καὶ τοῖς δανεισταῖς ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα· τῷ δὲ περισσῷ τῆς τιμῆς πρὸς
 διατροφὴν τῶν παίδων χρήσασθαι. ἀπέστειλε δὲ πρὸς Ἰώραμον φυλάττεσθαι παραινῶν 51
 μὴ ἐξιέναι πρὸς θῆραν· εἶναι γὰρ τῶν Σύρων τινὰς λοχῶντας αὐτὸν ἀνελεῖν. ὁ μὲν οὖν
 10 βασιλεὺς τῷ προφήτῃ πειθόμενος οὐκ ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξώρμησεν, Ἄδερ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς 52
 ἀμαρτῶν κατὰ τῶν ἰδίων ὠργίζετο προδότης λέγων τῶν ἀπορογῶν. φήσαντος δὲ τινος μὴ ψευ- 53
 δοδοξεῖν, ἀλλὰ γινώσκειν, ὅτι Ἐλισαῖος ἐστὶν ὁ προφήτης ἅπαντα μηνύων τῷ Ἰωράμῳ τὰ ὑπ'
 αὐτοῦ βεβουλευμένα, πέμπει ἐν Ἀωθαῖμ, ἐκεῖ γὰρ ἔμαθε τὸν προφήτην τυγχάνειν, δύναμιν 54
 ὅπως αὐτὸν λάβωσιν. οἱ δὲ νυκτὸς τὴν πόλιν κυκλώσαντες εἶχον ἐν φρουρᾷ. ὁ δὲ τοῦ
 15 προφήτου διάκονος μαθὼν ὅτι ζητοῦσιν αὐτὸν λαβεῖν οἱ πολέμιοι τεταραγμένος εἰς-
 δραμὼν ἐδήλωσεν αὐτῷ. ὁ δὲ τὸν θεράποντα μὴ δεδιέναι παρεθάρσυνε καὶ τῷ Θεῷ 55
 παρεκάλει τῷ διακόνῳ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐμφανίσαι. παρέσχεν οὖν αὐτῷ ὁ Θεὸς Θεάσθαι
 τὸν Ἐλισαῖον κυκλούμενον ἀρμάτων πλήθει καὶ ἵππων. ἐπιβαλὼν δὲ ταῖς τῶν πολεμίων 56
 ὅψεσιν ἀχλὺν ἡμάνυρσε ταύτας καὶ προσελθὼν εἰς μέσους τοὺς ἐχθροὺς ὁ προφήτης ἤρῳτα,
 20 τίνα ζητοῦσι· τῶν δὲ τὸν Ἐλισαῖον εἰπόντων παραδώσειν ὑπέσχετο, εἰ ἀκολουθήσειαν.
 καὶ οἱ μὲν εἶποντο τῷ προφήτῃ καὶ τὰς ὄψεις ἐσκοτισμένοι καὶ τὴν διάνοιαν, ἀγαγὼν δὲ 57
 αὐτοὺς εἰς Σαμάρειαν Ἰωράμῳ κλεῖσαι τὰς πύλας ἔφη καὶ περιστῆσαι τοῖς Σύροις τὴν
 αὐτοῦ δύναμιν, τῷ Θεῷ δ' ἠῤῥατο καθάραι τὰς ὄψεις τῶν πολεμίων. οἱ δὲ τῆς ἀχλὺς
 περιαιρεθείσης ἑώρων αὐτοὺς ἐν μέσοις ὄντας τοῖς ἐχθροῖς. ἐκπλαγέντων δὲ τῶν Σύρων ὁ 58
 25 προφήτης μὴδὲν αὐτοῖς διαθεῖναι κακὸν συνεβούλευε Ἰωράμῳ, ξενίων δὲ μεταδοῦναι καὶ 59
 ἀπολύειν ἀβλαβεῖς. καὶ ὁ βασιλεὺς τῷ προφῆτῃ πειθόμενος φιλοτίμως ἐστιάσας τοὺς
 Σύρους ἀπέλυσεν. ἀφικομένων δὲ πρὸς Ἄδερα καὶ δηλωσάντων αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα 60
 θαναμάσας τὸ παράδοξον κρύφα μὲν οὐκέτι διέγνω τῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπιχειρεῖν βασιλεῖ
 τὸν Ἐλισαῖον δεδοικώς, φανερώς δὲ πολεμεῖν ἔκρινε, καὶ στρατεύει κατ' αὐτοῦ μετὰ 61
 30 μεγάλης δυνάμεως. ὁ δ' οὐχ ἠγούμενος ἑαυτὸν ἀξιόμαχον ἐνέκλεισεν εἰς Σαμάρειαν. Ἄδερ δὲ
 τὴν πόλιν ἐπολιόρκει, εἰ καὶ ἄλλως οὐ δυνήθει κρατῆσαι ταύτην, λιμῷ μέντοι καὶ σπάνει
 τῶν ἐπιτηδείων στήσασθαι λογιζόμενος. τοσαύτη δὲ ἡ τῆς ἐνδείας ὑπερβολὴ γέγονεν, ὥς 62
 ὀγδοήκοντα μὲν ἀργυρῶν νομίσματος πρᾶθῆναι κεφαλὴν ὄνου, πέντε δ' ὁμοίων ξέστην
 κόπρου περιστερῶν. Ἰωράμου δὲ καθ' ἐκάστην ἐκπεριερχομένου τὰ τείχη, γύναιον ⁶³₆₄
 35 ἀνέκραγε „δέσποτα ἐλέησον“. νομίσας δ' ἐκεῖνος αἰτεῖν τί τῶν πρὸς τροφὴν τὴν
 γυναικα, ὀργισθεὶς ἐπηράσατο αὐτῇ τὸν Θεὸν καὶ μῖτε ἄλλως αὐτῷ μῖτε ληνοὺς 65
 ὑπάρχειν ἔλεγε. τῆς δ' εἰπούσης οὐκ ἐνοχλεῖν τροφῆς ἕνεκα, κριθῆναι δὲ ἀξιούσης
 πρὸς ἄλλην γυναικα, λέγειν ἐκέλευσεν. ἡ δὲ συνθήκας ἔφη ποιήσασθαι μεθ' ἐτέρας

2 εἰς] πρὸς Iosephus. — 2 δοῦναι] παρασχεῖν Iosephus. — 3 ἔχειν m. 1 Busb. — 4 παρὰ] πολλά
 παρὰ Henn. — 5 μεταχεῖν Henn. et man. 1 Busb. — 16 καὶ τὸν Θεὸν Henn. — 18 κυκλούμενον, οὐ ex
 corr. Busb. — 22 ἔφη] προσέταξε Iosephus. — 23 ἐχλὺς] ἀμηνώσεως Iosephus. — 27 ἀφικομένῳ et αὐτῶν
 Busb. — 32 στήσασθαι] παραστήσασθαι Iosephus.

Zonaras I p. 177 Bonn.

γυναικὸς γειτνιώσης, ὅπως διαχωρσάμεναι τὰ τέκνα ἀνὰ μίαν ἡμέραν θρέψωμεν
 66 ἀλλήλας. καὶ γὰρ μὲν πρώτη τὸ ἐμὸν κατέσφαξα, ἣ δ' οὐ βούλεται ταῦτα ποιεῖν, ἀλλὰ
 67 παραβαίνει τὴν συνθήκην. τοῦτο σφοδρῶς ἐλύπησε τὸν Ἰώραμον, καὶ περιεργήξατο τὴν
 ἐσθῆτα. ἔπειτα ὀργῆς ἐπὶ τὸν προφήτην Ἐλισαῖον πληρωθεὶς ἀνελεῖν αὐτὸν ὥρμησεν,
 5 ὅτι μὴ δεῖται τοῦ Θεοῦ διαφυγῆν αὐτοῖς τῶν κακῶν δοῦναι, τὸν τε ἀποτεμοῦντα τὴν
 68 κεφαλὴν αὐτοῦ ἔπεμψε. τὸν δὲ Ἐλισαῖον οὐκ ἔλαθεν ἡ τοῦ βασιλέως ὀργή, καθεζόμενος
 δ' οἴκαδε σὺν τοῖς μαθηταῖς ἐμήνυσεν αὐτοῖς, ὅτι Ἰώραμος ὁ τοῦ φονέως υἱὸς πέμψειε
 69 τὸν ἀφαιρησόμενον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. „ἀλλ' ὑμεῖς, φησί, περιφυλάξαντες εἰσιέναι μέλ-
 λοντα τὸν σταλέντα προσαποθλίψατε τῇ θύρᾳ καὶ κατὰσχετε· ἀκολουθήσει γὰρ ὁ βασιλεὺς
 70 μεταβεβουλευμένος“. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐποίησαν· Ἰώραμος δὲ καταγνοὺς τῆς ἐπὶ τὸν 10
 προφήτην ὀργῆς ἔσπευσε κωλύσαι τὸν φόνον. ἀφικόμενος δὲ πρὸς αὐτὸν ἤτιᾱτο, ὅτι μὴ
 71 λύσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν παρόντων αἰτεῖται κακῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐπηγγέλετο
 κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔσεσθαι πολλὴν εὐπορίαν τροφῆς καὶ παραθήσεσθαι σίκλου δύο
 73 κριθῆς σάτα, καὶ σεμιδάλεως σάτον σίκλου. ὁ δὲ τῆς τρίτης μοίρας ἡγεμὼν „ἄπιστα,
 εἴτε, λέγεις, ᾧ προφῆτα“. καὶ ὁ προφῆτης πρὸς αὐτόν „ταῦτα μὲν ὅψει λαμβάνοντα 15
 74 τέλος, οὐ μεταλήψῃ δ' οὐδενός“. ἐξέβη τοίνυν τὰ εἰρημένα τοῦτον τὸν τρόπον· νόμος ἦν
 τοὺς λέπραν ἔχοντας μένειν ἔξω τῆς πόλεως. ἄνδρες οὖν τέσσαρες τοιοῦτοι πρὸ τῶν
 75 πυλῶν μένοντες ὑπὸ τοῦ λιμοῦ διαφθαρήσεσθαι κινδυνεύοντες, παραδοῦναι τοῖς πολεμίοις
 ἑαυτοὺς ἔκριναν καὶ εἰ μὲν φείσαντο αὐτῶν ζησόμενοι, εἰ δ' ἀναιρεθεῖεν εὐθανατήσοντες.
 76 ἦκον οὖν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων νυκτός. ἐκφοβεῖ δὲ τοὺς Σύρους ὁ Θεὸς καὶ 20
 ταραττει καὶ κτύπον ἀρμάτων καὶ ὀπλων ὡς ἐπερχομένης στρατιᾶς ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν
 77 ἐνηχεῖ, ὥστε συνελθεῖν πρὸς τὸν Ἄδερᾶ λέγοντας, ὡς Ἰώραμος μισθωσάμενος συμμάχους
 78 ἐπ' αὐτοὺς ἄγει. ταῦτα λέγουσιν ὁ Ἄδερᾶ προσέσχε· καὶ γὰρ αὐτὸς περιεποφεῖτο ἤδη τὰς
 79 ἀκοάς· καὶ μετὰ πολλῆς ἀταξίας καταλιπόντες τὴν παρεμβολὴν ἔφευγον. οἱ δ' ἐκ τῆς
 Σαμαρείας λεπροὶ ὡς γενόμενοι πρὸς τῇ παρεμβολῇ πολλὴν ἡσυχίαν ἔβλεπον οὔσαν καὶ 25
 παρελθόντες εἰς μίαν σκηνὴν οὐδένα ἐώρων, ἐμφαγόντες καὶ πίνοντες ἐβάστασαν ἐσθῆτα
 80 καὶ χρυσὸν κομίσαντες ἔξω τῆς πόλεως ἔκρυσαν. παρελθόντες δὲ εἰς ἐτέρην σκηνὴν ὁμοίως
 ἐποίησαν, καὶ τοῦτο τετράκις ποιήσαντες ὡς οὐδενὶ ἐνετύγχανον, εἵκασαν ἀναχωρηκέναι τοὺς
 81 πολεμίους. καὶ ἐλθόντες πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἀναβοήσαντες πρὸς τοὺς φύλακας ἐμήνυν τὰ
 82 περὶ τοὺς πολεμίους. Ἰώραμος δὲ ταῦτα μαθὼν ἐνέδραν ἔλεγεν εἶναι τῶν Σύρων τὴν 30
 84 ἀναχώρησιν καὶ παρήνει διὰ φυλακῆς ἔχειν αὐτὴν καὶ μηδαμοῦ προῖέναι. ἐξέπεμψε δὲ
 καὶ τοὺς κατασκευομένους· οἱ δὲ κενὴν μὲν πολεμίων τὴν ὁδὸν ἦνυσαν, μεστὴν δὲ σιτίων
 καὶ ὀπλων εὔρον. ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ διαρπαγὴν τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τὸ
 85 πληθὺς ἀφῆκεν, ὅθεν τῶν μὲν προτέρων κακῶν ἀπηλλάγησαν, ἀφ'θονίαν δ' ἔσχον ὠνεῖσθαι
 δύο σάτα κριθῆς σίκλου σεμιδάλεως δὲ σάτον κατὰ τὴν Ἐλισαίου προφητείαν· ἰσχύει δὲ 35
 86 τὸ σάτον μύδιον καὶ ἥμισυ Ἰταλικόν. μόνος δὲ τούτων οὐκ ὤνατο τῶν ἀγαθῶν ὁ τῆς
 τρίτης μοίρας ἡγεμὼν συμπατηθεὶς ἐπὶ τῆς πύλης ὑπὸ τοῦ πληθους καὶ κινδυνεύσας.
 87 Ὁ δὲ τῶν Σύρων βασιλεὺς διασθεὶς εἰς Ἀμασκὸν καὶ γνοὺς ὅτι τὸ θεῖον αὐτὸν
 τε καὶ τὴν στρατιάν εἰς τὴν ταραχὴν ἐκείνην ἐνέβαλεν, ἀλλ' οὐκ ἔφοδος ἦν πολεμίων,

12 ἐπηγγέλλετο Henn. et m. 2 Busb. — 19 καὶ| ὡς Iosephus. — 32 κατασκευομένους] κατοπομένους
 Iosephus. — 38 γνοῖς] μαθὼν Iosephus. — 39 τὴν (post εἰς) m. Henn. — ἦν] ἐγένετο Iosephus.

Zonaras I p. 179 Bonn.

ἀθυμήσας εἰς νόσον κατέπεσεν. ἐκδημήσαντος δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν εἰς Ἀμασκὸν 88
 Ἐλισαίου πρὸς αὐτὸν Ἄδερ τὸν πιστότατον τῶν οἰκετῶν Ἀζάηλον ἔπεμψε δῶρα κομίζοντα
 καὶ ἐρωτῶντα περὶ τῆς νόσου, εἰ διαφεύξεται τὸν ἐξ αὐτῆς κίνδυνον. Ἀζάηλος δὲ συμ- 89
 βαλὼν τῷ Ἐλισαίῳ καὶ προσαγορεύσας αὐτὸν ἔλεγεν ὑπὸ Ἄδερως τοῦ βασιλέως πεμφθῆναι
 5 πρὸς αὐτὸν δῶρα κομίσαι καὶ πνθίσθαι περὶ τῆς νόσου, εἰ ὅρων ἔσοιτο. ὁ δὲ προφῆτης 90
 τὸν μὲν Ἀζάηλον ἐκέλευε μηδὲν ἀπαγγέλειν τῷ βασιλεῖ κακόν, ἔλεγε δὲ ὅτι τεθνήξεται.
 καὶ ὁ μὲν Ἀζάηλος ἐλυπεῖτο ταῦτα ἀκούσας, ὁ δ' Ἐλισαῖος ἔκλαιε προσρῳόμενος ἅ πάσχειν
 ὁ λαὸς ἔμελλε κακὰ μετὰ τὴν Ἄδερως τελευτήν. ἀνακρίναντος δ' αὐτὸν Ἀζάηλου τὴν αἰτίαν 91
 „κλαίω, φησί, τὸ πληθὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐλεῶν, ὧν ἐκ σοῦ πείσονται δεινῶν“. τοῦ δ' 92
 10 Ἀζάηλου λέγοντος· „τίνα γὰρ ἰσχύν ἐμοὶ τηλικαύτην εἶναι συμβέβηκεν, ὥστε ταῦτα
 ποιῆσαι;“, „Θεός, ἔφησεν, ἐμοὶ δεδήλωκεν, ὅτι τῆς Συρίας μέλλεις βασιλεύειν“. Ἀζάηλος μὲν
 οὖν Ἄδερῳ τὰ βελτίω περὶ τῆς νόσου κατήγγειλε, τῇ δ' ἐπιούσῃ δίκτυον ἐπιβαλὼν αὐτῷ
 διάβροχον τὸν μὲν στραγγάλη διέφθειρε, τὴν δ' ἀρχὴν αὐτὸς παρέλαβε δραστήριος ὧν 93
 ἀνὴρ. ὁ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς Ἰώραμος, ὠμωνύμουν γὰρ οἱ βασιλεῖς, παραλαβὼν 95
 15 τὴν ἀρχὴν ἐπὶ σφαγὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τῶν πατρῶων φίλων καὶ ἡγεμόνων ἐχώρησεν.
 ἐδίδαξε δ' αὐτὸν τὰ τε ἄλλα καὶ διῇ ξενικοὺς Θεοὺς προσκυνεῖν Γοθολία, θυγάτηρ μὲν 96
 Ἀχάβου συνοικοῦσα δὲ αὐτῷ. ἀποστάντων δὲ αὐτοῦ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τῶν Ἰδου- 97
 μαίων Ἰώραμος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἱππέων καὶ ἀρμάτων νυκτὸς εἰς τὴν Ἰδουμαίαν
 ἐνέβαλε, καὶ τοὺς μὲν περὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας διέφθειρε, περαιτέρω δὲ οὐ προήλθεν.
 20 ὦνσε μέντοι τοῦτο ποιήσας οὐδέν· πάντες γὰρ ἀπέστησαν αὐτοῦ. ἦν δὲ οὕτως ἐμμανής, 98
 ὥστε τὸν λαὸν ἠνάγκαζεν ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν ὀρέων ἀναβαίνοντα προσκυνεῖν τοὺς
 ἀλλοτρίους Θεοὺς. τοιαῦτα δ' αὐτῷ πράττοντι κομίζεται παρ' Ἡλιοῦ τοῦ προφῆτου ἐπι- 99
 στολή, ἐν ᾗ τὸν Θεὸν ἐδήλου μεγάλην παρ' αὐτοῦ ληψόμενον δίκην, ὅτι τῶν μὲν ἰδίων
 πατέρων μιμητῆς οὐκ ἐγένετο, τοῖς δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέων κατηκολούθησεν ἀσεβή-
 25 μασι. καὶ τὴν τιμωρίαν ἦν ὑπέξειν ἔμελλεν ἐσήμεινε, φθορὰν γυναικῶν αὐτοῦ καὶ τέκνων 100
 καὶ ὀλεθρον τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι τεθνήξεται νόσῳ τῆς νηδύος βασανισθείς. μετ' οὐ πολὺ δὲ ¹⁰¹/₁₀₂
 στρατὸς Ἀράβων εἰς τὴν Ἰωράμουν βασιλείαν ἐνέβαλε καὶ τὴν τε χώραν διήρπασαν καὶ τὸν
 οἶκον τοῦ βασιλέως, ἔτι δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας κατέσφαξαν. εἰς δὲ
 αὐτῷ περιλείπεται τῶν παίδων διαφυγῶν τοὺς πολεμίους Ὀχοζίας ὄνομα. μετὰ δὲ ταύτην 103
 30 τὴν συμφορὰν αὐτὸς τὴν εἰρημένην ὑπὸ τοῦ προφῆτου νόσον ἐπὶ πολὺ νοσήσας ἔλεινῶς
 ἀπέθανε, βιώσας μὲν ἔτη τεσσαράκοντα, βασιλεύσας δὲ ὀκτώ. παραδέδωκε δὲ τὴν ἀρχὴν 104
 ὁ δῆμος τῶν Ἱεροσολυμιτῶν τῷ παιδί αὐτοῦ Ὀχοζίᾳ.

Ἰώραμος δὲ ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ἐλπίσας μετὰ τὴν Ἄδερως τελευτήν Ἀραμῶθ 105
 πόλιν τῆς Γαλααδίτιδος ἀφαιρήσεσθαι τοὺς Σύρους στρατεύει μὲν ἐπ' αὐτήν, ἐν δὲ τῇ
 35 πολιορκίᾳ τοξευθεὶς οὐ καιρῶς ἀνεχώρησεν ἰαθισόμενος τὸ τραῦμα, καταλιπὼν ἐν τῇ
 Ἀραμᾷθ τὴν στρατιάν ἅπασαν καὶ ἡγεμόνα τὸν Ἀμασῆ παῖδα Ἰηοῦν· ἥδη γὰρ
 αὐτὴν ἡρῆκει κατὰ κράτος. προῦκειτο δὲ αὐτῷ μετὰ τὴν Θεραπείαν πολεμεῖν τοῖς
 Σύροις. Ἐλισαῖος δ' ἕνα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δούς αὐτῷ τὸ ἅγιον ἔλαιον εἰς 106
 Ἀραμῶθ ἔπεμψε χρίσοντα τὸν Ἰηοῦν καὶ φράσσοντα, ὅτι τὸ θεῖον αὐτὸν ἥρηται

6 ἀπαγγέλλειν Henn. et ex corr. Busb. — 14 ὀμονίμων Busb. — 18 ἰδουμαίων Henn. — 20 τοῖτο

ποιήσας i. ras. 6—7 litt. Busb. — 31 παραδίδωμι Henn. — 39 ἥρηται, ἣ i. ras. Busb.

βασιλέα. καὶ ἐκέλευε τρόπῳ φυγῆς ποιήσασθαι τὴν πορείαν, ὅπως λάθῃ πάντας
 107 ἐκεῖ ἀπιῶν. ὁ δὲ γενόμενος ἐν τῇ πόλει τὸν μὲν Ἰηοῦν εὗρίσκει καθεζόμενον μέσον
 τῶν τῆς στρατιᾶς ἡγεμόνων, προσελθὼν δ' ἔφη βούλεσθαι περὶ τινων αὐτῷ
 108 διαλεχθῆναι. τοῦ δὲ ἀναστάντος καὶ ἀκολουθήσαντος εἰς τὸ ταμιεῖον λαβὼν ὁ νεανίας
 τὸ ἔλαιον κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸν Θεὸν ἔφη βασιλέα χειροτονεῖν αὐτὸν ἐπὶ
 5 ὀλέθρῳ τοῦ γένους Ἀχάβου, καὶ ὅπως ἐκδικήσεις τὸ αἷμα τῶν προφητῶν τῶν ὑπὸ Ἰεζαβέλας
 109 παρανόμως ἀποθανόντων, καὶ μηδὲν ὑπολειφθῆ σπέρμα τῆς Ἀχάβου γενεᾶς. καὶ ὁ μὲν
 ταῦτα εἰπὼν ἐξεπῆδησεν ἐκ τοῦ ταμιείου σπουδάζων μηδενὶ τῶν ἐπὶ τῆς στρατιᾶς ὁραθῆναι.
 110 ὁ δὲ Ἰηοῦς ἀναστρέψας μετὰ τῶν ἡγεμόνων ἐκάθητο. πυνθανομένων δέ, τί πρὸς αὐτὸν
 ἀγίκοιτο ὁ νεανίσκος, καὶ μαίνεσθαι λεγόντων αὐτόν, „ἀλλὰ ὀρθῶς εἰκάσατε, εἶπε, καὶ 10
 111 γὰρ τοὺς λόγους μεμνηνός ἐποιήσατο“. εἰρηκέναι γὰρ τὸν Θεὸν βασιλέα τοῦ πλήθους
 ἡρῆσθαι αὐτόν. ταῦτ' εἰπόντος ἕκαστος ἐπεστρώνυνεν αὐτῷ τὸ ἱμάτιον καὶ σαλπίζοντες
 112 ἐκίρουσσαν Ἰηοῦν βασιλέα. ὁ δὲ ἔμελλεν ἐξορμαῖν ἐπὶ Ἰωράμον, ἔνθα ἐθεραπεύετο τὴν
 πληγὴν. ἔτυχε δὲ καὶ Ὀχοζίας ἀφιγμένος πρὸς τὸν Ἰωράμον υἱὸς ὦν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.
 113 Ἰηοῦς δὲ εἰς τὴν Ἰεζερέλαν ἐπορεύετο σπεύδων αἰγνιδίως τοῖς περὶ τὸν Ἰωράμον προσπε- 15
 114 σεῖν τοὺς ἐπιλέκτους τῶν ἱππέων παραλαβὼν. ἰδὼν δὲ σκοπὸς Ἰωράμου ἴλην ἱππέων
 115 προσελαύνουσαν ἀπήγγειλεν αὐτῷ. ὁ δ' εὐθύς ἐκπέμπει τινα ὑπαντησόμενον. ἐλθὼν οὖν
 πρὸς Ἰηοῦν ὁ πεμφθεὶς ἡρώτα περὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ὃ δ' ἔπεσθαι αὐτῷ ἐκέλευε
 116 μηδὲν πολυπραγμονοῦντα. πέμψαντος δὲ καὶ δεύτερον τοῦ βασιλέως ταῦτ' οὖν ποιεῖν προσ-
 117 ἔταξεν Ἰηοῦς. ὥς δὲ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ὁ σκοπός, τελευτᾶν αὐτὸς ἐπιβάς ἄρματος 20
 118 σὺν Ὀχοζίᾳ ἐξῆλθεν ὑπαντησόμενος. καταλαβὼν δὲ ἐν ἀργῷ Ναβουθαίου τοῦτον Ἰωράμος
 ἐπυνθάνετο, εἰ καλῶς ἔχει τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον, βλασφημῆσαντος δ' αὐτὸν Ἰηοῦ,
 δείσας ὁ βασιλεὺς στρέψαι τὸ ἄρμα ἔφηνεν. Ἰηοῦς δὲ τοξεύσας αὐτὸν κατέβαλε τοῦ
 119 βέλους κατὰ τῆς καρδίας ἐνεχθέντος. καὶ Ἰωράμος μὲν πεσὼν ἐπὶ γόνυ τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν,
 Ἰηοῦς δὲ προσέταξε ῥίψαι τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τοῦ Ναβουθαίου ἀγρὸν κατὰ τὴν Ἥλιαν προφητείαν, 25
 120 ἣν Ἀχάβῳ ἀποκτείναντι Ναβουθαίον προεφῆτευσεν. Ὀχοζίας δὲ δείσας περὶ τῆς ἑαυτοῦ
 121 σωτηρίας εἰς ἑτέραν ὁδὸν τὸ ἄρμα ἐξένευσε λήσεσθαι τὸν Ἰηοῦν ὑπολαβὼν. ὃ δ' ἐπι-
 διώξας τοξεύσας ἔτρωσε, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀχοζίας ἐκ τῆς πληγῆς τελευτᾷ βασιλεύσας
 122 ἐνιαυτὸν ἓνα, χεῖρων γενόμενος τοῦ πατρὸς. τοῦ δὲ Ἰηοῦ ἐλθόντος εἰς τὰ Ἰεζέρελα κοσμη-
 σαμένη Ἰεζάβελα καὶ στᾶσα ἐπὶ τοῦ πύργου „καλός, εἶπε, δοῦλος ὁ ἀποκτείνας τὸν 30
 123 δεσπότην“. ὁ δὲ τοῖς εὐνούχοις προσέταξεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πύργου βαλεῖν. καταφερομένη
 δὲ περιέρριψε τὸ τεῖχος τῷ αἵματι καὶ συμπατηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἱππων ἀπέθανε.
 παρελθὼν δὲ Ἰηοῦς εἰς τὰ βασίλεια προσέταξε τοῖς οἰκέταις ἀνελομένοις τὴν Ἰεζάβελαν
 124 θάψαι διὰ τὸ γένος. εὖρον δ' οὐδὲν τοῦ σώματος αὐτῆς ἢ μόνα τὰ ἀκρωτήρια, τὸ δ'
 ἄλλο πᾶν ὑπὸ κυνῶν δεδαπάνητο. ταῦτ' ἀκούσας Ἰηοῦς ἐθαύμαζε τὴν Ἥλιου προφητείαν 35
 125 οὗτος γὰρ αὐτὴν ἐν Ἰερέζελα προεῖπε τοῦτον ἀπολεῖσθαι τὸν τρόπον. ὄντων δ' Ἀχάβῳ
 παίδων ἐβδομήκοντα τρεφομένων ἐν Σαμαρείᾳ πέμπει δύο ἐπιστολὰς Ἰηοῦς τὴν μὲν τοῖς
 παιδαγωγοῖς τὴν δὲ τοῖς ἄρχουσι τῶν Σαμαρέων, λέγων τὸν ἀνδρειότατον τῶν Ἀχάβου

6 ἐκδικήσεις Busb. — 12 εἰρηθῆναι Busb. — 13 ἐκήρυσσον] ἐκήρυκον Iosephus. — 16 δέ] δ' ὁ Henn. —
 17 ante αὐτῷ littera erasa Busb. — 21 ναβουθαίου, να i. ras. unius litt. Busb. — 22 ἔχου Henn. —
 23 στρέψας Iosephus.

παίδων ἀποδεῖξαι βασιλέα, καὶ τοῦτο ποιήσαντας εἰσπράττεσθαι δίκην ὑπὲρ τοῦ δεσπότη. 126
 ταῦτα δὲ γράφει διάπειραν λαμβάνων τῆς τῶν Σαμαρέων διανοίας. οἳ δ' ἀντέγραψαν 126
 ὁμολογοῦντες ἔχειν αὐτὸν δεσπότην καὶ ποιήσιν ὃ ἂν κελύῃ. ὁ δὲ ἀνταπέστειλεν αὐτῷ 127
 τε ὑπακούειν καὶ τῶν Ἀχάβου παίδων τὰς κεφαλὰς ἀποτεμεῖν καὶ πέμψαι πρὸς αὐτόν·
 5 οἳ δ' οὐδὲν φεισάμενοι τοῦτο ἔπραξαν. κομισθεῖσων δὲ τῶν κεφαλῶν πρὸς αὐτόν πρὸ 128
 τῆς πύλης ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐκέλευεν ἐξ αὐτῶν ἀναστῆναι βουνοῦς. ἅμα δ' ἡμέρᾳ πρὸ- 129
 εἰσι, καὶ θεασάμενος ἤρξατο λέγειν πρὸς τὸν λαόν, ὥς αὐτὸς μὲν ἐπὶ τὸν δεσπότην ἐστρα-
 τεύσατο τὸν αὐτοῦ κάκεινον ἀποκτείνειε, τούτους δὲ πάντας οὐκ αὐτὸς ἀνέλοι, κατὰ δὲ
 τὴν τοῦ Θεοῦ προφητείαν γέγονε πάντα καὶ ὁ οἶκος Ἀχάβου, καθὼς Ἥλιος προεῖπεν, ἀπό-
 10 λωλεν. ἀπιόντι δ' αὐτῷ πρὸς Σαμάρειαν συναντᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς Ἰωνάδαβος ὄνομα, ὃς 130
 ἀσπασάμενος αὐτὸν ἐπαινεῖν ἤρξατο τὴν οἰκίαν ἐξαφανίσαντα τοῦ Ἀχάβου. Ἰηοῦς δὲ 132
 εἰς τὸ ἄρμα τοῦτον ἀναβιβάσας εἰς Σαμάρειαν ἀπάγει. καὶ ἀναζητήσας πάντας 134
 τοὺς Ἀχάβου συγγενεῖς ἀποκτείνει. ἵνα δέ τις μὴ διαφύγῃ τῶν ψευδοπροφητῶν καὶ
 τῶν ἱερέων τοῦ Ἀχάβου Θεῶν, ἀθροίσας τὸν λαὸν ἔφη θυσίας πολυτελεῖς ἐπιτελεῖν 135
 15 τοῖς Ἀχάβου Θεοῖς, καὶ δεῖν παρεῖναι τοὺς ἐκείνων ἱερεῖς καὶ προφῆτας πάντας, τὸν δ'
 ἀπολειφθέντα θανάτῳ ζημιώσειν. ὁ δὲ Θεὸς Ἀχάβου Βάαλ ἐκαλεῖτο. ἐκέλευσε δὲ τοῖς 136
 ἱερεῦσι δοῦναι πᾶσιν ἐνδύματα· λαβόντων δὲ παρελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, μὴ τις
 ἐν αὐτοῖς ἀλλόφυλος εἴῃ καὶ ξένος ἡρώτα. τῶν δὲ ἐλπόντων μηδένα παρεῖναι ξένον 137
 καταρξαμένων δὲ τῶν θυνσιῶν ἄνδρας ὀγδοήκοντα περιέστησεν ἔξωθεν, κελεύσας ἀποκτεῖναι
 20 τοὺς ψευδοπροφῆτας. οἱ δὲ τοὺς τε ἄνδρας κατέσφαξαν ἅπαντας καὶ τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ 138
 ἐνέπρησαν. ἀφανισθέντος δὲ τοῦ Βάαλ τὰς χρυσὰς δαμάλεις προσκυνεῖν τοῖς Ἰσραηλίταις 139
 ἐπέτρεψε. οὕτω δὲ τῆς κολάσεως τῶν ἀσεβῶν προνοήσαντι ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου
 προεῖπεν ἐπὶ τέσσαρας γενεὰς τοὺς παῖδας αὐτοῦ βασιλεύειν τῶν Ἰσραηλιτῶν.
 Γοθολία δὲ ἡ Ἀχάβου θυγάτηρ ἀκούσασα τὴν τοῦ γένους τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀπώλειαν 140
 25 ἐσπούδαξε πᾶν ἐξαφανίσαι τὸ Ἀνίδου γένος, ὥς ἂν μηδεὶς ἐξ αὐτοῦ βασιλεὺς ἐπιγένοιτο.
 καὶ τοῦτο μὲν ὥς ᾤετο διεπράξατο, διεσώθη δὲ εἰς υἱὸς Ὀχοζίου τρόπον τοιούτῳ ἦν Ὀχοζία 141
 ὁμοπάτριος ἀδελφὴ Ἰωσαβὲθ ὄνομα ταύτη συνῆν ὁ ἀρχιερεὺς Ἰωδάνης. εἰσελθούσα δ' 142
 εἰς τὰ βασίλεια καὶ τοῖς ἀπεσφαγμένοις τὸν Ἰώασον παιδίον ἐνιαύσιον ἐγκεκρυμμένον
 εὗροῦσα μετὰ τῆς τρεφούσης ἀπέκρυψε βασιτάσασα, καὶ λανθάνοντες αὐτὴ τὴ καὶ ὁ ἀνὴρ
 30 αὐτῆς ἀνέθρεψαν ἐν τῷ ἱερῷ ἔτεσιν ἔξ, οἷς ἐβασίλευε Γοθολία τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν
 δύο φυλῶν. τῷ δ' ἐβδόμῳ ἔτει κοινολογησάμενος τισὶν Ἰωδᾶν πέντε ἑκατοντάρχαις καὶ 143
 πείσας συνθῆσθαι τοῖς κατὰ Γοθολίας ἐγχειρουμένοις, τὰ δὲ βασίλεια τῷ παιδὶ περιποιῆσαι,
 λαβὼν ὄρκους εἰς ἅπασαν τὴν χώραν αὐτοὺς ἐξέπεμψεν, οἱ τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἀθροί- 144
 σαντες καὶ τοὺς τῶν φυλῶν προσεστώτας ἦκον πρὸς τὸν ἀρχιερεᾶ εἰς Ἱεροσόλυμα. ὁ δ' 145
 35 ὀρκώσας αὐτοὺς φυλάξειν ὅπερ ἂν μάθωσιν ἀπόρρητον παραγαγὼν Ἰώασον τὸν παῖδα „οὗτος,
 εἶπεν, ἡμῖν βασιλεὺς ἐξ ἐκείνης τῆς οἰκίας τῆς τοῦ Ἀνίδου“. ἀνοίξας δὲ τὴν ἐν τῷ ἱερῷ ὄπλο- 148
 θήκην, ἣν Ἀνίδης κατεσκεύασε, διεμέρισε τοῖς ἑκατοντάρχαις καὶ ἱερεῦσι καὶ Λευίταις
 ἅπανθ' ὅσα εὗρεν ἐν αὐτῇ ὄπλα καὶ καθωπλισμένους ἔστησε κύκλῳ τοῦ ἱεροῦ. ἀγαγόντες 149

1 κελείῃ, η i. ras. Busb. — ἀνταπέστειλεν] ἀντέγραψεν Iosephus. — 3 αὐτὸν ἔχειν tr. Henn. —
 14 τοῦ] τῶν Iosephus. — 14 ἐπιτελεῖν, τε i. ras. maiore Busb. — 18 ἡρώτα] ἐρευνῆσαι προσέταξεν Iose-
 phus. — 23 βασιλεύειν Iosephus. — 27 Ἰωσαβιδ, β i. ras. Busb. Ἰωσαβιδ Henn.

Zonaras I p. 184 Bonn.

δὲ τὸν παῖδα εἰς τὸ μέσον ἐπέθεσαν αὐτῷ τὸν στέφανον τὸν βασιλικὸν καὶ τῷ ἐλαίῳ
 150 χρίσας Ἰωδὰν ἀπέδειξε βασιλέα· τὸ δὲ πλήθος χαῖρον ἐβόα. καὶ τοῦ Θορύβου Γοθολία
 ἀκούσασα τεταραγμένη ἐκ τοῦ βασιλείου σὺν τῇ στρατιᾷ αὐτῆς ἐξεπήδησε, καὶ παρα-
 γενομένην εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὴν μὲν οἱ ἱερεῖς εἰσδέχονται, τοὺς δ' ἐπομένους ὀπλίτας εἶρξαν
 151 εἰσελθεῖν οἱ περιεστῶτες ἐν κύκλῳ. ἰδοῦσα δὲ Γοθολία τὸν παῖδα τὸν βασιλικὸν περικεί- 5
 μενον στέφανον δεινὸν ἀνακραγοῦσα φρονεῖν ἐκέλευε τὸν ἐπιβουλεύσαντα αὐτῇ καὶ τὴν
 ἀρχὴν ἀφελέσθαι σπουδάζοντα. Ἰωδᾶς δὲ ἐντείλατο τοῖς ἑκατοντάρχοις ἀγαγοῦσι τὴν
 152 Γοθολίαν εἰς τὴν γάραγγα Κεδρῶνος ἀνελεῖν ἐκεῖ, καὶ βοηθῶν δὲ τις προσέλθοι κακῶν
 153 ἀνελεῖν. οἱ δὲ λαβόμενοι αὐτῆς διεχρήσαντο. ὥς δὲ ἀπώλετο Γοθολία συγκαλέσας Ἰωδᾶς τὸν
 δῆμον καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐξώρκωσεν εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ, ἔπειτα αὐτὸν τὸν βασιλέα τιμῇ- 10
 154 σειν τὸν Θεὸν καὶ τηρήσειν τοὺς Μωυσέως νόμους δοῦναι πίστιν ἡγάγκασε. καὶ μετὰ
 ταῦτα εἰσδραμόντες τὸν τοῦ βασιλέως οἶκον κατέσκαψαν καὶ τὸν ἔχοντα τὴν ἱερωσύνην
 156 αὐτοῦ ἀπέκτειναν. εἴτα μετὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ ἡγεμόνων καὶ τοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ
 157 ἄγει τὸν Ἰώασον εἰς τὸ βασιλεῖον. ἦν δέ, ὅτε τὴν βασιλείαν παρέλαβεν, ἔτων ἑπτὰ,
 πολλὴν δὲ ἐποιήσατο τῶν νομίμων φυλακὴν καὶ περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ θρησκείαν φιλοτιμίαν. 15
 158 ἔγρημε δὲ γυναικας β' παρελθὼν εἰς ἡλικίαν.
 159 Ἀζάηλος δὲ ὁ τῶν Σύρων βασιλεὺς πολεμῶν τοῖς Ἰσραηλίταις πολλὴν διέφθειρε χώραν.
 160 Ἰηοῦς δὲ τῶν εἰς τὸ θείον ὑπερόπτης γενόμενος ἀπέθανεν ἔτη βασιλεύσας τῶν Ἰσραηλιτῶν
 161 ἑπτὰ καὶ εἴκοσι, τῆς ἀρχῆς διάδοχον Ἰώαζον τὸν υἱὸν καταλιπών. Ἰώασος δὲ ὁ τῶν
 Ἱεροσολυμιτῶν βασιλεὺς ἀνακαινίσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ βουλευθεὶς, τὸν ἀρχιερεῖα καλέσας 20
 Ἰωδᾶν εἰς ἅπασαν εἶπε πέμψαι τὴν χώραν τοὺς αἰτήσοντας ὑπὲρ ἐκάστης κεφαλῆς ἡμίσικλον
 162 ἀργυρίου εἰς ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Γοθολίας καὶ τῶν παιδῶν αὐτῆς. ὁ δ'
 ἀρχιερεὺς συνεῖς ὡς οὐδεὶς εὐγνωμόνως προίσεται τὸ ἀργύριον, στρατηγήματι χρῆται πρὸς
 163 τὴν συλλογὴν τῶν χρημάτων ᾧ τὸ πλήθος ἡδέως ἔσχε τοιοῦτω· ξύλινον κατασκευάσας
 θησαυρὸν καὶ κλείσας πανταχόθεν ὁπλῆν ἐν αὐτῷ μίαν ἡνοιξε καὶ θεῖς παρὰ τὸν βωμὸν 25
 ἐκέλευεν ἕκαστον ὅσον βούλεται βαλεῖν διὰ τῆς ὁπῆς εἰς ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ. πρὸς τοῦτο
 164 πᾶς ὁ λαὸς εὐ διετέθη καὶ φιλοτιμούμενοι πολὺν ἄργυρον ἤθροισαν καὶ χρυσόν. κενοῦντες
 δὲ τὸν θησαυρὸν καὶ ἀριθμοῦντες τὸ συνειλεγμένον ἔπειτ' εἰς τὸν αὐτὸν ἐτίθεσαν τόπον
 165 ἐκάστης ἡμέρας. ἐπισκευασθέντος δὲ τοῦ ναοῦ τὸν ὑπολειφθέντα χρυσὸν καὶ ἄργυρον εἰς
 κρατῆρας καὶ οἰνοχόας καὶ ἐκτόματα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη κατεχρήσαντο θυσίας τὲ προσήγον 30
 166 πολυτελεῖς ἐφ' ὅσον ἔ' Ἰωδᾶς ἔζη. ὥς δ' ἐτελεύτησεν οὗτος ἔτη βιώσας ἑκατὸν καὶ τριά-
 κοντα δίκαιος καὶ χρηστὸς γενόμενος καὶ ἐτάφη ἐν ταῖς βασιλικαῖς θήκαις ἐν Ἱεροσολύμοις,
 ὅτι τῷ Δαυίδου γένει τὴν βασιλείαν ἐκτήσατο, προσέδωκεν ὁ βασιλεὺς Ἰώασος ἐπὶ τὴν
 167 ἐπιμέλειαν τὴν περὶ τὸν Θεόν. διεφθάρησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πλήθους πρωτεύοντες.
 δυσχεράνας δὲ ὁ Θεὸς πέμπει προφήτην διαμαρτυρησόμενον καὶ παύσοντα τῆς ποιτηρίας 35
 168 αὐτούς. οἱ δὲ τῆς κακίας οὐκ ἐνδεδώκασιν, ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδᾶ

3 οὐν] μετὰ Iosephus. — 7 ἐντείλατο] ἐκέλευεν Iosephus. — ἀπαγαγοῦσι Henn. — 9 τὸν δῆμον] τὸ πλήθος
 Henn. — 11 τηρήσειν] μὴ παραβῆναι Iosephus. — 12 βασιλέως] Βασιλ Iosephus. — 14 εἰς] ἰωδᾶς εἰς Henn. —
 15 θρησκείαν φιλοτιμίαν ... — 17 Ἀζάηλος δι'] litt. οκείαν φίλο suppl., reliquae i. ras. angustiore m. 1 Busb. —
 21 εἶπε] ἐκέλευσε Iosephus. — 26 βαλεῖν ὅσον βούλεται tr. Henn. — 32 καὶ] δι' καὶ Henn. — 32 θήκαις ἐν
 Ἱεροσολύμοις i. ras. Busb. — ἐν Ἱεροσολύμοις om. Henn. — 33 ἐπὶ om. Iosephus. — 34 περὶ] πρὸς Iosephus. —
 34 συνδιεφθάρησαν Zonaras cum Iosepho.

Zonaras I p. 185 Bonn.

λίθοις ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε βληθέντα ἀποθανεῖν, ὅτι προφητεύων ἔστη ἐν μέσῳ καὶ 169
 συνεβούλευε τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ πλήθει τὰ δίκαια πράττειν. τελευτῶν μέντοι δικαστὴν
 τὸν Θεὸν ἐποιεῖτο ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίας καὶ ὧν ὁ πατήρ αὐτοῦ παρέσχεν Ἰωάσῳ
 πικρῶς ἀπολλύμενος. ἔδωκε μέντοι δίκην οὐκ εἰς μακρὰν ὁ βασιλεὺς· ἐμβαλόντος γὰρ 170
 5 Ἀζάηλου τοῦ Σύρων βασιλέως εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ φοβηθεὶς, Ἰώασος, πάντας ἐκκηνώσας
 τοὺς τοῦ Θεοῦ θησαυροὺς καὶ τοὺς τῶν βασιλέων καὶ τὰ ἀναθήματα ἔπεμψε τῷ Σύρῳ
 τούτοις ὠνούμενος μὴ πολιορκηθῆναι. ὁ δὲ πεισθεὶς τῇ τῶν χρημάτων ὑπερβολῇ ἀνεχώρησε. 171
 νόσῳ δὲ περιπεσὼν Ἰώασος ἐπιθιμένων αὐτῷ τῶν φίλων διεφθάρη πρὸς αὐτῶν. ἐβίω δ' 172
 ἔτη ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα, τὴν δὲ βασιλείαν αὐτοῦ διαδέχεται Ἀμασίας ὁ παῖς.
 10 Εἰκοστῷ δὲ πρώτῳ τῆς Ἰωάσου βασιλείας ἔτει παρέλαβε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἡγε- 173
 μονίαν Ἰωάζας ὁ τοῦ Ἰηοῦ υἱὸς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ κατέσχευεν αὐτὴν ἔτη ἑπτὰ καὶ δέκα.
 ἐταπείνωσε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Σύρων βασιλεὺς στρατεύσας ἐπ' αὐτὸν καὶ πόλεις μεγάλας καὶ 174
 πολλὰς ἀφελόμενος καὶ τὴν στρατιάν αὐτοῦ διαφθείρας. ὧν δὲ ἐν τοσούτοις κακοῖς Ἰωάζας 175
 ἐπὶ δέησιν τοῦ Θεοῦ κατέφυγεν. ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὴν μετάνοιαν ὡς ἀρετὴν ἀποδεχόμενος 176
 15 δίδωσιν αὐτῷ ἐκ τῶν κινδύνων ἄδειαν. μετὰ δὲ τὴν Ἰωάζου τελευτὴν ἐκδέχεται τὴν 177
 ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωᾶς ὁμωνυμῶν τῷ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεῖ, καὶ κατέσχευεν αὐτὴν
 ἔτεσιν ἑξκαίδεκα. ἀγαθὸς δ' ἦν καὶ οὐκ ὁμοιος τῷ πατρί. Ἐλισαίου δὲ γηραιοῦ ἤδη 178
 τυγχάνοντος καὶ νοσήσαντος ἦκε πρὸς αὐτὸν ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ἐπισκεψόμενος.
 καταλαβὼν δὲ αὐτὸν ἐν ἐσχάτοις ὄντα κλαίειν ἤρξατο καὶ πατέρα ἀποκαλεῖν καὶ ὄπλον 179
 20 ὡς δι' αὐτὸν μὴ χρώμενος πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ὅπλοις, ἀλλ' ἀμαχητὶ τῶν πολεμίων κρατῶν,
 αὐτοῦ δ' ἀπιόντος οὐδ' αὐτῷ ζῆν ἔτι ἀσφαλὲς ἔλεγε. ταῦτα ὀδυρόμενον Ἐλισαῖος παρεμυθεῖτο 180
 τὸν βασιλέα καὶ τόξον ἐκέλευε κομισθῆναι καὶ κομισθέντος ἐπέτρεπε τοξεύειν. τρία δὲ τοῦ 181
 βασιλέως βέλη προεμένου εἴτα πανυαμένον „πλεῖω μὲν, εἶπεν, ἀφείς ἐκ ριζῶν ἂν τὴν τῶν
 Σύρων βασιλείαν ἐξεῖλες, ἐπεὶ δὲ τρισὶν ἡρκέσθης μόνοις, τοσαύταις καὶ μάχαις κρατήσεις
 25 συμβαλὼν τοῖς Σύροις, καὶ τὴν χώραν ἣν ἀπέτέμοντο ἀνακτήσεις. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπὶ
 τούτοις ἀπηλλάγη· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ ὁ προφήτης ἀπέθανεν ἀνὴρ φανερώς σπουδασθεὶς 182
 ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔτυχε δὲ καὶ ταφῆς μεγαλοπρεποῖς. συνέβη δὲ ληστῶν ὀψιάντων εἰς τὸν 183
 Ἐλισαίου τάφον ὃν ἦσαν ἀνηρηκότες ἀναζωπυροῖσαι. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Σύρων βασιλέως 184
 Ἀζάηλου εἰς Ἀδαὴν υἱὸν αὐτοῦ περιῆλθεν ἡ βασιλεία, ὃν τρισὶ μάχαις ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν
 30 βασιλεὺς Ἰωᾶς νικήσας ἀφείλετο τὴν χώραν ἅπασαν καὶ ὅσας Ἀζάηλος πόλεις καὶ κόμας
 τῆς Ἰσραηλιτῶν βασιλείας παρέλαβεν. ἐπεὶ δὲ τέθνηκε καὶ Ἰώασος, καθῆκεν εἰς Ἰέσωζον 185
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡ ἀρχή.

Ἀμασίας δὲ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς τοῦ δικαίου προνοεῖ καὶ ταῦτα νέος ὢν, 186
 καὶ τιμωρῶν τῷ πατρὶ τοὺς ἐπιθιμένους αὐτῷ συλλαβὼν ἅπαντας ἐφόνευσε, τοὺς δὲ 187
 35 παῖδας αὐτῶν οὐδὲν εἰργάσατο δεινόν. ἔπειτα στρατιάν ἐπιλέξας ὡς τριάκοντα μυριάδας 188
 ἐκ τῶν δύο φυλῶν μισθοῦται καὶ ἀπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυριάδας δέκα ταλάντων ἑκατὸν

16 ὁ υἱὸς] Iosephus, rasura 5—6 litt. Busb., om. Henn. — 21 ὀδυρόμενον Busb. Henn. — 22 κομισθῆναι
 καὶ om. Busb. — 24 τοσαύταις Busb. — 24 κρατήσεις Busb. Henn. — 26 ante ἀπέθανεν circ. 5 litt. erasae

ἀν
 Busb. — 29 Ἀδαὴν υἱὸν] ἀδα υἱὸν, υἱὸν i. ras. angustiore Busb. — περιῆλθεν] παραγίνεται Iosephus.
 16*

Zonaras I p. 187 Bonn.

189 ἄργυρίον κατα τῶν Ἀμαληκιτῶν καὶ Ἰδουμαίων καὶ Γαβαλιτῶν. μέλλοντος δ' ἐξορμᾶν ὁ
 προφήτης τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν στρατὸν συνεβούλευεν ἀπολῦσαι. ἦταν γὰρ αὐτῷ τὸν
 Θεὸν προλέγειν χρησαμένῳ τούτοις ἀσεβέσιν οὓσι συμμάχοις· περιέσεσθαι δὲ τῶν πολεμίων
 190 τούτων ἀπόντων. καὶ τοὺς μὲν ἀπολύει χαρίζεσθαι τὸν μισθὸν εἰπών, αὐτὸς δὲ μετὰ
 191 τῆς οἰκείας δυνάμεως ἐπὶ τὰ εἰρημένα ἔθνη ἐστράτευσε καὶ τούτων ἐκράτησεν ἀπήγαγέ τε 5
 192 λείαν πολλήν. οἱ δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν οὓς ἀπέλυσε μισθωσάμενος ὕβριν ἡγησάμενοι τὴν
 ἀπόλυσιν ἐπῆλθον αὐτοῦ τῇ βασιλείᾳ καὶ τὴν χώραν διήρπασαν, τρισχιλίους δὲ ἀνθρώπους
 ἀπέκτειναν.
 193 Ἀμασίας δὲ τοῖς κατορθώμασιν ἐπαρθεὶς τὸν τούτων αἷτιον Θεὸν ὑπεροῶν ἤρξατο,
 195 οὓς δ' ἐκ τῆς τῶν Ἀμαληκιτῶν χώρας ἐκόμισε τούτους ἐσέβετο. προσελθὼν δὲ ὁ προφήτης 10
 αὐτῷ ἐμέμφετο σεβομένῳ Θεοῦς, οἱ τοὺς παρ' οἷς ἐτιμῶντο οὐκ ὤνησαν, ἀλλ' αἰχμάλωτοι
 195 καὶ αὐτοὶ σὺν ἐκείνοις ἀπήχθησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἡσυχίαν ἄγειν τὸν προφήτην
 προσέταξεν ἀπειλήσας κολάσειν αὐτόν, ἃν πολυπραγμονῇ. καὶ ὁ μὲν ἡσυχάζειν εἶπε, τὸν
 196 Θεὸν δ' οὐκ ἀμελήσειν. Ἀμασίας δὲ γρονθηματισθεὶς ἔγραψεν Ἰωάσφ τῷ Ἰσραηλιτῶν βασιλεῖ
 κελύων ὑπακούειν αὐτῷ σὺν ἅπαντι τῷ λαῷ, ὡς καὶ πρότερον τοῖς προγόνοις αὐτοῦ ὑπήκουον 15
 197 Δαυὶδ καὶ Σολομῶντι, ἣ' πολέμῳ κριθῆσεσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς. ἀντέγραψε δ' αὐτῷ
 Ἰωάσος τάδε· „ἦν ἐν τῷ Αἰβάνῳ κυπάρισσος παμμεγέθης καὶ ἄκνος. αὐτὴ πρὸς τὴν
 κυπάρισσον ἔπεμψε μνηστευομένη τὴν θυγατέρα αὐτῆς πρὸς γάμον τῷ παιδί. μεταξὺ
 198 δὲ ταῦτα λέγουσαν θηροῖον τί παρερχόμενον κατεπάτησε τὸν ἄκνον. τοῦτο οὖν ἔστω σοι
 παράδειγμα τοῦ μὴ μεῖζον ἐφίεσθαι, μὴδ' ἔτι τὴν πρὸς Ἀμαληκίτας μάχην εὐτύχησας 20
 199 ἐπὶ ταύτης γανροῦμενος σαντῷ καὶ τῇ βασιλείᾳ σου κινδύνους ἐπισπῶ“. ταῦτ' ἀναγνούς
 Ἀμασίας ἔτι μᾶλλον παρωξύνθη τοῦ Θεοῦ παρορμῶντος αὐτόν, ἵνα δῶ δίκην. ὡς δ' ἐξή-
 γαγε τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸν Ἰωάσον καὶ συνάπτειν μάχην ἔμελλον, τῷ Ἀμασίου στρατεύμα-
 200 τι φόβος αἰφνίδιος ἐπῆλθε καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε, μονωθέντα δὲ τὸν Ἀμασίαν ζωγοῦσιν
 οἱ πολέμοι. ἡπέλιψε δ' αὐτῷ θάνατον Ἰωάσος, εἰ μὴ δέξονται αὐτὸν οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις 25
 201 εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῆς στρατιᾶς. καὶ Ἀμασίας μὲν ἐποίησεν εἰσδεχθῆναι αὐτόν·
 ὁ δὲ διακόψας τί τοῦ τείχους ὡς ν' πηγῶν ἐφ' ἄρματος ἔλασε διὰ τῆς διακοπῆς εἰς Ἱερο-
 202 σόλυμα τὸν Ἀμασίαν ἄγων αἰχμάλωτον. εἰσελθὼν δὲ τοὺς τε τοῦ Θεοῦ θησαυροὺς ἀνείλετο
 καὶ ὕσος ἦν ἐν τοῖς βασιλείοις χρυσὸς καὶ ἄργυρος ἐξεφόρησε, καὶ οὕτως ἀπολύσας τῆς
 203 αἰχμαλωσίας τὸν Ἀμασίαν ἀνέξεν· εἰς Σαμάρειαν. Ἀμασίας δὲ μετὰ ταῦτα ἐπι- 30
 βουλευθεὶς φεύγει μὲν εἰς Λάχισαν τὴν πόλιν, ἀναιρεῖται δὲ τῶν ἐπιβούλων πεμψάντων
 204 τοὺς ἀποκτενοῦντας αὐτὸν βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ πενήκοντα, βασιλεύσας δ' ἑννέα καὶ
 εἴκοσι. διαδέχεται δ' αὐτὸν Ὀζίας ὁ παῖς.
 205 Ἰωάσον δὲ υἱὸς Ἱεροβοάμ ἐβασίλευσεν ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη μ', ὕβριστῆς εἰς τὸν Θεὸν γενό-
 206 μενος καὶ παράνομος. τούτῳ προεφήτευσεν Ἰωνᾶς, ὡς πολεμύσων τοῖς Σύροις κρατήσῃ τῆς 35
 208 ἐκείνων δυνάμεως καὶ πλατυνεῖ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν. οὗτος ὁ προφήτης κελενσθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Θεοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν Νιναῖον βασιλείαν καὶ κηρύξαι, ὅτι τὴν ἀρχὴν ἀπολέσει,

2 στρατὸν om. Busb. — 6 ἡγησάμενοι] νομίοντες Iosephus. — 16 πολέμου Busb. Henn. — 17 ἄκνος] ἄκνος Iosephus. — 18 τὸν ἄκνον] τὴν ἄκανον Iosephus. — 20 μεῖζον] μεῖζόνων Iosephus. — 21 ἐπὶ ταύτῃ Iosephus. — 27 ν' πηγῶν] ἐπηγῶν Busb. τετρακοσίων πηγῶν Henn. — 29 ὅον Henn. — 30 μετὰ] ex Zonara, om. Busb. Henn. — 32 τέσσαρα καὶ πενήκοντα] τεσσαράκοντα καὶ πενήκοντα m. 1, τεσσαράκοντα καὶ πέντε m. 2 Busb.

Zonaras I p. 189 Bonn.

δείσας οὐκ ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἀποδιδράσκει τὸν Θεὸν εἰς Ἰόπην πόλιν καὶ εἰς πλοῖον ἐμβὰς
 εἰς Ταρσὸν ἔπλει τῆς Κιλικίας. γενομένου δὲ χειμῶνος καὶ κινδυνεύοντος καταδῦναι τοῦ 209
 σκάφους οἱ μὲν ἄλλοι εὐχὰς ἐποιοῦντο, εἰ διαφύγοιεν, ὁ δ' Ἰωνᾶς συγκαλύψας ἑαυτὸν
 ἐβέβλητο. αὔξοντος δ' ἔτι μᾶλλον τοῦ κλύδωνος ἐπινοήσαντες τινὰ τῶν πλεόντων αἷτιον 210
 5 εἶναι αὐτοῖς τοῦ κινδύνου κληροῦνται καὶ ὁ προφήτης λαγχάνει. πνυνθανομένων δὲ ὅθεν 211
 εἴη καὶ τί μετέρχεται, τὸ μὲν γένος ἔλεγεν Ἑβραῖος εἶναι, προφήτης δὲ τοῦ μεγίστου Θεοῦ,
 καὶ συνεβούλευεν αὐτοῖς ἐκβαλεῖν αὐτόν εἰς τὸ πέλαγος, εἰ θέλουσιν ἀποδρᾶναι τὸν κίν-
 δυνον. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὤκνον, τελευταῖον δ' ὑπερβιαζομένου τοῦ κακοῦ ὑπίπτουσιν 212
 αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ὁ μὲν χειμὼν ἐστάλη, τὸν δὲ λόγος ὑπὸ κήτους καταπο- 213
 10 θέντα τρεῖς ἡμέρας καὶ τσσαύτας νύκτας εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκβρασθῆναι πόντον ζῶντα καὶ
 μὴδὲν λεωβημένον τοῦ σώματος. ἐνθα τοῦ Θεοῦ δεηθεὶς συγγνωμῆσαι τῶν ἡμαρτημένων 214
 ἀπελθεῖν εἰς τὴν Νιναῖον πόλιν καὶ κηρύσσειν, ὡς μετ' ὀλίγον πάνν χρόνον ἀποβαλοῦσι
 τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας. ταῦτα δὲ διεξῆλθον ὡς εὔρον ἀναγεγραμμένα.
 Ἱεροδόαμος δὲ ζήσας εὐτυχῶς καὶ βασιλεύσας μ' ἔτη ἐτελεύτησε τὴν βασιλείαν κατα- 215
 15 λιπὼν τῷ νύῳ Ἀζαρίᾳ. Ὀζίας δὲ ὁ τοῦ Ἀμασία υἱὸς βασιλεύσας ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγαθὸς 216
 ἦν καὶ δίκαιος. στρατευσάμενος δ' ἐπὶ Παλαιστινοὺς καὶ τοὺς Αἰγύπτῳ γεινιῶντας 217
 Ἀραβας καὶ ἐπὶ Ἀμμανίτας ἐνίκησέ τε καὶ πόλεις αὐτῶν ἔλαβε καὶ φόρους ἐπέταξεν. εἶτα 218
 τῶν Ἱεροσολύμων ἐπεμελεῖτο τὰ καταβεβλημένα τῶν τειχῶν ἀνοικοδομῶν καὶ τὰ ἡμελη- 219
 μένα ἀνανεῶν καὶ πύργους μεγάλους προσανιστῶν. ἐν μεγάλῃ δὲ γενόμενος παρασκευῇ καὶ 222
 20 εὐδαιμονίᾳ διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου καὶ χανωθεὶς τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς
 πάντα τὸν χρόνον διαρκοὺς ἰσχύος ὀλιγώρησεν αὐτὴ δ' ἦν ἡ πρὸς Θεὸν εὐσέβεια καὶ τὸ 223
 τηρεῖν τὰ νόμιμα. ἐιστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ 224
 τέμενος θυμιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ Θεῷ. τοῦ δ' ἀρχιερέως Ἀζαρία οὐκ ἔξόν 224
 ἐπιθύειν εἰπόντος, μόνους γὰρ ἐφείσθαι τοῦτο τοῖς ἐκ τοῦ Ἀαρὼν γένους, καὶ μὴ 25
 παρανομεῖν ἀλλ' ἐξιέναι προτρέποντος καὶ τῶν ἱερέων καταβοώντων αὐτοῦ ἡπέλκησεν
 αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ ἡσυχίαν ἔξουσι. μεταξὺ δὲ σεισμὸς ἐκλόνησε τὴν γῆν μέγας καὶ 225
 διαστάντος τοῦ ναοῦ φέγγος ἡλίου λαμπρὸν ἐξέλαμψε καὶ τῇ τοῦ βασιλέως ὄψει προσέ-
 πεσεν, ὡς αὐτὴν εὐθὺς λέπραν διαδραμεῖν. ἐπεὶ δὲ κατηλειμμένην τὴν ὄψιν τοῦ βασιλέως 226
 ὑπὸ τῆς λέπρας εἶδον οἱ ἱερεῖς, ἔγραζον αὐτῷ τὴν συμφορὰν καὶ ἐκέλευον ἐξιέναι τῆς
 30 πόλεως ὡς ἐναγῇ. ὁ δ' ἐξῆει καὶ ἰδιώτην ζήσας βίον ἔξω τῆς πόλεως χρόνον τινὰ ὑπὸ 227
 λύπης καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν, ἔτη ζήσας ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα, τούτων δὲ βασιλεύσας πεντη-
 κονταδίῳ, τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἰωθάμον τὴν ἀρχὴν παραλαβόντος.
 Ὁ δὲ τοῦ Ἱεροβοάμου παῖς Ἀζαρίας ἔξ μηνὸς βασιλεύσας τῶν Ἰσραηλιτῶν δολοφονηθεὶς 228
 ἀπέθανεν ὑπὸ Σελλίσμου, ὃς τριάκοντα μόνας ἐβασίλευσεν ἡμέρας· ὁ γὰρ στρατηγὸς 229
 35 Μανάημος ἐν Θαρσεῖ πόλει ὦν καὶ τὰ περὶ τὸν Ἀζαρίαν μαθὼν ἦκε μετὰ τῆς
 στρατιᾶς εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἀνελὼν τὸν Σέλισμον βασιλεύει αὐτὸς καὶ κτείνει εἰς Θάψαν
 παραγίνεται πόλιν. οἱ δ' ἐν αὐτῇ οὐκ εἰσεδέξαντο αὐτόν, καὶ πολιορκίᾳ λαβὼν τὴν 230
 πόλιν τὴν τε χώραν ἐδήλωσε καὶ ἅπαντας διεχρήσατο μὴδὲ νηπίων φεισάμενος. στρατεύ- 231
 232

4 ὑπονοήσαντες Iosephus. — 5 κινδύνου] χειμῶνος Iosephus. — 5 λαχάνει Busb. Henn. — 8 ὤκνον] οὐκ ἐτόλμων Iosephus. — 15 ἀμασίον Henn. — 17 ἐπίταξεν] ὀρέας τελεῖν Iosephus. — 23 Ἀζαρίον Henn. — 31 ζήσας] βιώσας Iosephus. — 32 παραλαμβάνοντος Henn. — 35 μαθὼν] ἀκούσας Iosephus.

Zonaras I p. 190 Bonn.

σαντος δ' ἐπ' αὐτὸν Φούλου τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως χιλίοις ἀργυρίου ταλάντοις διαλύεται
 233 τὸν πόλεμον τοῦ πλήθους συνενεγκόντος τὸ ἀργύριον. βασιλεύσας δ' ἐπὶ ἔτη ἰ' σκαιὸς
 καὶ ὁμότατος ὢν τελευτᾷ καὶ καταλείπει τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ Φακεσίᾳ, ὃς τῇ τοῦ
 234 πατρὸς ἀκολουθήσας ὁμότιγτι δυσὶν ἔτεσιν ἤρξεν, καὶ δολοφονηθεὶς ἐν συμποσίῳ ἀπέθανε
 Φακέα υἱοῦ Ῥομελίου ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ, ὃς καὶ κατασχὼν τὴν ἀρχὴν ἔτεσιν εἴκοσιν 5
 235 ἀσεβὴς ἦν καὶ παράνομος. ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς Θαγλαφαλασὰρ ἐπιστρατευ-
 σάμενος τοῖς Ἰσραηλίταις χώραν τὴν πολλὴν καταστρεψάμενος καὶ τοὺς οἰκήτορας αἰχμα-
 λωτίσας μετέστησεν εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν.
 236 Ἰωάθαμος δὲ Ὀζία παῖς ἐβασίλευσεν ἐν Ἱεροσολύμοις εὐσεβὴς μὲν τὰ πρὸς θεόν,
 237 δίκαιος δὲ πρὸς ἀνθρώπους ὑπάρχων. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ 10
 238 ἱεροῦ καὶ κατὰ τῶν Ἀμμωνιτῶν στρατευσάμενος καὶ κρατήσας αὐτῶν τῇ μάχῃ
 ἐπέταξεν αὐτοῖς φόρους ἑκατὸν τάλαντα καὶ σίτον κόρους μυρίους τοσοῦτους δὲ
 κριθῆς. ἠῤῥησε δὲ τὴν βασιλείαν, ὥς ἀκαταφρόνητον αὐτὴν εἶναι ἐκ τῶν πολέμιων,
 239 τοῖς δ' οἰκείοις εὐδαίμονα. ἦν δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν προφήτης Ναοῦμος ὄνομα, ὃς
 242 περὶ τῆς Ἀσσυρίων καταστροφῆς καὶ τῆς Νίνου προεφήτευσεν ἅπαντα συνέβη μετὰ ἔτη 15
 243 ἑκατὸν καὶ πεντεκαίδεκα. Ἰωάθαμος δὲ μετήλλαξεν ἔτη βιώσας ἐν καὶ τεσσαράκοντα
 βασιλεύσας δ' ἑξκαίδεκα. ἔρχεται δ' εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀχάζην ἡ βασιλεία, ὃς ἀσεβεστάτος
 γέγονε τοὺς πατέρας παραβὰς νόμους βωμῶν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀναστήσας καὶ θύων
 244 τοῖς εἰδώλοις, οἷς καὶ ἴδιον ὠλοκαύτωσε παῖδα. μεμνηνότε δ' οὕτω ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτὸν
 ὁ τῶν Σύρων βασιλεὺς Ἀράσης καὶ Φακέας ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν φίλοι ὄντες καὶ ἐπολιόρκουν 20
 245 αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπὶ πολύ. ὁ τῶν Σύρων δὲ βασιλεὺς πόλεις λαβὼν καὶ τοὺς
 ἐνοικαῦντας ἀποκτείνας καὶ Σύρους ἐγκατοικίσας καὶ λείαν πολλὴν ἐλάσας εἰς Ἀμασκόν
 246 ἀνέβησεν. γινὼς δὲ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεὺς τοὺς Σύρους ἀνακχωρήσας τὴν
 δύναμιν κατὰ τοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέως ἐξήγαγε, καὶ συμβαλὼν ἐνίκηθη διὰ τὴν οὐκείαν
 247 ἀσέβειαν δώδεκα μυριάδας ἀποβαλὼν καὶ τὸν υἱὸν καὶ τῶν ἐπιστήμων πολλούς. λαβὼν 25
 δ' ἐκ τῆς Βενιαμίτιδος φυλῆς αἰχμαλώτους γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ λείαν πολλὴν ὁ τοῦ Φακέα
 248 στρατὸς ἀνεχώρησεν εἰς Σαμάρειαν. Ὡδίδας δὲ τις προφητεύων ἐν Σαμαρείᾳ τῷ στρατῷ πρὸ
 τῶν πυλῶν ὑπαντίσας τὴν νίκην αὐτοῖς οὐ δι' οὐκείαν ἰσχὺν ἔφη γενέσθαι, διὰ δὲ τὸν τοῦ
 249 θεοῦ χόλον τὸν ἐπ' Ἀχάζον τὸν βασιλέα. καὶ κατεμέμεγετο τοὺς ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς καὶ
 τῆς Βενιαμίτιδος αἰχμαλωτίσαντας συγγενεῖς ὄντας συνεβούλευε τε ἀπολῦσαι αὐτούς, ἵνα 30
 250 μὴ δίκην ὑφείξουσιν. οἱ δὲ τοῦ στρατοῦ ἐκκλησιάσαντες ἐσκέπτοντο περὶ τούτου. ἀναστὰς
 δὲ τις τῶν εὐδοκιμούντων ὄνομα Βαραχίας καὶ ἕτερος ἔλεγον οὐκ ἐπιτρέψειν τοὺς ὀπλίτας
 251 εἰσαγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα μὴ ἅπαντες ἀπολώμεθα. ταῦτα δ' ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται
 ἀφῆκαν τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς οἱ εἰρημένοι ἄνδρες παραλαβόντες καὶ ἐπιμελησάμενοι δόντες
 252 τὰ καὶ ἐφόδια εἰς τὴν οὐκείαν ἀπέλυσαν. Ἀχάζος δὲ πέμψας πρὸς τὸν Ἀσσυρίων βασιλέα 35
 253 συμμαχίαν αὐτῷ παρασχεῖν παρεκάλει κατὰ τῶν Σύρων καὶ Ἰσραηλιτῶν, πέμψας λαμπρὰς
 δωρεὰς καὶ χρήματα πολλὰ δώσειν ὑπισχνούμενος. ὁ δὲ πεισθεὶς σύμμαχος ἦκε καὶ τὴν τε

7 χώραν τὴν πολλήν, litterae ὀλλήν i. ras. circ. 2 litt. Busb. — 9 ἀσεβής] Iosephus ἀσεβής Busb. Henn. — 16 ἰωάθαμος Henn. — 22 ἀμασκόν, ante μ una litt. erasa Busb. — 25 post υἱὸν spatium circ. 4 litt. vacuum relictum in Busb.; fort. scriptum erat nomen filii quod Iosephus exhibet Ζαχαρίαν τὸν υἱόν. — 28 πυλῶν] πυλῶν Iosephus. — 28 ἐφῆ] ἐδήλουν Iosephus.

Zonaras I p. 192 Bonn.

χώραν τῶν Σύρων ἐπόρθησε καὶ τὴν Ἀμασκόν εἴλε καὶ τὸν βασιλέα Ἀράσην ἀπέκτεινε,
 τοὺς τε Ἀμασκηνοὺς ἀπέκτισεν εἰς τὴν ἄνω Μηδίαν καὶ Ἀσσυρίους κατῴκισεν ἐν αὐτῇ. 254
 τὴν δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν κακώσας χώραν πολλοὺς αἰχμαλώτους ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς. Ἀχάζος
 δὲ ὅσος ἦν ἐν τοῖς βασιλείοις θησαυροῖς χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ 255
 5 ἄρας δέδωκε τῷ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεῖ. ἦν δὲ οὕτως ἀνόητος, ὥς καὶ πολεμούμενος
 ὑπὸ τῶν Σύρων τοὺς ἐκείνων σέβειν θεοὺς εἶτα τοὺς Ἀσσυρίων, ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἀσεβείας 257
 ἦλθεν, ὥς καὶ τέλεον ἀποκτεῖσαι τὸν ναὸν καὶ περιδῶσαι τῶν ἀναθημάτων αὐτόν. ταῦθ'
 ὑβρίσας τὸν θεὸν ἐτελεύτησεν ἔτη βιώσας ἑξ καὶ τριάκοντα, βασιλεύσας δ' ἑξκαίδεκα, τὸν
 υἱὸν Ἐζεκίαν διάδοχον καταλιπών.
 10 Ἀπέθανε δ' ὑπὸ τὸν καιρὸν αὐτὸν καὶ ὁ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς ἐπιβουλεύσαντος 258
 αὐτῷ Ἰωσίον, ὃς κατασχὼν τὴν βασιλείαν ἐπὶ ἔτη ἐννέα πονηρὸς ἦν. στρατεύει δ' ἐπ' 259
 αὐτὸν ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς Σαλμανασᾶς καὶ κρατήσας φόρους ἐπέταξεν αὐτῷ τελεῖν
 ὠρισμένους. ἐν δ' Ἱεροσολύμοις ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας Ἀχάζου υἱὸς χρηστὸς ὢν καὶ δίκαιος 260
 καὶ θεοσεβής· εἰς τὴν βασιλείαν γὰρ παρελθὼν συνεκάλεσε τὸν τε λαὸν καὶ τοὺς ἱερεῖς
 15 καὶ Λευῖτας καὶ μηδὲν τῆς πρὸς θεὸν τιμῆς ἐκέλευε προτιμᾶν ἀνοῖξαι τὸ τὸ ἱερὸν καὶ 261
 καθάραντας ταῖς ἐξ ἔθους χρῆσθαι θυσίαις καὶ τὸν θεὸν εὐμενίζεσθαι. οἱ δ' ἱερεῖς 263
 ἀνοίγουσί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὰ μιάσματα ἐκβαλόντες τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ ἡντρέπισαν καὶ
 τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῷ θεῷ ἐπέφερον. πέμψας δ' ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτὸν
 ἅπασαν χώραν ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν τῶν ἀζύμων ἑορτὴν ἄξοντα· πολλὴν
 20 γὰρ ἐκλελοίπει χρόνον διὰ τὰς τῶν βασιλέων παρανομίας. ἀπέστειλε καὶ πρὸς τοὺς 264
 Ἰσραηλίτας προτρεπόμενος αὐτοὺς ἀφέντας τὸν ἄρτι βίον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανελθεῖν
 συνήθειαν καὶ σέβειν τὸν θεόν, καὶ παραγενομένους εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν τῶν ἀζύμων ἄγειν
 ἑορτὴν. οἱ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρέσβεις ἐχλεύασαν, καὶ τοὺς 265
 προφῆτας δὲ ταῦτα παραινοῦντας καὶ προλέγοντας ἅ πείσονται μὴ μεταθέμενοι πρὸς τὴν
 25 εὐσέβειαν συλλαβόντες ἀπέκτειναν. καὶ παρανομοῦντες οὐκ ἐπαύσαντο πρὶν τῷ τοῖς πολέμοις 266
 αὐτοὺς ὁ θεὸς διὰ τὴν ἀσέβειαν παραδεδωκεν. πολλοὶ δὲ καὶ πεισθέντες οἷς οἱ προφηταὶ 267
 παρήνεσαν εἰς εὐσέβειαν μετεβάλλοντο καὶ εἰς Ἱεροσόλυμα συνέδραμον τῷ θεῷ προσκυνή-
 268 σοντες. ἀφικομένου δὲ τοῦ λαοῦ ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας ἀναβὰς εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς ἡγε-
 μονίας τοῦ λαοῦ ἔθυσσε καὶ τὰς χεῖρας ἐπιθέντες ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἱερείων ὃ τε βασιλεὺς
 30 καὶ οἱ ἡγεμόνες τοῖς ἱερεῦσι καλλιερεῖν ἐφῆκαν. καὶ οἱ μὲν ἔθυσον τε καὶ ὠλοκαύτουν, 269
 οἱ δὲ Λευῖται περιεστῶτες μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ᾄδον ὕμνους εἰς τὸν
 θεόν, οἱ δὲ λοιποὶ ἱερεῖς βυκάνας ἔχοντες ἐπεσάλλιζον τοῖς ὕμνοδοῦσιν. τούτων
 δὲ γινομένων ἐπὶ πρόσωπον ῥίψαντες ἑαυτοὺς ὃ τε βασιλεὺς καὶ τὸ πλήθος
 προσεκύνησαν τὸν θεόν. ἔπειτα θύει πλήθος βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἀρνῶν, τῷ 270
 35 πλήθει δὲ πρὸς εὐωχίαν ἐχαρίσατο πολλὰ ἔτερα καὶ εὐωχεῖτο μετὰ τοῦ λαοῦ. ἐνστάσης 271
 δὲ τῆς ἀζύμων ἑορτῆς θύσαντες τὴν λεγομένην φάσκα τὰς ἄλλας θυσίας ἐπετέλουν ἐφ'
 ἡμέρας ἑπτὰ. ὥς δὲ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν εἶχε πέρας, ἐξελεθόντες εἰς τὴν χώραν ἔγρισαν 272
 αὐτήν. καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς δεκάτας ὥρισεν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ πλήθους δίδοσθαι καὶ 273
 τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν. ταῦτα δὲ καταστησάμενος πόλεμον ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς 275
 Παλαισθηνοὺς καὶ νικήσας κατέσχεν αὐτῶν πόλεις πολλὰς. ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς

3 χώραν] γῆν Iosephus. — 16 χρᾶσθαι Henn. — 22 τὴν] τῇ Busb. — 24 μετατιθέμενοι Henn. — 26 παραδίδωκεν] ἐποίησεν ὑποχειρίους Iosephus. — 32 βοικίας Henn.

Zonaras I p. 193 Bonn.

πέμψας ἠπειλεί παῖσαν αὐτοῦ καταστρέψασθαι τὴν ἀρχήν, εἰ μὴ τοὺς φόρους, οὓς ὁ
 276 πατήρ αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐτέλει, ἀποδώσειν Ἐζεκίας δὲ τῶν ἀπειλῶν οὐκ ἐφρόντισε.
 277 Σαλμανάσης δὲ ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἐπεὶ ἠγγέλη αὐτῷ ὡς εἴη πέμψας ὁ τῶν
 Ἰσραηλιτῶν βασιλεὺς πρὸς Ὁαν τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα παρακαλῶν αὐτὸν ἐπὶ
 278 συμμαχίαν τὴν κατὰ τοῦτον, παροξυνθεὶς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Σαμάρειαν καὶ ἔτεσι 5
 πολιορκήσας τρισὶν εἴλε τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἰσραηλιτῶν ἡγεμονίαν ἄρδην ἠφάνισε καὶ πάντα
 τὸν λαὸν μετόπισεν εἰς τὴν Μηδίαν καὶ Περσίδα, ἐν οἷς καὶ τὸν βασιλέα Ὡσηε ζῶντα ἔλαβε.
 279 καὶ μεταστῆσας ἐκ ταύτης ἄλλα ἔθνη ἀπὸ Χούθου τόπου τινὸς κατόπισεν εἰς τὴν Σαμάρειαν
 280 καὶ τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν. μετόπισαν οὖν αἱ δέκα φυλαὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς Ἰουδαίας
 μετὰ ἔτη ἐννακόςια τεσσαράκοντα ἑπτὰ, ἀφ' οὗ χρόνου τὴν Αἴγυπτον ἐξεληθόντες αὐτῶν οἱ 10
 πρόγονοι τήνδε κατέσχον τὴν χώραν στρατηγοῦντος Ἰησοῦ, ἀφ' οὗ δὲ ἀποστάντες ἀπὸ
 Ῥοβοάμου τοῦ Ἀαβιδου υἱωνοῦ τὴν βασιλείαν Ἱεροβοάμῳ παρέδοσαν ἔτη διακόσια τεσσαρά-
 281 κοντα μῆνες ἑπτὰ ἡμέραι ἑπτὰ. καὶ τέλος μὲν τοὺς Ἰσραηλίτας τοιοῦτον κατέλαβε παραβάντας
 288 τοὺς νόμους καὶ παρακούσαντας τῶν προφητῶν. οἱ δὲ μετοικισθέντες εἰς τὴν Σαμάρειαν
 Χουθαῖοι, ταύτη γὰρ ἐκρῶντο μέχρι δεῦρο τῇ προσηγορίᾳ διὰ τὸ ἐκ τῆς Χούθας καλου- 15
 μένης χώρας μεταχθῆναι, αὕτη δὲ ἐστὶν ἐν Περσίδι καὶ ποταμὸς τοῦτ' ἔχων ὄνομα,
 ἕκαστοι κατὰ ἔθνος ἴδιον θεὸν ἐκ τῆς Περσίδος κομίσαντες, πέντε δὲ ἦσαν, καὶ τούτους
 289 σεβόμενοι παροξύνουσι τὸν μέγιστον θεὸν εἰς ὀργήν. λοιμὸν γὰρ αὐτοῖς ἐνέσκηψεν, ὅφ'
 οὗ φθειρόμενοι χρησμῷ θρησκεύειν τὸν μέγιστον θεόν, ὥς τοῦτο σωτήριον αὐτοῖς, ἀνέ-
 μαθον. ἐδέοντο οὖν τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἱερεῖς αὐτοῖς ὧν ἔλαβεν αἰχμαλώτους ἐκ τῶν 20
 290 Ἰσραηλιτῶν ἀποστεῖλαι. πέμψαντος δὲ τὰ νόμιμα καὶ τὴν περὶ τὸν θεὸν θρησκείαν
 διδασκόμενους ἐθρήσκεον φιλοτίμως καὶ τοῦ λοιμοῦ παραχώρημα ἐπαύσαντο. χροῶνται δὲ
 τοῖς αὐτοῖς ἔτι καὶ νῦν ἔθουσιν οἱ κατὰ μὲν τὴν Ἑβραίων γλῶττιαν Χουθαῖοι, κατὰ δὲ τὴν
 Ἑλλήνων Σαμαρεῖται.

Φλανίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος δέκατος.

Ἐζεκιὺν τοῦ τῶν δύο φυλῶν βασιλέως τέταρτον ἤδη καὶ δέκατον ἔτος τῆς ἡγεμονίας 25
 ἔχοντος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς Σαναχρήριμος ὄνομα στρατεύει μετὰ πολλῆς παρασκευῆς
 2 ἐπ' αὐτὸν αἰρεῖ τὰ πάσας τὰς πόλεις τῆς Ἰουδα φυλῆς καὶ Βενιαμίνιδος. μέλλοντος δ'
 ἄγειν τὴν δύναμιν καὶ ἐπὶ Ἱεροσόλυμα πρεσβεύεται πρὸς αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ ὑπακούσεσθαι
 γε καὶ φόρον ὃν ἂν τάξῃ τελέσειν ὑποσχεόμενος. Σαναχρήριμος δὲ ἀργυρίου μὲν τάλαντα
 3 τριακόσια χρυσοῦ δὲ τριάκοντα λαβὼν φίλος ἀναχωρήσειν ὁμολογεῖ πίστει δούς ἐνόρκους, 30
 ἧ μὴν ἀδικήσας μὴδὲν αὐτὸν ἀναστρέψειν. ὁ δὲ Ἐζεκίας κενώσας τοὺς θησανοὺς πέμπει
 4 τὰ χρήματα νομίζων ἀπαλλαγῆσεσθαι τοῦ πολέμου. ὁ δὲ Ἀσσύριος λαβὼν ταῦτα τῶν μὲν
 ὁμολογημένων οὐδὲν ἐφρόντισεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ Αἰθίοπας,
 τὸν δὲ στρατηγὸν Ῥαψάκην μετὰ πολλῆς ἰσχύος σὺν δυσὶν ἄλλοις τῶν ἐν τέλει, ὧν τὰ
 5 ὀνόματα Θαράτα καὶ Ἀράχαρις ἦν, κατέλιπε πορθήσοντας τὰ Ἱεροσόλυμα. ὥς δ' ἐλθόντες 35
 πρὸ τῶν τειχῶν ἐστρατοπεδεύσαντο, τὸν Ἐζεκιάν ἠξίου ἐλθεῖν αὐτοῖς εἰς λόγους. ὁ δ'

4 τὸν om. Henn. — 7 Ὡσηε ζῶντα] ὡς ζῶντα Busb. ὡς ζῶντα Henn. — 13 κατέλαβε τοιοῦτον tr.
 Henn. — 21 θρησκείαν] δοίαν Iosephus. — 26 σαναχρήριμος, εἰ i. ras. Busb. — 27 ἐπ'] πρὸς Henn. —
 δοῖδα, post α ras. 1 litt. Busb. — 29 γε] τε Iosephi codd. quidam. — σαναχρήριμος, ἦet εἰ i. ras. Busb. —
 30 πίστει, σ finale i. ras. Busb.

Zonaras I p. 195 Bonn.

αὐτὸς μὲν ὑπὸ δειλίας οὐ πρόεισι, τρεῖς δὲ τοὺς ἀναγκαιοτάτους φίλους αὐτοῦ ἐξέπεμψεν,
 οὓς ἐκέλευσεν ὁ Ῥαψάκης Ἐζεκίᾳ λέγειν, ὅτι βασιλεὺς μέγας Σαναχρήριμος πυνθάνεται 6
 αὐτῷ, τίμιν θαρρῶν φεύγει δεσπότην αὐτὸν καὶ τὴν στρατιάν οὐ δέχεται τῇ πόλει; εἰ δ'
 ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἐλπίζει, ἀνόητός ἐστι καὶ ὁμοίος ἀνθρώπῳ, ὃς καλὰμῳ ἐπεριεδόμενος 7
 5 τεθλασμένῳ πρὸς τὸ καταπεσεῖν ἔτι καὶ τὴν χεῖρα διαπαρεῖς ἤσθετο τῆς βλάβης. ταῦτα 8
 δὲ τὸν Ῥαψάκην ἐβραῖστί λέγοντα ὁ Ἐλιακείμ εἰς τῶν πεμφθέντων ὧν, φοβούμενος μὴ
 τῷ πλήθει ταραχὴν ἐμπούσῃσι τὰ λεγόμενα, συριστὶ φράζειν ἤξiou. συνεῖς δὲ ὁ στρατηγὸς
 τὴν ὑπόνοιαν αὐτοῦ μείζονι καὶ διατόρῳ φωνῇ χρώμενος ἀπεκρίνατο αὐτῷ ἐβραῖστί λέγων,
 ὅπως ἀκούσαντες πάντες τὸ συμφέρον ἔλονται παραδόντες αὐτοὺς ἡμῖν. εἰ δὲ θαρρεῖτε, 9
 10 δισχιλίους ἐκ τῆς ἐμοὶ παρούσης ἵππου ἔτοιμος παρέχειν ὑμῖν, οἷς ἰσχυροὺς ἐπιβάτας
 δόντες ἐμφανίσατε τὴν αὐτῶν δύναμιν· ἀλλ' οὐκ ἔν οὓς γε μὴ ἔχετε τούτους δώητε“.
 ταῦτ' ἀκούσαντες ὁ τε δῆμος καὶ οἱ πρέσβεις ἀπήγγειλαν Ἐζεκίᾳ. ὁ δὲ τὴν βασιλικὴν 11
 ἀποδὺς ἐσθῆτα, σάκκους δ' ἀμφιασάμενος καὶ σχῆμα ταπεινὸν ἀναλαβὼν, πεσὼν ἐπὶ
 πρόσωπον τὸν θεὸν ἐκέτευε βοηθῆσαι τῷ μὴ ἄλλην ἐλπίδα σωτηρίας ἔχοντι. πέμψας δὲ 12
 15 καὶ πρὸς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν ἠξίου δεηθῆναι τοῦ θεοῦ ἐλεῆσαι τὸν αὐτοῦ λαόν. ὁ δὲ 13
 προφήτης παρεθάρρυνεν αὐτὸν προλέγων ἀμαχητὶ τοὺς πολεμίους ἡττηθέντας ἀναχωρήσειν
 αἰσχροῶς καὶ αὐτὸν δὲ Σαναχρήριμον διαμαρτόντα τῶν ἐπ' Αἴγυπτον πραγμάτων καὶ παρερχό- 14
 μενον εἰς τὴν οἰκειάν ἀπολείσθαι σιδήρῳ προύλεγεν. ἔπεμψε δὲ ὁ Σαναχρήριμος τῷ Ἐζεκίᾳ 15
 ἐπιστολήν, ἀνόητον αὐτὸν λέγων ὑπολαμβάνοντα τὴν ὑπ' αὐτὸν φεύξεσθαι δουλείαν, ἠπειλίησε
 20 δὲ πανωλεθρίᾳ διαφθεῖρειν αὐτόν, εἰ μὴ τὰς πύλας ἀνοίξας ἐκὼν αὐτοῦ δέξεται τὴν στρατιάν.
 ταῦτα ἀναγνοὺς τὰς ἐπιστολὰς πτύξας εἰς τὸν ναὸν κατέθετο. πάλιν δὲ τῷ θεῷ εὐχὰς ποιη- 16
 μένου Ἡσαΐας ὁ προφήτης ἐπήκουον αὐτὸν ἔφασκε γεγονέναι. τῇ οὖν νυκτὶ ἄγγελος ἐπάσα-
 ταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ γενομένης ἡμέρας εὐρέθησαν τεθνηκότες ἐκ τῆς
 παρεμβολῆς ἀνδρῶν μυριάδες δέκα πρὸς ταῖς ὀκτώ. καὶ ἐφοβήθη Ῥαψάκης, καὶ ἀπῆρσαν
 25 ἐξ Ἱεροσολύμων τῆς στρατιᾶς τὸ περιλειφθέν. Σαναχρήριμος δὲ πολιορκῶν τὸ Πηλούσιον ἔλυσε 18
 τὴν πολιορκίαν μὲν ἐν νυκτὶ μιᾷ διαφαγόντων τὰ τόξα καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα τῶν Ἀσσυρίων. 19
 οὕτως μὲν Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, Βηρωσὸς δὲ ὁ τὰ Χαλδαῖκα συγγραψάμενος μνημονεύει 20
 τοῦ Σαναχρήριμου, λέγων ὡς ὑποστρέψας ὁ Σαναχρήριμος ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων πολέμου 21
 ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, καταλαβὼν ἐκεῖ τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ Ῥαψάκῃ δύναμιν τοῦ θεοῦ
 30 λοιμικὴν πέμψαντος αὐτοῦ τῷ στρατῷ νόσον κατὰ τὴν πρώτην νύκτα τῆς πολιορκίας
 διαφθεύρονται μυριάδες ὀκτωκαίδεκα καὶ πεντακισχίλιοι σὺν ἡγεμόσι καὶ ταξιάρχαις. ὑπ' 22
 αὐτῆς δὲ τῆς συμφορᾶς εἰς φόβον καὶ δεινὴν ἀγωνίαν καταστάς καὶ δέισας περὶ τῷ
 στρατῷ παντὶ φεύγει μετὰ τῆς λοιπῆς δυνάμεως εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν εἰς τὴν Νίνου
 προσαγορευθεῖσαν, καὶ διατρίψας ἐν αὐτῇ ὀλίγον χρόνον δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν πρεσ- 23
 35 βυτέρων παίδων τελευτᾷ. καὶ τὸ μὲν οὖν τῆς Ἀσσυρίων στρατιᾶς ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα τέλος
 τοιοῦτον συνέβη γενέσθαι.

2 ἔξελαν Busb. — 3 αὐτῷ] αὐτοῦ Iosephus. — 4 αὐτὸν] αὐτοῦ Iosephus. — 10 ἡμῖν] ἡμῖν Busb.
 εἰμὶ Henn. — ἐπιβάτας man. 1 Busb. — 21 post αὐτοῦ ras. 3—4 litt. Busb. — 23 τῇ ... 26 περιλειφθέν
 om. Iosephus, addidit epitoma ex 4 Reg. XIX 35. — 27 μυῖων Busb. — 30 post ῥαψάκη 1 litt. eras.
 Busb. — 36 τῆς στρατείας τῶν ἀσσυρίων Henn.

Zonaras I p. 197 Bonn.

24 Ἐξεκίας δὲ παραδόξως ἀπαλλαγείς τῶν φόβων χαριστηρίους θυσίας ἐπετέλεσε τῷ
 25 θεῷ. μετ' οὐ πολὺ δὲ νόσῳ περιπεσὼν ἀπέγνωστο. τῇ δὲ νόσῳ προσετίθετο καὶ ἀθυμία
 δεινὴ διὰ τὴν ἀπαιδίαν· ἡθύμει γὰρ ὅτι μέλλοι τελευτᾶν ἔρημον καταλιπὼν τὸν οἶκον καὶ
 26 τὴν ἀρχὴν γηγείας διαδοχῆς. ὀδυνώμενος δ' ἐπὶ τούτῳ ἰκετεύει τὸν θεὸν ζῶν αὐτῷ προσ-
 27 θεῖναι μέχρι τέκνων γονῆς. ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ θεός, πέμψας Ἡσαΐαν τὸν προφήτην ἐκέλευσε
 28 ταύτην ἔτη πεντεκαίδεκα καὶ παῖδες αὐτῷ γενήσονται. ταῦτα τοῦ προφήτου φήσαντος
 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς νόσου καὶ τὸ παραδόξον τῶν ἀπηγγελμένων ἀπιστῶν σημεῖον
 29 ἡξίου τί ποιῆσαι τὸν Ἡσαΐαν, ἔν' αὐτῷ πιστεύσῃ λέγοντι ταῦτα. ἐρωτήσαντος δὲ αὐτὸν
 εἰπεῖν, τί βούλεται σημεῖον γενέσθαι, τὸν ἥλιον ἡξίωσεν, ἐπειδὴ σκιὰν ἐπὶ δέκα βαθμοὺς 10
 ἀποκλίνας ἥδη πεποίηκεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀναστρέψαι τόπον. τοῦ δὲ προφήτου
 τὸν θεὸν παρακαλέσαντος, ὥστε τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιδεῖξαι τῷ βασιλεῖ, ἰδὼν ὅπερ ἤτησε
 30 τῆς νόσου ἀπήλλακτο. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν ὑπὸ
 Μήδων καταλυθῆναι. ὁ δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς Βαλαδάς πέμψας πρὸς Ἐξεκίαν
 31 πρέσβεις δῶρα κομίζοντας σύμμαχόν τε αὐτὸν εἶναι παρεκάλει καὶ φίλον. ὁ δὲ τοὺς 15
 πρεσβευτὰς ἡδέως ἀποδεξάμενος καὶ τοὺς θησανροὺς ἐπιδεῖξας αὐτοῖς καὶ τὴν τῶν ὀπλων
 κατασκευὴν καὶ ὅσῃ ἐν λίθοις εἶχε καὶ χρυσῷ πολυτέλειαν δῶρα τὰ δοὺς κομίζειν τῷ
 32 Βαλάδῳ ἀπέλυσεν. Ἡσαΐας δὲ ὁ προφήτης πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος καὶ ταῦτα μαθὼν.
 33 „ἴσθι, φησί, μετ' ὀλίγον χρόνον εἰς Βαβυλῶνα τοῦτον σοι μετατεθυσόμενον τὸν
 πλοῦτον καὶ τοὺς ἐγγόνους εὐνοησισθισομένους καὶ ἀπολέσαντας τὸ ἄνδρας εἶναι τῷ τῶν 20
 34 Βαβυλωνίων δουλεύσοντας βασιλεῖ· ταῦτα γὰρ προλέγειν τὸν θεόν. ὁ δὲ Ἐξεκίας ἐπεὶ
 μὴ δυνατόν ἔφησε τὰ τῷ θεῷ δεδομένα μεταβαλεῖν, ἠύχετο μέχρι τῆς αὐτοῦ ζωῆς
 35 εἰρήνην ὑπάρχειν. ὦν δὲ οὗτος ὁ προφήτης θεῖος καὶ πεποιθὼς τῷ μηδὲν ψευδὲς εἰπεῖν
 ἅπανθ' ὅσα προσηγήτευσεν ἐγγράφας βιβλίῳις κατέλιπεν ἐκ τοῦ τέλους γνωρισθυσόμενα
 τοῖς αὐθις ἀνθρώποις. καὶ ἄλλοι δώδεκα τὸν ἀριθμὸν τὸ αὐτὸ ἐποίησαν, καὶ πᾶν εἴτε 25
 ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον γίνεται παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐκείνων ἀποβαίνει προφητεῖαν.
 36 Ἐπιβιούς δὲ ὃν προειρήκαμεν χρόνον ὁ Ἐξεκίας καὶ πάντα ἐν εἰρήνῃ διαγαγὼν
 τελευτᾷ πεντηκοστὸν μὲν καὶ τέταρτον ἔτος τῆς ζωῆς διανύσας, εἴκοσι δὲ βασιλεύσας καὶ
 37 ἐννέα. διαδεξάμενος δὲ τὴν βασιλείαν ὁ παῖς αὐτοῦ Μανασσῆς τῶν τοῦ πατρὸς ἐπιτη-
 δειμάτων τὴν ἐναντίαν ἐτράπετο πᾶν εἶδος ποιηρίας ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ πρώτῳ καὶ 30
 μὴδὲν ἀσεβὲς καταλιπὼν, μιᾶναι δὲ τολμήσας καὶ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πόλιν καὶ
 38 τὴν χώραν ἅπασαν, μῖτε τῶν προφητῶν φεισάμενος μήτε τῶν ἐν τοῖς Ἑβραίοις δικαίων.
 39 λαβὼν οὖν ὄργην ἐπὶ τούτοις ὁ θεός πέμπει προφήτας, δι' ὧν ἠπειλήσε τὰς αὐτὰς συμ-
 φοράς, αἷς συνέβη περιπεσεῖν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς αὐτὸν ἐξυβρίζοντας.
 οἱ δὲ τοῖς μὲν λόγοις οὐκ ἐπίστευον, τοῖς δ' ἔργοις ἀληθῆ ἔμαθον τὰ περὶ τῶν προφητῶν. 35
 40 ὁ γὰρ τῶν Βαβυλωνίων καὶ Χαλδαίων βασιλεὺς στρατιὰν πέμψας εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὴν
 τε χώραν ἐλεηλάτησε καὶ τὸν βασιλέα Μανασσῆν δόλῳ ληφθέντα πρὸς ἡν ἐβούλετο
 41 τιμωρίαν εἶχεν ὑποχείριον. ὁ δὲ Μανασσῆς τότε συνεῖς καὶ πάντων αἵτιον ἑαυτὸν

4 ἐκέλευε Henn. — 9 ἐρωτήσαντα Busb. — 12 ἦτις] ἦθελεν Iosephus. — 13 ἀπήλλακτο] λυθεῖς Iosephus. — 14 πρέσβεις πρὸς Ἐξεκίαν Henn. — 17 ὅσον Henn. — 19 μετατεθυσόμενον, litt. ετατε i. ras. Busb. — 20 τῷ Βαβυλωνίῳ Iosephus. — 21 ἐπεὶ μὴ i. ras. Busb. — 29 διαδεξάμενος, litt. ια i. ras. maiore Busb. — 30 πρώτῳ] τρώπῳ Iosephus.

Zonaras I p. 198 Bonn.

νομίζων ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ παρασχεῖν αὐτῷ φιλάνθρωπον τὸν πολέμιον. ἐπακούει οὖν αὐτοῦ
 ὁ θεός καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ὁ Μανασσῆς ἀπολυθεὶς ἀνασώζεται. γενόμενος 42
 δ' εἰς Ἱεροσόλυμα τὸν τε ναὸν ἤγνισε καὶ τὴν πόλιν ἐκάθηρε καὶ πρὸς μόνῳ τῷ λοιπὸν
 ἦν τῷ διατηρεῖν τὸν θεὸν εὐμενῇ. ταῦτα πράττειν δὲ καὶ τὸ πλήθος ἐδίδασκε. καὶ τῆς 43
 5 τῶν Ἱεροσολύμων προεισήσεν ἀσφαλείας τὰ παλαιὰ τὰ τεῖχη ἐπισκευάσας καὶ ἔτερον
 αὐτοῖς ἐπιβαλὼν ἀναστήσας τὰ καὶ πύργους ὑψηλοτάτους. καὶ οὕτω τὸν μεταξὺ διήγε χρόνον, 45
 ὡς μακαριστὸς εἶναι καὶ ζηλωτὸς ἀφ' οὗ τὸν θεὸν εὐσεβεῖν ἤρξατο. ζήσας οὖν ἔτη ἐξηκοντα- 46
 ἑπτὰ ἀπεβίω βασιλεύσας ἔτη πέντε καὶ πενήκοντα, ἡ βασιλεία δὲ εἰς τὸν νῦν αὐτοῦ
 περιέρχεται Ἀμμωνᾶν. ὅς τῶν τῆς νεότητος τοῦ πατρὸς ἔργων γενόμενος μιμητής, ἐπιβου- 47
 10 λευθεὶς ἀπέθανε βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ εἴκοσι, βασιλεύσας δὲ δύο. μετῆλθε δὲ αὐτοῦ 48
 τὸ πλήθος τοὺς φονεῖς, τὴν δὲ βασιλείαν τῷ παιδὶ Ἰωσίᾳ παραδίδωσιν ὅκταέτι ὄντι, ὅς 45
 τὴν φύσιν ἄριστος ἦν καὶ πρὸς ἀρετὴν εὖ γεγωναί, γενόμενος δ' ἑτῶν δύο καὶ δέκα τὴν 50
 εὐσέβειαν ἐπεδείξατο τὸν λαὸν σωφρονίζων καὶ παραινῶν μόνον σέβειν τὸν πάτριον θεόν.
 διαπεμψάμενος δὲ κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν χρυσὸν καὶ ἄργυρον τοὺς βουλομένους ἐκέλευε 54
 15 κομίζειν εἰς ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ, ὅσον τίς προαιρέσεως ἢ δυνάμεως ἔχει. κομισθέντων δὲ 55
 τῶν χρημάτων τῆς ἐπιμελείας τοῦ ναοῦ προσέστησε τὸν ἀρχιερέα Ἐλιακίαν καὶ ἐτέρους. καὶ 56
 ὁ μὲν ναὸς οὕτως ἐπεσκευάσθη. τὸ δὲ περισσὸν τῶν χρημάτων ἔτι καὶ ὅσος ἂν ἦν 57
 χρυσὸς ἢ ἄργυρος ἐν τοῖς θησανροῖς εἰς κρατῆρας καὶ σπονδεῖα καὶ φιάλας ἐκέλευε χρῆσασθαι.
 προσκομίζων δὲ τὸν χρυσὸν ὁ ἀρχιερεὺς Ἐλιακίας ἐντυγχάνει ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ταῖς Μωυσέος 58
 20 ἐν τῷ ναῷ κεκείμενας καὶ δίδωσι τῷ γραμματεῖ Σαφᾶ. ὁ δ' ἀνέγνω τὰς βίβλους τῷ βασιλεῖ.
 ἀκούσας δέ, περιρρηξάμενος τὴν ἐσθῆτα τὸν ἀρχιερέα καλέσας καὶ αὐτὸν τὸν γραμματεῖα 59
 καὶ τῶν φίλων τινὰς ἔπεμψε πρὸς τὴν προφήτιν Ὀλδάν, γυναῖκα δὲ Σελοῦμου τινὸς τῶν
 ἐπιφανῶν, καὶ λέγειν ἐκέλευσεν ἰλάσκεσθαι τὸν θεόν καὶ πειρᾶσθαι ποιεῖν εὐμενῇ· ἡ δὲ 60
 προφήτις ἐδήλου τῷ βασιλεῖ, ὅτι τὸ θεῖον μὲν ἦδη κατ' αὐτῶν ψῆφον ἐξήνεγκεν ἀπολέσαι
 25 τὸν λαὸν καὶ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν παραβάντας τοὺς νόμους καὶ τοσούτῳ μεταξὺ χρόνῳ μὴ
 μετανοήσαντας, δι' αὐτὸν μέντοι δίκαιον ὄντα ἐφέξει ἔτι τὰς συμφοράς καὶ μετὰ τὴν 61
 αὐτοῦ τελευτὴν τὰ κατεψηγισμένα ἐπάξει. οἱ μὲν οὖν ἀπήγγειλαν ταῦτα τῷ βασιλεῖ. 62
 ὁ δὲ πανταχοῦ πέμψας συνελθεῖν τὸν λαὸν ἐκέλευσεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἀθροισθέντι
 πρῶτον μὲν ἀνέγνω τὰς ἱερὰς βίβλους, ἔπειτα ὅρκους ποιήσασθαι καὶ πίστιν ἀπήτησέν, 63
 30 ἥ μὴν φυλάξαι τοὺς νόμους καὶ θρησκειῦσαι τὸν θεόν. οἱ δὲ προθύμως καὶ τὰ παραινέ- 64
 θέντα ποιήσεν ὑπέστησαν θύοντές τε παραχρῆμα τὸν θεὸν ἰκέτεον ἵλεων αὐτοῖς ὑπάρ-
 χειν. κατέπρησε δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς εἰδώλοις ἀναιτεθέντα σκευὴ καὶ τοὺς 65
 ἱερεῖς αὐτῶν ἀπέκτεινε. καὶ τὰ ὅσα τῶν ψευδοπροφητῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὃν κατεσκευάσεν 66
 ὁ Ἱεροβόαμος, κατέκτανσε. συνέβη δὲ τότε λαβεῖν τέλος τὰ ὑπὸ τοῦ προφήτου προαγγελθέντα, 67
 35 ὅς θυσιάζοντι προσῆλθε τῷ Ἱεροβοάμῳ καὶ ὅτι τίς ἐκ τοῦ Δαυίδου γένους ἔφη Ἰωσίας
 τοῦνομα ποιήσει τὰ προειρημένα μετὰ ἔτη τριακόσια καὶ ἐξηκονταέν. μετὰ δὲ ταῦτα 68
 Ἰωσίας πόρευθεὶς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅσοι τὴν αἰχμαλωσίαν τὴν ὑπὸ τῶν
 Ἀσσυρίων διεφυγόν, ἀφεῖναι μὲν τὰς ἀσεβεῖς πράξεις ἔπεισε, τὸν δὲ πάτριον θεόν

7 μακάριστος Henn., in Busb. compendium, quod utrum μακάριος an μακαριστός legendum sit non constat. — ἔτη πενήκοντα ἑπτὰ Henn. — 8 ἀπεβίω] κατέστρεψε τὸν βίον Iosephus. — 19 προκομίζων Iosephus. — 24 τὸ om. Busb., addidi ex Zonara p. 199 et Iosepho. — 26 ὄντα] γενόμενο Iosephus. — 27 ἐπάξει] ἐπιπέμψει Iosephus. — 29 ἀπήτησεν] ἠνάγκασεν Iosephus. — 30 καὶ (ante τὰ) om. Henn. — 35 προσῆλθε] correxi προῆλθε Busb. — 35 γένους] γένος Busb. Henn.

70 εὐσεβεῖν. καὶ καθάρισας τῶν εἰδώλων τὴν χώραν ἅπασαν εἰς Ἱεροσόλυμα τὸν λαὸν συνε-
 72 κάλεσε κακεῖ τὴν ἄζυμον ἑορτὴν τὴν πάσχα λεγομένην ἦγαγεν ἐπιτελουμένων τῶν θυσιῶν
 73 τοῖς Μωυσέος νόμοις. ζήσας δὲ ἐν εἰρήρῃ μετὰ ταῦτα Ἰωσίας κατέστρεψε τοῦτῳ τῷ
 74 τρόπῳ τὸν βίον· Νεχαὸς ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἦλασε ποταμὸν
 75 Μήδους πολεμῆσων καὶ Βαβυλωνίους, οἱ τὴν Ἀσσυρίων κατέλυσαν ἀρχὴν. γενόμενον δὲ 5
 κατὰ Μένδην πόλιν τῆς Ἰωσίου βασιλείας οὖσαν εἶργεν αὐτὸν Ἰωσίας διὰ τῆς ἰδίας ἰέναι.
 πέμπας δὲ Νεχαὸς οὐκ ἐπ' αὐτὸν στρατεύειν ἔλεγε· μὴ γοῦν παροξύνειν αὐτὸν ὥστε
 76 πολεμεῖν αὐτῷ. Ἰωσίας δὲ οὐ προσίετο τὰ παρὰ τοῦ Νεχαοῦ. διατάσσοντος οὖν αὐτοῖ
 77 τὴν δύναμιν καὶ ἐφ' ἄρματος ὀχουμένου τοξεύσας τίς τῶν Αἰγυπτίων ἔπαυσε τῆς πρὸς
 τὴν μάχην σπουδῆς· καὶ ὑποστρέψας εἰς Ἱεροσόλυμα τελευτᾷ βιώσας μὲν ἔτη τριακοντα- 10
 78 εντέα, βασιλεύσας δὲ τούτων ἐν καὶ τριάκοντα. Ἱερεμίας δ' ὁ προφήτης ἐπικήδειον
 79 συνέταξεν αὐτῷ μέλος θρηνητικόν. οὗτος ὁ προφήτης καὶ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει δεινὰ
 προεκήρυξεν ἐν γράμμασι καταλιπὼν καὶ τὴν νῦν ἐφ' ἡμῶν γενομένην ἄλωσιν τὴν τε
 Βαβυλῶνος αἰρέσιν. οὐ μόνον δὲ οὗτος προεθέσπισε ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὁ προφήτης
 80 Ἰεζεκίηλος πρῶτος περὶ τούτων δύο βιβλία γράψας κατέλιπεν. ἦσαν δὲ οἱ δύο τοῦ γένους 15
 τῶν ἱερέων.
 81 Τελευτήσαντος δὲ Ἰωσίου ὁ παῖς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν βασιλείαν Ἰωάχαζος τρίτον
 82 καὶ εἰκοστὸν ἔτος γεγονώς, ἀσεβῆς τὸν τρόπον· ὁ δὲ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ὑποστρέψας
 ἀπὸ τῆς μάχης μεταπέμπεται τὸν Ἰωάχαζον, καὶ τὸν μὲν ἐλθόντα ἔδησε, τῷ δὲ πρεσ-
 βυτέρῳ αὐτοῦ ἀδελφῷ Ἐλιακείμῳ τὴν βασιλείαν παραδίδωσι μετονομάσας αὐτὸν Ἰωάκειμον 20
 83 τῇ δὲ χώρᾳ ἐπέταξεν ἑκατὸν ἀργυρίου τάλαντα, ἐν δὲ χρυσοῦ. τὸν δὲ Ἰωάχαζον ἀπήγαγεν
 εἰς Αἴγυπτον, ὃς καὶ ἐτελεύτησεν ἐν αὐτῇ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς ἡμέρας δέκα. Ἰωάκειμος
 δ' ἦν ἄδικος καὶ κακοῦργος καὶ μῆτε πρὸς θεὸν ὅσιος μῆτε πρὸς ἀνθρώπους
 84 ἐπεικίς. ἔτος δὲ αὐτοῦ τέταρτον ἦδη τὴν βασιλείαν ἔχοντας τὴν Βαβυλωνίων ἀρχὴν
 παραλαμβάνει τίς Ναβουχοδονόσορος ὄνομα, ὃς μετὰ τοῦ Αἰγυπτίου Νεχαὼ μάχην 25
 86 συγκροτήσας νικᾷ καὶ πολλὰς μυριάδας τῶν Αἰγυπτίων διαφθείρει. διαβὰς δὲ τὸν
 Εὐφράτην ὁ Βαβυλώνιος τὴν ἄχρῃ Πιλουσίον παραλαμβάνει Συρίαν πάρεξ τῆς Ἰουδαίας.
 87 τέσσαρα δὲ ἔτη βασιλεύοντος τοῦ Ναβουχοδονοσόρου ὕγδοος ἦν τῷ Ἰωακείμῳ, καὶ στρατεύει
 μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ὁ Βαβυλώνιος φόρους αὐτῶν ἑ' πολεμήσειν
 88 ἀπειλῶν. ὁ δὲ δέισας τὴν ἀπειλὴν ἠνέγκε φόρους αὐτῷ οὓς ἔταξεν ἐπὶ τρία ἔτη. τῷ δὲ 30
 τρίτῳ στρατεύειν τοὺς Αἰγυπτίους ἀκούσας ἐπὶ τὸν Βαβυλώνιον καὶ τοὺς φόρους αὐτῷ μὴ
 δοῦς διεψεύσθη τῆς ἐλπίδος· οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι ποιήσασθαι τὴν στρατιὰν οὐκ ἐθάρρησαν.
 89 ταῦτα δὲ Ἱερεμίας ὁ προφήτης προὔλεγε, καὶ ὡς πέπρωται τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ Βαβυλωνίου
 90 ἁλῶναι καὶ Ἰωακείμῳ χειρωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ἀλλὰ ταῦτα εἰς οὐδὲν ἐλέγετο χρήσιμον.
 91 τὸν Ἱερεμίαν δὲ ἡτιῶντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ψίγους ἠνέγκαν κατ' αὐτοῦ, οἱ δὲ σοφῆς ὄντες 35
 93 διανοίας ἀπέλυσαν τὸν προφήτην, ὃς ἀπάσας τὰς αὐτοῦ προφητείας συγγραψάμενος
 ἐκκλησιάζοντος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ δόμου ἀνέγνω τὸ βιβλίον μὴνὶ ἐννάτῳ τοῦ πέμπτου ἔτους
 τῆς Ἰωακείμου βασιλείας, ὁ περὶ τῶν συμβήσεσθαι μελλόντων τῇ πόλει καὶ τῷ ραῷ καὶ

7 ἰαχαὸς Henn. et man. 1 Busb. — 14 litt. προεθέσπισε i. ras. paullo maiore Busb. — 19 τὸν] τῶν
 Busb. — 21 τῇ] τὴν Busb. — 21 τάλαντα ἀργυρίου Henn. — 28 ὕγδοος Iosephus. — 33 πέπρωται] διε
 Iosephus. — 34 ἁλῶναι] ἀνάστατον γενέσθαι Iosephus.

τοῖς ὄχλοις ἦν συντεταχώς. τοῦτο δὲ λαβόντες οἱ ἡγεμόνες κελεύουσιν αὐτόν τε καὶ τὸν 94
 γραμματέα Βάρουχον ἐκποδῶν ἑαυτοὺς ποιῆσαι, τὸ δὲ βιβλίον τῷ βασιλεῖ διδῶσιν. ὁ δὲ 95
 ἀκούσας τῶν γεγραμμένων καὶ ὀργισθεὶς διέρρηξέ τε καὶ βαλὼν εἰς πῦρ ἠφάνισε, τὸν δ'
 Ἱερεμίαν καὶ τὸν γραμματέα Βάρουχον προσέταξε κολασθῆναι. οὗτοι οὖν μὴ εὐρεθέντες
 5 διαφεύγουσι τὴν ὁργὴν αὐτοῦ. μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον στρατευσάμενον ἐπ' αὐτὸν τὸν 96
 Βαβυλώνιον δέχεται μηδὲν νομίζων πείσεσθαι δεινὸν οὔτε ἀποκλείσας οὔτε πολεμήσας.
 οὐκ ἐφύλαξε δὲ τὰς πίστις, ἀλλὰ τοὺς ἀκμαιοτάτους καὶ κάλλει διαφέροντας τῶν Ἱερο- 97
 σολυμιτῶν ἀπέκτεινε μετὰ τοῦ βασιλέως Ἰωακείμου, ὃν ἐκέλευσεν ἄταφον θιγῆναι πρὸ
 τῶν τειχῶν· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἰωακείμ κατέστησε βασιλεῖα τῆς χώρας. τοὺς δ' ἐν ἀζιώ- 98
 10 ματι τρισχιλίους ὄντας αἰχμαλώτους ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα· ἐν τούτοις ἦν καὶ ὁ προφήτης
 Ἰεζεκίηλος παῖς ὢν. καὶ τέλος μὲν τοιοῦτον ἔσχεν ὁ βασιλεὺς Ἰωάκειμος ἔτη βιώσας ἕξ καὶ
 τριάκοντα, βασιλεύσας δὲ τούτων ἑνδεκα, ὁ δὲ διαδεξάμενος αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Ἰωακείμ
 ἐβασίλευσε μῆνας τρεῖς ἡμέρας δέκα.
 Τὸν δὲ Βαβυλώνιον ἔλαβε δέος, μὴ μνησικακήσας τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως ἀπο- 99
 15 στήσῃ τὴν χώραν αὐτοῦ· πέμπας οὖν ἐπολιόρκει αὐτόν. ὁ δὲ χρηστὸς ὢν οὐκ ἤξιον τὴν 100
 πόλιν περιορᾶν δι' αὐτὸν κινδυνεύουσαν, ἀλλὰ ἐπάρας τὴν μητέρα καὶ τοὺς συγγενεῖς
 παραδίδωσι τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Βαβυλωνίου ὄρκους παρ' αὐτῶν λαβὼν μηδὲν αὐτοὺς
 μῆτε τὴν πόλιν παθεῖν. οὐκ ἐφύλαξε δὲ αὐτὴν ὁ Βαβυλώνιος, ἀλλὰ τοῖς στρατηγοῖς 101
 ἐπέστειλεν ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ πόλει λαβόντας αἰχμαλώτους νέους τὴν ἡλικίαν καὶ τεχνίτας
 20 δεδεμένους ἄγειν πρὸς αὐτόν, ἦσαν δὲ οὗτοι εἰς μυρίους καὶ ὀκτακοσίους τριακονταδύο, καὶ
 τὸν Ἰωακείμ μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν φίλων. τούτους κομισθέντας εἶχεν ἐν φυλακῇ· τὸν 102
 δὲ θεῖον τοῦ Ἰωακείμ Σακχίαν ἀπέδειξε βασιλεῖα ὄντα φυλάζειν αὐτῷ τὴν χώραν
 καὶ μὴ τοῖς Αἰγυπτίοις εὐνοήσῃν. Σακχίας δὲ ἦν μὲν ἐτῶν εἴκοσι καὶ ἐνός, ὅτε τὴν ἀρχὴν 103
 παρέλαβε, τῶν δικαίων καὶ τοῦ δέοντος ὑπερόπτης. διὸ καὶ ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸς 104
 25 αὐτὸν ἐλθὼν πολλάκις ἐμαρτύρατο κελύων τὰς μὲν ἀσεβείας καὶ παρανομίας καταλιπεῖν,
 προνοεῖν δὲ τοῦ δικαίου, καὶ μὴ τοῖς ψευδοπροφηταῖς πεπιστευκέναι, ὥς οὐκέτι πολεμήσει
 τὴν πόλιν ὁ Βαβυλώνιος καὶ ὡς Αἰγύπτιοι στρατεύσουσιν ἐπ' αὐτόν καὶ νικήσουσι· ταῦτα
 γὰρ οὐκ ἀληθῆ λέγειν. ὁ δὲ Σακχίας ἐφ' ὅσον ἤκουε τοῦ προφήτου ἐπείθετο αὐτῷ, διέ- 105
 φθεῖραν δὲ πάλιν αὐτόν οἱ φίλοι καὶ ἦγον πρὸς Ἄπερ ἠθελον. προεφήτευσεν δὲ καὶ Ἰεζεκίηλος 106
 30 ἐν Βαβυλῶνι τὰς μελλούσας τῷ λαῷ συμφορὰς καὶ ταῦτα ἔπεμψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. ταῖς
 δὲ προφητεῖαις αὐτῶν Σεδεκίας ἠπίστισεν ἐκ τοιαύτης αἰτίας· τὰ μὲν ἄλλα πάντα συνε-
 φώνουν οἱ προφῆται, ὥς ἢ τε πόλις ἀλώσεται καὶ Σακχίας αὐτὸς αἰχμάλωτος ἔσται, διε-
 φώνησε δὲ Ἰεζεκίηλος εἰπὼν οὐκ ὄψασθαι Βαβυλῶνα τὸν Σακχίαν Ἱερεμίον φάσκοντος, ὅτι
 δεδεμένον αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα ἀπάξει ὁ βασιλεὺς. καὶ διὰ τὸ μὴ ταῦτόν ἐκατέρους λέγειν 107
 35 ἠπίστησε. τὴν δὲ πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους πίστιν ἐπ' ἔτη τηρῖσας ὀκτὼ διέλυσε καὶ 108
 τοῖς Αἰγυπτίοις προστίθεται. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βαβυλώνιος ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτόν καὶ 109
 τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπολιόρκει. ὁ δ' Αἰγύπτιος ἦκεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετὰ δυνάμεως ὡς 110

1 κελεύουσιν, litt. ουσιν i. ras. Busb. — 4 οὐ] μὲν οὖν Henn. — 8 ἄταφον ἐκτείνεν Henn. —

14 ἀποστήσας, η (in snc) i. ras. Busb. — 23 τοῖς αἰγυπτίοις Busb. corr. ex Iosephus. — 25 τὰς μὲν] τ μὲν,
 μὲν i. ras. Busb. — 25 παρανομίας καὶ ἀσεβείας Henn. — 26 post πολεμήσει ut vid. ras. 1 litt. Busb. —
 35 τηρῖσας] κατασχῶν Iosephus.

λίσων τὴν πολιορκίαν. ἀπαντήσας δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις ὁ Βαβυλώνιος καὶ συμβαλὼν νικᾷ
 111 τῇ μάχῃ καὶ τρεψάμενος αὐτοὺς εἰς φυγὴν ἐξ ὅλης διώκει τῖς Συρίας. ὥς δὲ ἀνεχώρησεν
 ὁ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων, οἱ ψευδοπροφῆται οὐκέτι
 112 τὸν Βαβυλώνιον πολιορκήσιν αὐτοὺς ἔλεγον. παρελθὼν δ' Ἱερεμίας τάναντία τού-
 των καὶ ἀληθῆ προεφήτευσεν, ὥς νικήσας τοὺς Αἰγυπτίους ὁ Βαβυλώνιος ἐπιστρατεύσει
 5 τοῖς Ἱεροσολύμοις πολιορκήσει τὰ καὶ τῷ λιμῷ διαφθερεῖ τὸν δῆμον καὶ τοὺς
 περιλειφθέντας αἰχμαλώτους ἄξει καὶ τὸν ἐν τῷ ναῷ πλοῦτον ἐκφορήσας καὶ αὐτὸν
 ἐμπρήσει καὶ τὴν πόλιν κατασκάψει καὶ δουλεύσομεν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτοῦ ἐπὶ
 113 ἑτῇ ἐβδομήκοντα. παύσουσι δὲ τότε τῆς ἐπ' αὐτοῖς δουλείας Πέρσαι τὰ καὶ Μῆδοι κατα-
 λύσαντες Βαβυλωνίους, ἀφ' ὧν εἰς τήνδε ἀπολυθέντες οἰκοδομήσομεν τὸν ναὸν πάλιν καὶ 10
 114 τὰ Ἱεροσόλυμα καταστήσομεν“. ταῦτα λέγων Ἱερεμίας ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων ἐπιστεύετο,
 οἱ δὲ ἡγεμόνες καὶ ἀσεβεῖς ἐξεφάνιζον. παραγινόμενῳ δ' εἰς τὴν πατρίδα Ἀναθὰθ
 συντυγῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀρχόντων τίς κατέσχεν ὥς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους αὐτομο-
 115 λοῦντα καὶ ἔγαγε πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὅφ' ὧν πᾶσαν αἰκίαν ὑπομείνας καὶ βασάνους
 116 ἐφυλάττετο πρὸς τιμωρίαν. ἔτει δ' ἐννάτῳ τῆς Σακχίου βασιλείας στρατεύει τὸ δεύτερον 15
 ὁ Βαβυλώνιος εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ προσκαθίσας αὐτῇ μῆνας ὀκτωκαίδεκα μετὰ πάσης
 117 πολιορκεῖ φιλοτιμίας. συνεπέθεντο δὲ τοῖς Ἱεροσολύμοις λιμὸς καὶ φθορὰ λοιμική. ἐν δὲ
 τῇ εἰρκτῇ τυγχάνων ὁ προφήτης Ἱερεμίας οὐχ ἡσύχαζεν, ἀλλ' ἐκεκράγει καὶ ἐκήρυσσε
 παραινῶν τῷ πλήθει δέξασθαι τὸν Βαβυλώνιον· σωθήσεσθαι γὰρ αὐτοὺς τοῦτο πράξαντας.
 118 προὔλεγε δὲ ὥς εἰ μὲν ἐπιμένει τίς ἐν τῇ πόλει πάντως ἀπολείται ἢ λιμῷ ἢ σιδήρῳ τῶν 20
 119 πολέμιων, εἰ δὲ φεύξεται πρὸς τοὺς πολεμίους, διαδράσεται τὸν θάνατον. καὶ οἱ μὲν
 τοῦ πλήθους οὐκ ἐπίστευον ταῦτα ἀκούοντες, οἱ δ' ἡγεμόνες μετ' ὀργῆς ἀπήγγελλον ταῦτα
 120 τῷ βασιλεῖ καὶ κτεῖναι τὸν προφήτην ἠρέθιζον. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτὸς μὲν ὑπὸ χρηστότητος
 οὐδὲν παρωξύνθη, ἵνα δὲ μὴ τοῖς ἡγεμόσιν ἀπεχθάνηται παρὰ τοιοῦτον καιρὸν τὸν προ-
 121 φήτην ἐφῆκεν αὐτοῖς ποιεῖν ὅτι ἂν θέλωσιν. οἱ δ' εὐθὺς τοῦτον εἰς τινα λάκκον βορβόρου 25
 122 πλήρη κατήμνησαν, ὁ δὲ πρὸ τοῦ ἀνέχους ὑπὸ τοῦ πλήθους περισχεθεὶς ἐν τούτοις ἦν. τῶν δ'
 123 οἰκετῶν τίς τοῦ βασιλέως τὰ περὶ τὸν προφήτην ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. ταῦτα ἀκούσας ὁ
 βασιλεὺς ἐκέλευσε τῷ ἀπαγγέιλαντι οἰκέτῃ παραλαβόντι καὶ ἄλλους μετὰ σπουδῆς ἀνελκῦσαι
 124 τὸν Ἱερεμίαν. ὁ δὲ ἀνέσπασεν ἐκ τοῦ βορβόρου αὐτὸν καὶ διαφῆκεν ἀφύλακτον. μετα-
 πεμψαμένου δὲ αὐτὸν κρύφα τοῦ βασιλέως καὶ τί δύναται φράζειν πρὸς τὰ παρόντα 30
 ἐρομένου, ἔχειν μὲν ἔλεγεν, οὐ πιστευθήσεσθαι δὲ εἰπὼν οὐδὲ ἀκουσθήσεσθαι, δεδιέναι
 125 δὲ μὴ καὶ κατακριθεὶς θανάτῳ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν. τοῦ δὲ βασιλέως ὄρκους αὐτῷ δόντος, ὥς
 126 οὐδέν τι πείσεται, θαρσύνσας συνεβούλευε παραδοῦναι τὴν πόλιν τοῖς Βαβυλωνίοις, εἴ γε βού-
 127 λεται σώζεσθαι καὶ μήτε τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος πεσεῖν μήτε τὸν ναὸν ἐμπρησθῆναι. ὁ δὲ
 βούλεσθαι μὲν ἔφη ποιεῖν ἅ παραινεῖ, δεδιέναι δέ, μὴ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν αὐτομολησάντων τῷ 35
 128 βασιλεῖ φονευθῇ. μάτην δ' ὑπονοεῖν ταῦτα ὁ προφήτης αὐτῷ ἔλεγεν· οὐδενὸς γὰρ κακοῦ
 πειραθήσεσθαι παραδόντα τοῖς Βαβυλωνίοις οὔτε αὐτὸν οὔτε τὰ τέκνα οὔτε τὰς γυναῖκας,
 129 μένειν δὲ καὶ τὸν ναὸν ἀπαθῇ. καὶ τὸν μὲν Ἱερεμίαν ταῦτ' εἰπόντα ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε

13 αὐτομολῶντας Henn. et man. 1 Busb. — 15 ἐνάτῳ ex corr. Busb. — 16 προκαθίσας Busb. —
 17 Ἱεροσολιμίταις Henn. — 20 ἐπιμένει Iosephus. — 36 φονευθῇ] κολασθῇ Iosephus. — 38 post ναὸν 4 litt.
 erasae Busb.

προστάξας αὐτῷ πρὸς μηδένα τῶν πολιτῶν ἐξευγεῖν τὰ δόξαντα αὐτοῖς, ἀλλὰ μὴδὲ τοῖς
 ἡγεμόσιν φράζειν τί τούτων, εἰ πυνθάνονται τί κληθεὶς εἴποι πρὸς αὐτόν, σκήπτεσθαι δ'
 ὅτι δεηθεῖν μὴ ἐν δεσμῷ τυγχάνειν καὶ φυλακῇ. καὶ δὴ τοῦτο πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν. 130
 Τῆς δὲ πολιορκίας τῶν Ἱεροσολύμων ὁ Βαβυλώνιος ἐντεταμένως σφόδρα εἶχετο 131
 5 πύργους τὰ μεγάλους καὶ χώματα κύκλῳ ἀνεγείρας πολλά. οἱ δ' ἐντὸς οὔτε πρὸς τὸν 132
 λιμὸν κάμνοντες οὔτε πρὸς τὴν νόσον τὴν λοιμικὴν καρτερῶς ἀντεῖχον ἕως οὗ διεφθάρησαν 134
 ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν βελῶν, ἅπερ ἀπὸ τῶν πύργων εἰς αὐτοὺς κατηκόντιζον οἱ πολέμιοι.
 ἐπὶ μῆνας δὲ ὀκτωκαίδεκα πολιορκουμένη ἡ πόλις ἤρεθῃ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς Σακχίου 135
 βασιλείας τοῦ τετάρτου μηνὸς τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν Βαβυλωνίων, οἷς
 10 ἐνεπίστευσε τὴν πολιορκίαν ὁ Ναβουχοδονόσορος· αὐτὸς γὰρ ἐν Ῥαμαθᾶ διέτριβε πόλει.
 ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως περὶ μέσσην νύκτα καὶ τῶν ἡγεμόνων τῶν πολεμίων εἰσελθόντων εἰς 136
 τὸ ἱερὸν γνούς Σακχίας ὁ βασιλεὺς, παραλαβὼν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἡγεμόνας
 καὶ τοὺς φίλους φεύγει μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς πόλεως διὰ τῆς καρτερᾶς φάραγγος καὶ
 διὰ τῆς ἐρημίας. μαθόντες τοῦτο οἱ Βαβυλώνιοι ὑπὸ τὸν ὄρθρον ὥρμησαν διώκειν αὐτόν 137
 15 καὶ καταλαβόντες ἐκνκλώσαντο. οἱ δὲ φίλοι καὶ ἡγεμόνες οἱ συμφυγόντες αὐτῷ καταλι-
 πόντες αὐτὸν διεσπάρησαν. περιλειφθέντα δὲ αὐτὸν σὺν ὀλίγοις ζωγρήσαντες οἱ πολέμιοι 138
 μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν γυναικῶν ἤγαγον εἰς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορος ἀσεβῆ
 καὶ παράσπονδον αὐτὸν ἀπεκάλει, ὠνείδιζε δὲ καὶ ἀχαριστίαν καὶ παρ' αὐτοῦ λαβόντι 139
 τὴν βασιλείαν Ἰωακείμου οὖσαν, χρησαμένῳ δὲ τῇ δυνάμει κατὰ τοῦ παρασχόντος· „ἀλλὰ
 20 μέγας, εἶπεν, ὁ Θεός, ὃς μισήσας τὸν τρόπον ὑποχείριον ἡμῖν ἔθηκε“. καὶ ἐκέλευσε ταῦτα 140
 εἰπὼν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς φίλους παραχρῆμα θῦσαι ὀργῶντος αὐτοῦ. ἔπειτα τοὺς ὀφθαλ-
 141 μούς ἐκκόψας τοῦ Σακχίου δῆσας ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. Ἱερεμίας δὲ καὶ Ἰεζεκίηλος προε-
 φήτευσαν αὐτῷ, ὅτι συλληφθεὶς ἀχθήσεται πρὸς Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ὀψεται αὐτήν.
 Οἱ μὲν οὖν ἐκ τοῦ Λαυιδίου βασιλεύσαντες οὕτω κατέστρεψαν τὸν βίον, εἴκοσι μὲν 143
 25 καὶ εἰς γενόμενοι μέχρι τοῦ τελενταίου βασιλέως, ἔτη δὲ πάντες βασιλεύσαντες πεντακόσια
 ἰδ' μῆνας ἕξ ἡμέρας ἰς, ὧν εἴκοσι τὴν ἀρχὴν κατέσχεν ὁ πρῶτος αὐτῶν βασιλεὺς Σάουλος.
 ὁ δὲ Βαβυλώνιος πέμπει Ναβουζαρδάνην εἰς Ἱεροσόλυμα συλήσοντα τὸν ναόν, ὃς γενό- 144
 145 μενος ἐν τῇ πόλει συλᾷ τὸν ναὸν καὶ ἀνάπτει τοῦτον μὴν πέμπτῳ τῇ νουμηνίᾳ ἐνδεκάτῳ 146
 ἔτει τῆς Σακχίου βασιλείας, ὀκτωκαίδεκάτῳ δὲ τῆς Ναβουχοδονοσόρου· ἐνέπρησε δὲ καὶ τὰ
 30 βασιλεία καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψεν. ἐνεπρήσθη δὲ ὁ ναὸς μετὰ τετρακόσια ἔτη καὶ ὁ καὶ μῆνας 147
 ἕξ καὶ δέκα ἡμέρας, ἀφ' οὗ κατεσκευάσθη· τῇ δὲ ἕξ Αἰγυπτίων μεταναστᾶσει τοῦ λαοῦ τότε ἦν
 ἔτη χίλια ἑξήκονταδύο μῆνες ἕξ ἡμέραι δέκα· τῷ δὲ κατακλυσμῷ μέχρι τῆς τοῦ ναοῦ πορθήσεως
 χρόνος ὁ πᾶς ἦν ἐτῶν χιλίων ἐννακοσίων πεντηκονταεπτὰ μηνῶν ἕξ ἡμερῶν δέκα· ἕξ οὗ 148
 δὲ ἐγεννήθη Ἀδάμος ἔτη τρισχίλια πεντακόσια δεκατρία μῆνες ἕξ ἡμέραι δέκα. ὁ δὲ 149
 35 Ναβουζαρδάνης κατασκάψας τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν λαὸν μεταστήσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους
 τὸν ἀρχιερέα Σαβαῖον καὶ τὸν μετ' αὐτὸν ἱερέα Σεφενίαν καὶ τοὺς φυλάττοντας τὸ ἱερὸν
 ἡγεμόνας καὶ ἄλλους πλείονας, οὓς ἅπαντας μεθ' ὧν ἐσύλησε σκευῶν ἐκόμισε πρὸς τὸν
 βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ μὲν ἀρχιερέως καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐκέλευσε τὰς κεφαλὰς ἀπο- 150

7 λιμοῦ Iosephus. — 8 litt. μένῃ ἢ πόλιν in ras. Busb. — 14 τοῦτο om. Busb. (?) — τὸν] τῶν
 Busb. — 15 ἐκνκλώσαν Busb. — 17 εἰς] πρὸς Iosephus. — 19 post ἀλλά 3 litt eras. Busb. — 29 δι' τῆς]
 δι' τοῦ Busb.

Zonaras I p. 206 Bonn.

τεμεῖν, αὐτὸς δὲ πάντας τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὸν Σακχίαν ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. δέσμιον δὲ ἐπήγετο καὶ Ἰωσάδακον τὸν ἀρχιερέα υἱὸν ὄντα Σαβαίου τοῦ ἀρχιερέως.

¹⁵¹ Ἀναγκαῖον δ' ἠγγεσάμην καὶ τῶν ἀρχιερέων εἰπεῖν τὰ ὀνόματα. ¹⁵² πρῶτος μὲν Σάδωκος ἀρχιερεὺς ἐγένετο τοῦ ναοῦ, ὃν Σαλομὼν ᾠκοδόμησε· μετ' αὐτὸν δὲ υἱὸς Ἀχιμαῶς καὶ μετ' Ἀχιμαῖν Ἀζαρίας, τούτου δὲ Ἰώραμος, τοῦ δὲ Ἰωράμου Ἴος, μετ' αὐτὸν δὲ Ἀξιώραμος, τοῦ δὲ Ἀξιωράμου Φιδέας, τοῦ δὲ Φιδέου Σουδέας, τοῦ δὲ Σουδέα Ἴουλος, τοῦ δὲ Ἰούλου Ἰώθαμος, Ἰωθάμου δὲ Οὐρίας, Οὐρία δὲ Νηρίας, τοῦ δὲ Νηρία Ὠδέας, τοῦ δὲ Σάλδουμος, Σαλδούμου δὲ Ἐλκίας, Ἐλκία δὲ Ἀζαροακχώρ, τοῦ δὲ Ἰωσάδακος ὁ αἰχμαλωτισθεὶς εἰς Βαβυλῶνα. οὗτοι πάντες παῖς παρὰ πατρὸς διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην.

¹⁵⁴ Παραγενόμενος δὲ εἰς Βαβυλῶνα ὁ βασιλεὺς Σακχίαν μὲν εἶχεν ἄχρις οὗ καὶ ἐτελεύ- ¹⁰ τησεν ἐν εἰρκῇ, θάψας δὲ αὐτὸν βασιλικῶς τὰ σκεύη τὰ ἐκ τοῦ ναοῦ συληθέντα ἀνέθηκε τοῖς ἰδίῳις θεοῖς, τὸν δὲ λαὸν κατῴκισεν ἐν τῇ Βαβυλωνίτιδι χώρᾳ, τὸν δὲ ἀρχιερέα ¹⁵⁵ ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν. ὁ δὲ Ναβουζαρδάνης αἰχμαλωτίσας τὸν τῶν Ἑβραίων λαὸν τοὺς πένητας καὶ αὐτομόλους ἐκεῖ κατέλιπεν ἀποδείξας αὐτοῖς ἡγεμόνα Γοδολίαν Ἰακώβου παῖδα τῶν εὐ γεγονότων ἐπιεικῇ καὶ δίκαιον, ἐπέταξε δὲ αὐτοῖς τὴν χώραν ἐργαζομένοις ¹⁵⁶ τῷ βασιλεῖ τελεῖν φόρον ὠρισμένον. Ἱερεμίαν δὲ τὸν προφήτην ἐπειθεν εἰς Βαβυλῶνα σὺν αὐτῷ παραγενέσθαι· κεκελεύσθαι γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πάντα αὐτῷ χορηγεῖν· εἰ δὲ τοῦτο μὴ βούλεται, δηλοῦν αὐτῷ ποῦ μένειν διέγνωκεν, ἵνα τοῦτο ἐπισταλῇ τῷ βασιλεῖ. ¹⁵⁷ ὁ δὲ προφήτης οὐδὲ ἐπεσθαι ἤθελεν οὔτε ἀλλαχόσε ποῦ μένειν, ἡδέως δὲ ἔχειν ἐπὶ τοῖς ῥεπιίοις τῆς πατρίδος καὶ τοῖς ταλαιπώροις αὐτῆς διαζῆσαι λειψάνοις. γνοὺς δὲ αὐτοῦ ²⁰ τὴν προαίρεσιν ὁ στρατηγός, τῷ Γοδολίᾳ προστάξας, ὃν κατέλιπε, πᾶσαν αὐτοῦ ποιέσθαι ¹⁵⁸ πρόνοιαν δωρησάμενός τε αὐτὸν δωρεαῖς πολυτελέσιν ἀπέλυσε. συναφῆκε δ' αὐτῷ παρα- καλέσαντι περὶ τούτου καὶ Βάρουχον τὸν μαθητὴν Νίρου δὲ παῖδα ἕξ ἐπιστήμον σφόδρα ¹⁵⁹ οἰκίας ὄντα καὶ τῇ πατρίῳ γλώσσει διαφερόντως πεπαιδευμένον. οἱ δὲ πολιορκουμένων Ἱεροσολύμων φυγόντες ἐπειδὴ τοὺς Βαβυλωνίους ἤκουσαν ἀνακχωρηκότας συλλεγέτες ²⁵ ¹⁶⁰ πανταχόθεν ἤκον πρὸς τὸν Γοδολίαν. ἐκ δὲ τοῦ βασιλικοῦ ἦν τίς Ἰσμαήλος πονηρὸς ἀνὴρ, ¹⁶¹ ὃς ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἔφυγε πρὸς τὸν Ἀμμανιτῶν βασιλέα Βαάλην. τούτους τοῖνυν Γοδολίας ¹⁶² ἐπεισε μένειν γεωργοῦντας τὴν χώραν μηδὲν πείσεσθαι δεινόν. συνεβούλευε τε κατοικεῖν εἰς ἣν ἕκαστος βούλεται πόλιν καὶ ἀνακτίζειν τὰ ἐδάφη. ταῦτα διαλεχθεὶς πρὸς αὐτοὺς ¹⁶³ ἀπέλυσε διάγειν διὰ τῆς χώρας εἰς ὃν ἕκαστος ἡβούλετο τόπον. διαδραμούσις δὲ φήμης, ³⁰ ὅτι τοὺς ἀπὸ τῆς φυγῆς Γοδολίας ἐδέξατο φιλανθρωπίως καὶ τὴν γῆν αὐτοῖς γεωργεῖν ἐφῆκεν ἐφ' ᾧ τελέσειν φόρον τῷ Βαβυλωνίῳ, συνέδραμον καὶ τὴν χώραν κατῴκησαν. ¹⁶⁴ κατανοήσαντες δὲ τὴν χώραν καὶ τὴν τοῦ Γοδολίου χρηστότητα Ἰωάννης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἡγεμόνες ὑπερηγάπησαν αὐτὸν καὶ Βαάλην τῶν Ἀμμανιτῶν βασιλέα ἔλεγον τῷ Γοδολίᾳ πέμψαι Ἰσμαήλον δόλῳ ἀποκτενοῦντα αὐτόν, ὅπως αὐτὸς ἄρχῃ τῶν Ἰσραηλιτῶν ὧν ἐκ ³⁵ ¹⁶⁵ τοῦ βασιλικοῦ γένους. ἔυσθῆναι δὲ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἔλεγον, ἂν αὐτοῖς ἐφῇ κτεῖναι τὸν ¹⁶⁶ Ἰσμαήλον. ὁ δ' ἠπίσται αὐτοῖς, οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι λέγων οὕτως πονηρὸν εἰς τὸν εὐεργετή- ¹⁶⁷ σαντα καὶ ἀνόσιον εὐρεθῆναι. ἀλλ' εἰ καὶ ταῦτα ἀληθῆ δεῖ δοκεῖν, ἄμεινον ἔφασκεν

7 ad Ἀζαροακχώρ i. marg. man. 2 ascriptum σαβαίος Busb. — 8 ἐλκίου Henn. — 12 δι' abbreviatum i. ras. man. 2 Busb. — 22 συναφῆκε] συναπολύση Iosephus. — 25 συλλεγέτες Busb. συλλεγόντες Henn. — 28 μηδὲν] οὐδὲν Iosephus. — 31 διεδέξατο Henn.

Zonaras I p. 206 Bonn.

ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου μᾶλλον, ἢ πιστεύσαντα τὴν ἰδίαν σωτηρίαν αὐτῷ ἄνθρωπον φθεῖραι. καὶ ἡμερῶν διελθουσῶν τριάκοντα παραγίνεται πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασφάδα ¹⁶⁸ πόλιν Ἰσμαήλος μετὰ ἀνδρῶν δέκα, οὓς λαμπρᾷ τραπέζῃ ὑποδεξάμενος εἰς μέθην προίχθη. Θεασάμενος δὲ αὐτὸν οὕτως ἔχοντα ὁ Ἰσμαήλος ἀποσφάττει τὸν Γοδολίαν αὐτὸς καὶ οἱ ¹⁶⁹ ⁵ δέκα φίλοι αὐτοῦ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ κατακειμένους ἐν τῷ συμποσίῳ. καὶ μετὰ τὴν τούτων ἀναίρεσιν ἐξελθὼν νυκτὸς ἅπαντας φονεύει τοὺς ἐν τῇ πόλει Ἰουδαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων καταλειφθέντας ἐν αὐτοῖς στρατιώτας. τῇ δ' ἐπιούσῃ μετὰ δώρων ἤκον πρὸς ¹⁷⁰ τὸν Γοδολίαν τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ὀδοήκοντα μηδενὸς τὰ περὶ αὐτὸν ἐγνωκότους· ἰδὼν δὲ αὐτοὺς Ἰσμαήλος εἴσω ἐκάλει πρὸς τὸν Γοδολίαν καὶ παρελθόντων ἀποκλείσας τὴν αὔλιον ¹⁷¹ ¹⁰ ἐφόνευσε. διεσώθησαν δὲ τῶν ὀδοήκοντα τούτων ἀνδρῶν οἱ μὴ πρότερον ἀναιρεθῆναι ¹⁷² παρεκάλεσαν πρὶν ἢ τὰ κεκρυμμένα ἐν τοῖς ἀγροῖς παραδῶσιν ἐπιπλά τε καὶ ἐσθῆτα καὶ σῖτον. ταῦτα ἀκούσας ἐφείσατο τῶν ἀνδρῶν τούτων Ἰσμαήλος· τὸν δὲ ἐν τῇ Μασφάδῃ ¹⁷³ ¹⁵ λαὸν σὺν γυναιξὶ καὶ νηπίοις ἡχμαλώτισεν, ἐν οἷς καὶ τοῦ βασιλέως Σακχίου θυγατέρας, ἃς Ναβουζαρδάνης παρὰ Γοδολίᾳ καταλειόπει. ταῦτα διαπραξάμενος ὥρμησε πρὸς τὸν ¹⁷⁴ ²⁰ Ἀμμανιτῶν βασιλέα. ἀκούσας δ' Ἰωάννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἡγεμόνες τὰ πεπραγμένα ὑπὸ ¹⁷⁵ Ἰσμαήλου καὶ τὸν Γοδολίαν θάνατον τοὺς ἰδίους ἕκαστος παραλαβὼν ὀπλίτας διώκουσι καὶ καταλαμβάνουσιν αὐτὸν πρὸς τῇ πηγῇ ἐν Νεβρῶνι. οἱ δ' αἰχμαλωτισθέντες ὑπὸ Ἰσμαήλου ¹⁷⁶ ²⁵ τὸν Ἰωάννην ἰδόντες καὶ τοὺς ἡγεμόνας, καταλιπόντες τὸν αἰχμαλωτίσαντα πρὸς αὐτοὺς ἀνεχώρησαν. Ἰσμαήλος μὲν οὖν μετ' ἀνδρῶν ὅκτω φεύγει πρὸς τὸν Ἀμμανιτῶν βασιλέα. ¹⁷⁷ ³⁰ ὁ δὲ Ἰωάννης παραλαβὼν οὓς διέσωσεν ἐκ τῶν Ἰσμαήλου χειρῶν εἷς τινα τόπον Μάνδραν ¹⁷⁸ καλούμενον παραγίνεται. διεγνώκεισαν δ' ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον ἐλθεῖν φοβούμενοι, μὴ κτεί- ¹⁷⁹ νωσιν αὐτοὺς οἱ Βαβυλώνιοι. ὄντες δ' ἐπὶ ταύτης τῆς βουλῆς προσίασιν Ἱερεμία τῷ ¹⁸⁰ ³⁵ προφήτῃ παρακαλοῦντες δευθῆναι τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτοῖς ὑποδείξῃ, τί χρὴ ποιεῖν. ὁ δὲ ¹⁸¹ μετὰ δέκα ἡμέρας φησὶ δηλοῦν τὸν Θεόν, ὅτι μένουσι μὲν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ ¹⁸² ⁴⁰ παρῆσται καὶ προνοήσεται καὶ τηρήσει ἀπαθείς, πικρονομένους δὲ εἰς Αἴγυπτον ἀπολείψει. ¹⁸³ ταῦτα λέγων ὁ προφήτης οὐκ ἐπιστεύετο, ὑπωπτεῦετο δὲ χαριζόμενος Βαρούχ τῷ μαθητῇ ¹⁸⁴ ⁴⁵ καταπρεύεσθαι τοῦ Θεοῦ. παρακούσας οὖν ὁ τε λαὸς καὶ ὁ Ἰωάννης τῆς τοῦ Θεοῦ συμ- ¹⁸⁵ ⁵⁰ βουλίας, ἣν αὐτοῖς διὰ τοῦ προφήτου παρήνεσεν, ἀπῆρσεν εἰς Αἴγυπτον ἄγων καὶ τὸν ¹⁸⁶ Ἱερεμίαν καὶ τὸν Βάρουχον. γενομένων δὲ αὐτῶν ἐκεῖ σημαίνει τὸ Θεὸν τῷ προφήτῃ ¹⁸⁷ ⁵⁵ ¹⁸⁸ μέλλοντα στρατεῦειν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους τὸν Βαβυλώνιον, καὶ προειπεῖν ἐκέλευσε τῷ λαῷ ¹⁸⁹ ⁶⁰ τὴν τε ἄλωσιν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι τοὺς μὲν αὐτῶν ἀποκτενεῖ, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους εἰς ¹⁹⁰ Βαβυλῶνα ἄξει. καὶ ταῦτα συνέβη· τῷ γὰρ πέμπτῳ τῆς Ἱεροσολύμων πορθήσεως ἔτει ¹⁹¹ ⁶⁵ ¹⁹² ⁷⁰ ¹⁹³ ⁷⁵ ¹⁹⁴ ⁸⁰ ¹⁹⁵ ⁸⁵ ¹⁹⁶ ⁹⁰ ¹⁹⁷ ⁹⁵ ¹⁹⁸ ¹⁰⁰ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ^{963</}

Zonaras I p. 208 Bonn.

Ναβουχοδονοσόρου τοῦ τῶν Βαβυλωνίων καὶ Χαλδαίων βασιλέως καὶ ὃς ὑπελείφθη τῶν
 184 Ἱεροσολύμων ἀλόντων. Σαλμανασάρις μὲν οὖν ἀναστίψας τοὺς Ἰσραηλίτας κατέκτισεν ἐν
 αὐτῷ τὸ τῶν Χουθαίων ἔθνος, οἱ πρότερον ἐνδοτέρῳ τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδείας ἦσαν,
 τότε μέντοι Σαμαρεῖς ἐκλήθησαν τὴν τῆς χώρας ἐν ἣ κατωκίσθησαν προσιγορίαν ἀναλα-
 βόντες. ὁ δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεὺς τὰς δύο φυλὰς ἐξαγαγὼν οὐδὲ ἐν ἔθνος εἰς τὴν
 185 χώραν αὐτῶν κατέκτισε καὶ διὰ τοῦτο ἔρημος ἡ Ἰουδαία πᾶσα καὶ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ ναὸς
 διέμενεν ἐν ἔτεσιν ἑβδομήκοντα. τὸν δὲ σύμπαντα χρόνον, ὅστις ἀπὸ τῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν
 αἰχμαλωσίας ἐπὶ τὴν τῶν δύο φυλῶν ἀνάστασιν ἐληλύθει, ἑκατὸν ἔτη καὶ τριάκοντα
 μῆνας ἕξ καὶ ἡμέρας δέκα συνέβη γενέσθαι.
 186 Ὁ δὲ Βαβυλώνιος τοὺς εὐγενεστάτους τῶν Ἰουδαίων παῖδας καὶ τοῦ βασιλέως Σεδεκίου
 συγγενεῖς, οἱ καὶ ταῖς ἀκμαῖς τῶν σωμάτων καὶ ταῖς εὐμορφίαις ἦσαν περίβλεπτοι, παιδα-
 187 γωγοῖς παραδίδωσι ποιήσας τινας αὐτῶν ἑκτομίας. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων
 ἐθνῶν ὅσα κατέστρεψε ληφθέντας ἐν ὧρᾳ τῆς ἡλικίας διαθεῖς ἐχορήγει μὲν αὐτοῖς ἀπὸ
 τῆς τραπέζης αὐτοῦ τὰ εἰς δίαιταν, ἐπαίδευε δὲ καὶ τὰ ἐπιχώρια καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων
 188 ἐδίδασκε γράμματα. ἦσαν δ' ἐν τοῖτοις τῶν ἐκ τοῦ Σεδεκίου γένους τέσσαρες καλοὶ τὰ
 καὶ ἀγαθοὶ τὰς ψύσεις, ὧν ὁ μὲν Δανιήλος ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ Ἀνανίας, ὁ δὲ Μισάηλος,
 189 ὁ δὲ λοιπὸς Ἀζαρίας. τούτους ὁ Βαβυλώνιος μετωνόμασε καὶ τὸν μὲν Δανιήλον
 ἐκάλεσε Βαλτιάσαρα, τὸν δὲ Ἀνανίαν Σεδράκην, Μισάηλον δὲ Μισάκην, τὸν Ἀζαρίαν
 Ἀβδεναγώ. καὶ δι' ὑπερβολὴν εὐφυΐας καὶ σπουδῆς ἐν προκοπῇ γενόμενοι σοφίας εἶχεν
 190 ἐν τιμῇ. προσελθὼν δὲ Δανιήλ μετὰ τῶν συγγενῶν Ἀχάνη τῷ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν
 ἐπιτετραμμένῳ εὐνούχῳ τὰ μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως αὐτοῖς κομιζόμενα παρεκάλεσεν αὐτὸν
 ἀναλίσκειν, παρέχειν δ' αὐτοῖς ὅσπρια καὶ φοίνικας καὶ εἴ τι τῶν ἀψύχων ἕτερον βούλοιτο.
 191 ὁ δ' ἔλεγεν ὑπορᾶσθαι, μὴ κατὰδῆλοι τῷ βασιλεῖ γεννηθέντες ἐκ τῆς τῶν σωμάτων ἰσχύ-
 192 τῆς αἵτιοι κινδύνου καταστῶσιν αὐτῷ. πείθουσιν οὖν ἐπὶ δέκα ἡμέρας ταῦτα
 παρασχεῖν αὐτοῖς τὸν Ἀχάνην πείρας ἕνεκα καὶ μὴ μεταβαλούσης μὲν αὐτοῖς τῆς
 193 τῶν σωμάτων ἕξως ἐπιμένειν τοῖς αὐτοῖς, εἰ δὲ κάκιον ἴδοι τῶν ἄλλων ἔχοντας,
 ἐπι τὴν προτέραν δίαιταν διάγειν. ὥς δὲ οὐ μόνον οὐδὲν αὐτοὺς ἐλύπει τὴν
 τροφὴν ἐκείνην προσφερομένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων εὐτραφεστεροὶ τὰ σώματα
 ἐγίνοντο, ἕκτοτε μετὰ ἀδείας ὁ Ἀχάνης ἃ μὲν ἐκ βασιλέως τοῖς παισὶν ἐκομίζετο αὐτὸς
 194 ἐλάμβανεν, ἐχορήγει δὲ αὐτοῖς τὰ προειρημένα. οἱ δ' ὥς καὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν διατοῦτο
 καθαρῶν γεγενημένων καὶ τῶν σωμάτων πρὸς φιλοπονίαν εὐτονωτέρων πᾶσαν ἐτοίμως
 ἐξέμαθον παιδείαν, ἣτις ἦν παρὰ τοῖς βαρβάροις καὶ τοῖς Χαλδαίοις. μάλιστα δὲ Δανιήλος
 ἱκανῶς ἤδη σοφίας ἐμπείρως ἔχων περὶ κρίσεις ὀνείρων ἐσπουδάκει.
 195 Μετὰ δὲ ἔτος δεύτερον τῆς Αἰγύπτου πορθίσεως ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορος ὄναρ
 ἰδὼν θαυμαστόν, οὗ τὴν ἑκβασιν αὐτῷ κατὰ τοὺς ὕπνους ἐδήλωσεν ὁ θεός, τούτου ἐπι-
 35 λαιθάνεται διαναστὰς ἐκ τῆς κοίτης, μεταπεμψάμενος δὲ τοὺς Χαλδαίους καὶ τοὺς μάντις
 καὶ τοὺς μάγους, ὥς εἴη τὸ ὄναρ ἑωρακὸς ἔλεγεν αὐτοῖς καὶ ὥς ἐπιλέλησται τούτου,
 196 ἐκέλευε τε λέγειν αὐτοὺς τὸ ὄναρ καὶ ὅτι σημαίνει. τῶν δὲ εἰ μὲν αὐτὸς ἔκθοιτο τὴν ὄψιν

19 γενομένους Iosephus. — 21 ἐπιτετραμμένῳ] ἐμπειπιστευμένῳ Iosephus. — 27 αὐτοῖς] αὐτοῖς Busb. —
 28 εὐοτραφετέροι ut vid. man. 1 Busb.

Zonaras I p. 210 Bonn.

τοῦ ἐνυπνίου φράσειν τὸ σημεῖον ὑπισχνουμένων, ἄλλως δ' ἀδύνατον εἶναι ἀνθρώποις τοῦθ'
 εὑρεῖν, θάνατον ἠπέλλησεν αὐτοῖς, εἰ μὴ τὸ ὄναρ εἴποιεν, προσέταξε τε πάντας ἀναιρε-
 θῆναι αὐτοὺς ποιῆσαι τὸ κελευσθὲν ὁμολογήσαντας μὴ δύνασθαι. Δανιήλος δὲ πρόσεισιν
 197 Ἀριώχῳ τῷ τῶν σωματοφυλάκων ἄρχοντι, καὶ αὐτὸς γὰρ μετὰ τῶν συγγενῶν σὺν τοῖς λοιποῖς
 5 ἐκινδύνευε, καὶ παρεκάλεσεν εἰσελθόντα πρὸς τὸν βασιλέα μίαν αἰτήσασθαι νύκτα τοῖς μάγοις
 198 καὶ ταύτῃ τὴν ἀναίρεσιν ἐπισχεῖν· ἐλπίζειν γὰρ δι' αὐτῆς δεηθεῖς τοῦ θεοῦ γνώσεσθαι τὸ
 ἐνύπνιον. ὁ δὲ Ἀριώχης ταῦτα ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ μὲν κελεύει τὴν τῶν μάγων
 199 ἀναίρεσιν ἐπισχεῖν ἕως γνῶ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Δανιήλου· ὁ δὲ παῖς μετὰ τῶν συγγενῶν
 ὑποχωρήσας πρὸς ἑαυτὸν δι' ὅλης ἱκετεῦει τῆς νυκτὸς τὸν θεὸν ἐλεῆσαι καὶ τοὺς μάγους καὶ
 10 τοὺς Χαλδαίους, οἷς δεῖ καὶ αὐτὸν συναπολέσθαι, καὶ θύσασθαι τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 ἐμφανίσαντα τὴν ὄψιν αὐτῷ καὶ ποιήσαντα δῆλην, ἥς ὁ βασιλεὺς ἐπετέλεστο. ὁ δὲ θεός
 200 τὸ τε ὄναρ αὐτῷ γνώριμον ἐποίησε καὶ τὴν κρίσιν. Δανιήλος δὲ γνούς παρὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα
 201 περιχαρὲς ἀνίσταται καὶ τοῖς ἀδελφοῖς δηλώσας τοὺς μὲν εἰς εὐθυμίαν διήγειρε, γενομένης
 202 δ' ἡμέρας παραγίνεται πρὸς Ἀριώχην καὶ ἄγειν αὐτὸν ἡξίου πρὸς τὸν βασιλέα. εἰσελθὼν
 203 δὲ παρηγεῖτο μὴ σφώτερον αὐτὸν δόξαι τῶν ἄλλων Χαλδαίων καὶ μάγων, οὐ γὰρ κατ'
 15 ἐμπειρίαν οὐδὲ δι' ὀξύτητα διανοίας τοῦτο γίνεσθαι, ἀλλ' ἐλεήσας ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀποθανεῖν
 κινδυνεύοντας καὶ τὸ ὄναρ αὐτὸ καὶ τὴν κρίσιν φανεράν μοι πεποίηκεν. οὐχ ἥττον δὲ καὶ
 204 περὶ τῆς σῆς ἐφρόντισε δόξης ἀδίκως οὕτως ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀποθανεῖν κελεύ-
 σαντος, οἷς οὐδὲν ἀνθρωπίνης σοφίας ἀπήτησας, ὁ δὲ ἦν θεοῦ. σοὶ τοίνυν φροντίζοντι
 205 περὶ τοῦ τίς ἄρξει τοῦ κόσμου παντὸς μετὰ σέ, βουλόμενος δηλῶσαι πάντας ὁ θεὸς τοὺς
 206 βασιλεύοντας ὄναρ ἔδειξε τοιοῦτον· ἔδοξας ὁρᾶν ἀνδριάντα μέγαν ἐστῶτα, οὗ τὴν μὲν
 κεφαλήν συνεβαίνειν εἶναι χρυσεάν, τοὺς δὲ ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας ἀργυροῦς, τὴν δὲ
 γαστέρα καὶ τοὺς μηροὺς χαλκοῦς, κνήμας καὶ πόδας σιδηρέους. εἶτα λίθον εἶδες ἀπὸ ὄρους
 207 ἀπορραγέντα ἐμπσεῖν τῷ ἀνδριάντι καὶ τοῦτον καταβαλόντα συνθροῦψαι καὶ μηδὲν αὐτοῦ
 25 μέρος ὀλόκληρον ἀφεῖναι, τὸν δὲ χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον
 αἰένουρον λεπτότερον γενέσθαι, καὶ πνεύσαντος ἀνέμου σφοδροῦ ὑπὸ τῆς βίας ἀρπαγέντα
 διασπαρῆναι, τὸν δὲ λίθον αὐξῆσαι τοσοῦτον. ὥς πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ δοκεῖν τὴν γῆν πεπλη-
 ρῶσθαι. τὸ μὲν οὖν ὄναρ τοῦτο ἐστίν, ἡ δὲ κρίσις αὐτοῦ αὕτη· ἡ μὲν χρυσὴ κεφαλὴ σὲ τὰ
 208 ἐδήλον καὶ τοὺς πρὸ σοῦ βασιλεῖς τῶν Βαβυλωνίων· αἱ δὲ δύο χεῖρες καὶ οἱ ὤμοι σημαί-
 30 νουσιν ὑπὸ δύο καταλυθήσεσθαι βασιλειῶν ὑμῶν τὴν ἡγεμονίαν, τὴν δ' ἐκείνων ἑτερός
 τις ἀπὸ τῆς δύσεως καθαιρήσει χαλκὸν ἡμφιμισμένος, καὶ ταύτην ἄλλη παύσει τὴν ἰσχὺν
 ὁμοίᾳ σιδήρῳ καὶ κρατήσει εἰς ἅπαν διὰ τὴν τοῦ σιδήρου φύσιν· εἶναι γὰρ αὐτὴν στερρο-
 τέραν τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ. ἐδήλωσε δὲ περὶ τοῦ λίθου Δανιήλος τῷ
 210 βασιλεῖ, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔδοξε τοῦτο ἰστορεῖν τὰ παρελθόντα συγγράφοντι οὐ τὰ
 35 μέλλοντα, εἰ δέ τις τῆς ἀληθείας γλιχόμενος πολυπραγμονεῖν καὶ περὶ τῶν ἀδήλων βούλεται
 τί γενήσεται, τὸ βιβλίον ἀναγνώτω τοῦ Δανιήλου. Ναβουχοδονόσορος δὲ ταῦτα ἀκούσας καὶ

4 τῷ om. Busb. — 6 ἀναίρεσιν ἐπισχεῖν, ἐπι i. ras. Busb. — 8 τῆς om. Busb. — 10 litt. σθαι καὶ
 εἰσασθαι τῆς τοῦ i. ras. 9—10 litt. Busb. — 11 ἥς] οἷς Busb. — 16 ὁ θεός i. ras. Busb. — 20 litt. ὡσαι
 πάντας i. ras 4—5 litt. Busb. — 21 βασιλευσοντας Iosephus. — 28 οἷν om. Busb. — 29 βασιλεῖς] βαλεῖς
 Busb. — 30 βασιλῶν Iosephus. — 35 ἀληθείας] ἀκριβείας Iosephus.

- 212 ἐπιγινούς τὸ ὄναρ ἐξεπλάγη καὶ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, τὸν Δανιήλον ἠσπάζετο καὶ θύειν ὡς θεῷ
προσέταξε καὶ τὴν προσηγορίαν αὐτῷ τοῦ ἰδίου θεοῦ θέμενος ἀπάσης ἐπίτροπον τῆς βασιλείας
213 ἐποίησε καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα δὲ κατασκευάσας ὁ βασιλεὺς χρύσειον ἀνδριάντα
πιγῶν τὸ μὲν ὕψος ἐξήκοντα πλάτος δὲ ἕξ, στήσας αὐτὸν ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς Βαβυλῶνος πεδίῳ
καὶ μέλλων καθιεροῦν συνεκάλεσεν ἕξ ἀπάσης ἧς ἦρχε γῆς τοὺς πρώτους προστάξας, ὅταν
214 μὴ ποιήσαντας ἠπείλησεν εἰς τὴν τοῦ πυρὸς ἐμβληθῆσεσθαι κάμινον. πάντων οὖν προσ-
κυνούντων τὸν ἀνδριάντα τοὺς Δανιήλου συγγενεῖς οὐ ποιῆσαι τοῦτο φασὶ μὴ βουληθέντας
παραβῆναι τοὺς πατέρας νόμους. καὶ οἱ μὲν εἰς τὸ πῦρ εὐθὺς ἐμβληθέντες θεία σώζονται
215 προνοίᾳ· οὐ γὰρ ἤψατο αὐτῶν τὸ πῦρ, καίειν δὲ ἀσθενὲς ἦν ἔχον ἐν ἑαυτῷ τοὺς παῖδας, τοῦ θεοῦ
κρείττονα τὰ σώματα αὐτῶν ὥστε μὴ δαπανηθῆναι ὑπὸ τῆς φλογὸς κατασκευάσαντος. τοῦτο
συνέστησεν αὐτοὺς τῷ βασιλεῖ ὡς δικαίους καὶ θεοφιλεῖς, διὸ καὶ πάσης τιμῆς ἠξιώθησαν.
216 ὀλίγῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ πάλιν ὀρᾷ κατὰ τοὺς ὕπνους ὁ βασιλεὺς ὄψιν ἐτέραν, ὡς ἐκπεσῶν
τῆς ἀρχῆς μετὰ θηρίων ἕξει τὴν δίκαιαν καὶ διαζήσας οὕτως ἐπὶ τῆς ἐρημίας ἔτεσιν ἑπτὰ
αὐθις τὴν ἀρχὴν ἀπολήψεται. τοῦτο θεασάμενος τὸ ὄναρ πάλιν συγκαλέσας τοὺς μάγους
217 ἀνέκρινεν αὐτοὺς περὶ αὐτοῦ καὶ τί σημαίνει λέγειν ἠξίου. τῶν ἄλλων οὖν ἀπορούντων
Δανιήλος μόνος καὶ τοῦτο ἔκρινε καὶ καθὼς οὗτος αὐτῷ προεῖπεν ἀπέβη. διατρίψας γὰρ
ἐπὶ τῆς ἐρημίας ἑπταετίαν οὐδενὸς τολμήσαντος ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι, δεηθεὶς τοῦ
219 θεοῦ πάλιν τὴν βασιλείαν ἀπολαμβάνει. ἔτη δὲ τρία καὶ τεσσαράκοντα βασιλεύσας ὁ
Ναβουχοδονόσορος τελευτᾷ. μέμνηται δὲ καὶ αὐτοῦ καὶ Βηρωσὸς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Χαλ- 20
227
228 δαϊκῶν ἱστοριῶν καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν καὶ Διοκλῆς ἐν τῇ δευτέρῃ
τῶν Περσικῶν καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικαῖς ἱστορίαις.
229 Μετὰ δὲ τὴν τοῦτον τελευτὴν Ἀβιλαραμάταχος ὁ παῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν παρα-
λαμβάνει, ὃς εὐθὺς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων βασιλέα Ἰερονίαν τῶν δεσμῶν ἀφεῖς ἐν τοῖς
ἀναγκαιοτάτοις γίλοις εἶχε πολλὰς αὐτῷ δωρεὰς δοὺς καὶ ποιήσας αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ 25
231 Βαβυλωνίᾳ βασιλείων. τελευτήσαντος δ' Ἀβιλαματαράχου μετὰ ἔτη ὀκτωκαίδεκα τῆς βασιλείας
Νιγλίσαρὸς ὁ παῖς αὐτοῦ διαδέχεται καὶ βασιλεύσας ἔτη τεσσαράκοντα καταστρέφει τὸν
βίον. εἴτα εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λαβοςόρδαχον ἡ βασιλεία διαβαίνει ἐπὶ μῆρας ἑννέα καὶ
τελευτήσαντος μεταβαίνει πρὸς Βαλτασάρην τὸν καλούμενον Ἀβοάνδηλον παρὰ Βαβυλωνίους.
232 ἐπὶ τοῦτον στρατείουσι Κῦρὸς τε ὁ Περσῶν βασιλεὺς καὶ Δαρεῖος ὁ Μήδων. καὶ πολιορ- 30
κουμενῶ ἐν Βαβυλῶνι τεράστιόν τι θέαμα συνέβη· κατέκειτο δειπνῶν ἐν οἴκῳ μεγάλῳ
233 καὶ γυρῶ μετὰ τῶν παλλακίδων αὐτοῦ καὶ τῶν γίλων. δόξαν δὲ αὐτῷ κομισθῆναι κτελεῦναι
ἐκ τοῦ ἰδίου ναοῦ τὰ τοῦ θεοῦ σκεύη, ἃ συλήσας Ναβουχοδονόσορος ἐξ Ἱεροσολύμων οὐκ
ἐχρήσατο, εἰς δὲ τὸν αὐτοῦ ναὸν κατέθετο. αὐτὸς δὲ ὑπὸ θράσους αὐτοῖς χρησάμενος,
μεταξὺ πίνων καὶ βλασφημιῶν εἰς τὸν θεὸν ἐκ τοῦ τείχους ὀρᾷ χεῖρα προῖοῦσαν καὶ 35
234 τινὰς συλλαβὰς ἐγγράφουσιν. ταραχθεὶς δ' ὑπὸ τῆς ὄψεως συνεκάλεσε τοὺς μάγους καὶ
Χαλδαίους καὶ πάντα σημεῖα καὶ ὀνείρατα κρίνειν δυνάμενον, ὡς ἂν αὐτῷ δηλώσωσι τὰ
235 γεγραμμένα. τῶν δὲ μάγων οὐδὲν συνιέναι λεγόντων ὁ βασιλεὺς ὑπ' ἀγωνίας τῆς ἐπὶ τῷ

2 ἰδίου θεοῖ, ον suprascriptum, θεοῦ i. ras. Busb. — θεοῦ om. Henn. — 7 ἠπείλησε Busb. —

9 εἰθίς om. Busb. (?) — 10 ἐν om. Busb. — κρείττον τὰ, τὰ i. ras. Busb. κρείττω τὰ Henn. — 11 τῆς
φλογὸς] τοῦ πυρὸς Iosephus. — 24 τὸν] τὴν Busb. — 26 δ' om. Busb. — 34 αὐτοῦ om. Henn.

- παραδόξῳ κατὰ πᾶσαν ἐκέρυξε τὴν χώραν τῷ τὰ γράμματα καὶ τὰ δηλούμενα ὑπ' αὐτῶν
σαφῇ ποιήσονται δώσειν στρεπτόν περιουχένιον χρύσειον καὶ πορφύραν ἐσθῆτα φορεῖν, ὡς
οἱ τῶν Χαλδαίων βασιλεῖς, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἀρχῆς. τούτου γενομένου τοῦ κηρύγματος 236
ἐπὶ μᾶλλον οἱ μάγοι συνδραμόντες οὐδὲν ἔλαττον ἠπόρησαν. ἀθυμοῦντα δὲ θεασαμένη τὸν 237
5 βασιλέα ἰ μάμμη αὐτοῦ λέγει, ὡς ἔστι τις ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Ναβουχοδο-
ροσόρου πορθήσαντος τὰ Ἱεροσόλυμα, σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐξευρεῖν τὰ ἀμήχανα καὶ μόνῳ
θεῷ γνώριμα, ὃς Ναβουχοδοροσόρῳ μηδενὸς ἄλλου δυνηθέντος εἰπεῖν περὶ ὧν ἔχρηξεν εἰς φῶς
ἤγαγεν τὰ ζητούμενα. μεταπεμφράμενος οὖν αὐτὸν ἠξίου δηλοῦν αὐτῷ περὶ τῶν γραμμάτων, 238
καὶ σκυθρωπὸν ἦ τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ σημαινόμενον· τοῦτο γὰρ ποιήσαντι πορφύραν δώσειν 240
10 ἐνδεύσθαι καὶ χρύσειον περὶ τὸν ἀνχένα στρεπτόν καὶ τὸ τρίτον τῆς ἀρχῆς μέρος τιμὴν
καὶ γέρας τῆς σοφίας. Δανιήλος δὲ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτὸν ἔχειν ἠξίου· τὸ γὰρ σοφὸν καὶ 241
τὸ θεῖον ἀδωροδόκητον εἶναι καὶ προῖκα τοὺς δεομένους ὠφελεῖν, μηνύειν δὲ αὐτῷ τὰ
γεγραμμένα σημαίνοντα καταστροφὴν αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὅτι μὴδ' οἷς ὁ πρόγονος αὐτοῦ διὰ
τὰς εἰς θεὸν παρουσίας ἐκολάσθη τούτοις ἔμαθεν εὐσεβεῖν, ἀλλὰ καὶ Ναβουχοδοροσόρου 242
15 μεταστάντος εἰς δίκαιαν θηρίων ἐφ' οἷς ἠσέβησε καὶ μετὰ πολλὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις
ἐλεηθέντος ἐπανελθεῖν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ τὴν βασιλείαν, λίθην αὐτὸς ἔλαβε
τούτων καὶ πολλὰ μὲν ἐβλασφήμησε τὸ θεῖον, τοῖς δὲ σκεύεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν παλλα-
κίδων διηκονεῖτο. διὰ ταῦτα τὸν θεὸν ὀργισθῆναι καὶ διὰ τῶν γεγραμμένων καταγγέλλειν, 243
εἰς οἷον αὐτὸν δεῖ καταστρέψαι τέλος. ἐδήλου δὲ τὰ γεγραμμένα τάδε· μανή· τοῦτο δὲ
20 ἔλεγεν Ἑλλάδι γλώσσῃ σημαίνειτ' ἂν ἀριθμός, ὥσπερ τῆς ζωῆς οὕτως σου τὸν χρόνον καὶ
τῆς ἀρχῆς ἡρίθμησεν ὁ θεὸς καὶ περισσεύειν ἔτι σοι βραχὺν χρόνον. θεκέλ· σημαίνει 244
τοῦτο σταθμὸν· στήσας οὖν σου τὸν χρόνον τῆς βασιλείας ὁ θεὸς ἤδη καταφερομένην δηλοῖ.
γαρές· καὶ τοῦτο κλάσμα δηλοῖ κατὰ Ἑλλάδα γλώτταν· κλάσει τοιγαροῦν τὴν βασιλείαν καὶ
Μήδοις αὐτὴν καὶ Πέρσαις διανεμεῖ. Δανιήλου δὲ ταῦτα σημαίνειν τῷ βασιλεῖ γήσαντος τὰ 245
25 ἐν τῷ τείχει γράμματα τὸν μὲν λύπη καὶ συμφορὰ κατέλαβεν ἐπὶ τοῖς δεδηλωμένοις· οὐ 246
μὴν ὡς προφήτῃ κακῶν τὰς δωρεὰς ἃς ὑπέσχετο δώσειν οὐ δίδωσιν, ἀλλὰ πάσας παρέσχε.
μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον αὐτὸς τὴν ἐλήφθη καὶ ἡ πόλις Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπ' 247
αὐτὸν στρατεύσαντος· Βαλιάσαρος γὰρ ἔστιν, ἐφ' οὗ τὴν αἵρεσιν τῆς Βαβυλῶνος συνέβη
γενέσθαι, βασιλεύσαντος αὐτοῦ ἔτη ἑπτακαίδεκα. Δαρεῖω δὲ τῷ καταλύσαντι τὴν Βαβν- 248
30 λωνίων ἡγεμονίαν μετὰ Κύρου τοῦ συγγενοῦς ἔτος ἦν ἐξηκοστὸν καὶ δεύτερον, ὅτε τὴν
Βαβυλῶνα εἶλεν, ὃς ἦν Ἀστυάγου υἱός, ἔτερον δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐκαλεῖτο ὄνομα· ὃς 249
καὶ Δανιήλον τὸν προφήτην λαβὼν ἤγαγεν εἰς Μηδίαν καὶ πάσης αὐτῷ τιμῆς μεταδούς
εἶχε σὲν αὐτῷ· τῶν τριῶν γὰρ σατραπῶν ἦν, οὓς ἐπὶ τῶν ἐξίκοντα καὶ τριακοσίων σατρα-
πειῶν κατέστησε.
35 Δανιήλος τοῖνυν ἐν οὕτῳ λαμπρᾷ σπουδῇ παρὰ τῷ Δαρείῳ ὦν ἐφθονήθη. ζητούντων 250
δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφορμὴν διαβολῆς καὶ κατηγορίας τῶν ἀχθομένων οὐδ' ἴντιναοῦν ἐγκλημάτων 251
εὗρεσιν παρῆχεν. οἱ δὲ τρόπον ἄλλον ἐζητοῦν καθ' ὃν αὐτὸν ἐκποδῶν ποιήσονται. 252

8 ἤραγε ex corr. Busb. — 14 παρουσίας] ἱβρεις Iosephus. — 24 γήσαντος] φράσαντος Iosephus. —

25 τείχει] τοίχῳ Iosephus. — 28 βαλτάσαρ, αρ i. ras. Busb.

253 ὁρῶντες οὖν τὸν *Λανίηλον* τρεῖς τῆς ἡμέρας προσευχόμενον τῷ *Θεῷ* πρὸς τὸν *Δαρεῖον*
 ἐλθόντες ἀπήγγελλον αὐτῷ, ὡς τοῖς σατράπαις αὐτοῦ καὶ ἡγεμόσι δόξειεν ἐπὶ τριάκοντα
 ἡμέρας ἀνεῖναι τὸ πλῆθος, ὅπως μήτε αὐτῷ τίς μήτε τοῖς *Θεοῖς* δεόμενος αὐτῶν καὶ εὐχό-
 μενος εἴη, τὸν μέντοι γε παραβάντα ταύτην τὴν γνώμην εἰς τὸν τῶν λεόντων ἔκριναν
 254 ῥίψαι λάκκον. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐπὶ τὸν *Λανίηλον* ταῦτα κακουργοῦντας νοήσας προτίθησι 5
 255 πρόγραμμα δηλοῦν τῷ πλῆθει τὰ δόξαντα τοῖς σατράπαις. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἡρέμουν
 διὰ τὸ πρόσταγμα, *Λανιήλ* δὲ φροντὶς οὐκ ἦν τούτου, ἀλλ' ὡς εἶχεν *Ξθος* ἰστάμενος ἡνῆκετο
 256 τῷ *Θεῷ*. οἱ δὲ σατράπαι ἤκου ἐνθὺς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κατηγοροῦν ὡς παραβαίνοντος
 μόνου τοῦ *Λανιήλ* τὰ προστεταγμένα· μηδεὶς γὰρ τῶν ἄλλων τολμῶντος εὐχεσθαι τοῖς
 257 *Θεοῖς* αὐτὸς τοῦτο ποιεῖ μόνος· καὶ ῥίπτειν αὐτὸν ἡξίουεν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸν λάκκον 10
 258 τῶν λεόντων. ἐλπίσας δ' ὁ *Δαρεῖος*, ὅτι ῥύσεται τὸ *Θεῖον* αὐτόν, ἐκέλευσεν αὐτὸν γέρειν
 τὰ συμβαίνοντα, καὶ βληθέντος εἰς τὸν λάκκον σφραγίσας τὸν ἐπὶ τοῦ στομίου κείμενον
 ἀντὶ θύρας λίθον ἀνεχώρησε, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἄσιτος καὶ ἄνπτος διήγαγεν
 259 ἀγωνιῶν περὶ τοῦ *Λανιήλου*. μεθ' ἡμέραν δὲ ἀναστὰς ἐπὶ τὸν λάκκον ἦλθε καὶ σώζομένην
 τὴν σφραγίδα εὐρών, ἀνοίξας ἀνεβόησε καλῶν τὸν *Λανίηλον* πυρθανόμενος εἰ σώζεται. 15
 τοῦ δ' ἐπακούσαντος καὶ μηδὲν παθεῖν εἰπόντος, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀνελκυσθῆναι ἐκ τοῦ
 260 λάκκου. οἱ δὲ ἐχθροὶ *Θεασάμενοι* τὸν *Λανίηλον* μηδὲν πεπονθότα δεινόν, τροφῆς κεκο-
 261 ρεσμένους τοὺς λέοντας μὴ ᾤψασθαι τοῦ *Λανιήλου* ἔλεγον πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ μισήσας
 αὐτοὺς τῆς πονηρίας παραβληθῆναι πολλὰ κελεύει τοῖς λέουσι κρέα, κορεσθέντων δὲ αὐτῶν
 τοὺς ἐχθροὺς τοῦ *Λανιήλου* προσέταξεν εἰς τὸν λάκκον ἐμβληθῆναι, ὅπως εἰ διὰ κόρον 20
 262 αὐτοῖς οὐ προσθίξουσιν οἱ λέοντες μάθῃ. σαφές δ' ἐγένετο, ὅτι τὸ *Θεῖον* ἔσωξε τὸν
 263 *Λανίηλον*· πάντας γὰρ διεσπάραξαν ὡς σφόδρα λιμώττοντες καὶ τροφῆς ἐνδεεῖς. δια-
 φθαρέντων δὲ τῶν ἐπιβουλευσάντων *Λανιήλ* ὁ βασιλεὺς *Δαρεῖος* καθ' ὅλην τὴν χώραν
 ἐπεμψεν ἐπαινῶν τὸν *Θεὸν* *Λανιήλου* καὶ μόνον αὐτὸν λέγων εἶναι ἀληθῆ καὶ τὸ πᾶν
 264 κράτος ἔχοντα· ἔσχε δὲ τὸν *Λανίηλον* ἐν ὑπερβαλλούσῃ τιμῇ. ὦν δὲ οὗτος ἐπίσημος καὶ 25
 λαμπρὸς ὠκοδόμησεν ἐν *Ἐκβατάνοις* τῆς *Μηδικῆς* βάριν εὐπρεπέστατόν τι κατασκευάσκει
 265 καὶ *Θαυμασίως* πεποιημένον. θάπτουσι δ' ἐν ταύτῃ τοὺς τε *Μήδων* καὶ *Περσῶν* βασιλεῖς
 266 καὶ *Πάρθων*, καὶ ὁ ταύτην πεπιστευμένος *Ιουδαῖος* ἐστὶν ἱερεὺς. ἄξιον δὲ τοῦ ἀνδρὸς
 267 τούτου καὶ ὁ μάλιστα ἂν *Θαυμάσαιτό* τις ἀκούσας διελθεῖν· οὐ γὰρ τὰ μέλλοντα μόνον
 προφητεύων διετέλει, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι προφηταί, ἀλλὰ καὶ καιρὸν ὥριζεν, εἰς ὃν 30
 268 ταῦτα ἀποβήσεται· καὶ τῶν προφητῶν τὰ χεῖρω προλεγόντων καὶ διατοῦτο δυσχεραينو-
 μένων παρὰ τῶν βασιλέων καὶ τοῦ πλῆθους *Λανίηλος* ἀγαθῶν ἐγένετο προφήτης αὐτοῖς,
 ὡς ἀπὸ μὲν τῆς εὐφημίας τῶν προλεγόμενων εὐνοίαν ἐπισπᾶσθαι, ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους
 267 αὐτῶν ἀληθείας πίστιν καὶ δόξαν ὁμοῦ *Θεοῦ* ἀποφέρεισθαι. κατέλιπε δὲ γράψας
 266 ὅθεν ἡμῖν τὸ ἀκριβὲς τῆς αὐτοῦ προφητείας ἐποίησε δηλόν· τὰ γὰρ βιβλία ὅσα 35
 συγγραψάμενος κατέλιπεν ἀναγινώσκεται παρ' ἡμῖν ἔτι καὶ νῦν καὶ πεπιστεύκαμεν
 269 ἐξ αὐτῶν, ὅτι *Λανίηλος* ὠμίλει τῷ *Θεῷ*. φασὶ δ' αὐτὸν γενόμενον ἐν *Σούσοις* ἐν τῇ μητρο-
 πόλει τῆς *Περσίδος* ὡς ἐξηλθεν εἰς τὸ πεδίον μετὰ ἐταίρων αὐτοῦ, σεισμοῦ καὶ κλότου

τῆς γῆς ἐξαίφνης γενομένου κατελείφθῃ μόνος φυγόντων τῶν φίλων καὶ πέσοι μὲν ἐπὶ
 στόμα, τινὸς δ' ἀψαμένον αὐτοῦ ἀναστῆναι. ἀναστάντι δὲ κριὸν ἐσήμαινεν ἰδεῖν μέγαν, 270
 πολλὰ μὲν ἐκπεφυκότα κέρατα, τελευταῖον δὲ αὐτῶν ὑψηλότερον ἔχοντα. ἔπειτ' ἀναβλέψαι
 μὲν εἰς τὴν δύσιν, *Θεάσασθαι* δὲ τράγον ἀπ' αὐτῆς δι' ἄερος φερόμενον συρράξαντα τῷ
 5 κριῷ καὶ τοῖς κέρασι ῥήξαντα δις καταβαλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πατῆσαι. εἶτα 271
 τὸν τράγον ἰδεῖν ἐκ τοῦ μετώπου μέγιστον ἀναφύντα κέρας, οὗ κλασθέντος ἀναβλαστῆσαι
 τέσσαρα καθ' ἕκαστον τῶν ἀνέμων τετραμμένα. ἐξ αὐτῶν δ' ἀνασχεῖν καὶ ἄλλο μικρότερον
 ἀνέγραψεν, ὃ αὐξῆσαν ἔλεγεν αὐτῷ ὁ ταῦτα ἐπιδεικνὺς *Θεὸς* πολεμήσειν αὐτοῦ τὸ *Ξθος*
 καὶ τὴν πόλιν αἰρήσειν καὶ συγγέειν τὰ περὶ τὸν ναὸν καὶ τὰς *Θυσίας* κωλύσειν ἐπὶ
 10 ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐννενηκονταεξ. ταῦτα μὲν ἰδεῖν ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ἐν *Σούσοις* ὁ 272
Λανίηλος ἔγραψε, κρίναι δ' αὐτῷ τὴν ὄψιν ἐδήλου τὸν *Θεὸν* οὕτως· τὸν μὲν κριὸν βασι-
 λείας *Περσῶν* καὶ *Μήδων* ἔφασκε σημαίνειν, τὰ δὲ κέρατα τοὺς βασιλεύειν μέλλοντας, τὸ
 δὲ ἔσχατον κέρας τὸν ἔσχατον βασιλέα· τοῦτον γὰρ διοίσειν ἀπάντων πλούτῳ τὲ καὶ δόξῃ.
 τὸν δὲ τράγον δηλοῦν, ὡς ἐκ τῶν *Ἑλλήνων* τίς βασιλεύων ἔσται, ὅς τῳ *Πέρσῃ* συμβαλὼν 273
 15 δις κρατήσῃ τῇ μάχῃ καὶ παραλήψεται τὴν ἡγεμονίαν ἅπασαν. δηλοῦσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ 274
 μεγάλου κέρατος τοῦ ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τράγου τὸν πρῶτον βασιλέα καὶ τὴν τῶν τεσσάρων
 ἀναβλάστησιν ἐκπεσόντος ἐκείνου καὶ τὴν πρὸς τὰ τεσσάρα κλίματα τῆς γῆς αὐτῶν ἀπο-
 στροφὴν ἐκάστου τοὺς διαδόχους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου βασιλέως καὶ διαμερισμὸν
 εἰς αὐτοὺς τῆς βασιλείας, οὔτε δὲ παῖδας αὐτοῦ τούτους ὄντας οὔτε συγγενεῖς πολλοῖς
 20 ἔτεσιν ἄρξειν τῆς οἰκουμένης. γενέσθαι δὲ ἐκ τούτων τινὰ βασιλέα τὸν ἐκπολεμήσοντα τὸ 275
Ξθος καὶ τοὺς νόμους αὐτῶν καὶ τὴν κατὰ τούτους ἀφαιρησόμενον βασιλείαν καὶ συλή-
 σοντα τὸν ναὸν καὶ τὰς *Θυσίας* ἐπ' ἔτη τρία κωλύσοντα ἐπιτελεσθῆναι. καὶ δὴ ταῦτα 276
 ἡμῶν συνέβη τῷ *Ξθνῷ* ὑπὸ *Ἀντιόχου* τοῦ *Ἐπιφανοῦς*, καθὼς εἶδεν ὁ *Λανίηλος* καὶ
 πολλοῖς ἔτεσιν ἔμπροσθεν ἀνέγραψε τὰ γενησόμενα. τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον *Λανίηλος* καὶ
 25 περὶ τῆς τῶν *Ῥωμαίων* ἡγεμονίας ἀνέγραψε καὶ ὅτι ὑπ' αὐτῶν αἰρήσεται. ταῦτα ἐκεῖνος *Θεοῦ* 277
 δείξαντος αὐτῷ συγγράψας κατέλιπεν· ὥστε τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ τὰ συμβαίνοντα σκο-
 ποῦντας *Θαυμάζειν* ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ *Θεοῦ* τιμῇ τὸν *Λανίηλον* καὶ τοὺς *Ἐπικουρείους* ἐκ
 τούτων εὐρίσκειν πεπλανημένους, οἳ τὴν τε πρόνοιαν ἐκβάλλουσι τοῦ βίου καὶ τὸν *Θεὸν* 278
 οὐκ ἀξιοῦσιν ἐπιτροπεύειν τῶν πραγμάτων, οὐδ' ὑπὸ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου οὐσίας
 30 κυβερνᾶσθαι τὰ σύμπαντα, ἄμοιρον δ' ἡνιόχου καὶ φροντιστοῦ τὸν κόσμον αὐτομάτως
 γέρεσθαι. τοῖς οὖν προειρημένοις ὑπὸ *Λανιήλου* δοκοῦσι σφόδρα τῆς ἀληθοῦς δόξης 280
 διαμαρτάνειν οἱ τῷ *Θεῷ* μηδεμίαν εἶναι περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀποφαινόμενοι πρόνοιαν·
 οὐ γὰρ ἂν κατὰ τὴν ἐκείνου προφητείαν, εἰ συνέβαιεν αὐτοματισμῷ τινι τὸν κόσμον
 διάγειν, πάντα ἐωρῶμεν ἀποβαίνοντα.

1 ποιοι Busb. — 2 αὐτῶν] αὐτόν Busb. — 13 τούτων Busb. — 21 αὐτῶν] αὐτόν Busb. —
 βασιλείαν] πολιτείαν Iosephus. — 24 χρόνον] χρόνον Iosephus.

2 ἀπήγγελλον Henn. et ex corr. Busb. — 10 ποιοι Busb. — 17 κεκορεσμένοις] πεπληρωμένους
 Iosephus. — 25 ἐπερβαλόνση Busb. — 26 ἐκβατάνοις (οι i. ras.) Busb.

Hactenus antiqua historia. Voto autem finiendum volumen sit. Superest enim ut dies festissimus publice indicatur. **Imperatoris ac Regis Augustissimi** festum natalem civibus universis laetissimum mox celebrabit haec Academia Deumque optimum maximum, auctorem ac statorem Germanici nominis, publica voce precabitur, ut custodiat servet protegat hunc imperii statum, hanc pacem, huius amatissimi denique Principis iuventutem eumque semper validum sapientem felicem longissima statione uti sinat mortalibus destinata civiumque omnium consilia pia foveat, opprimat impia. Quorum votorum sollemnium interpretes in oeco publico existet vir illustrissimus

CAROLUS GOTTHARTUS LAMPRECHT

PHIL. DOCTOR, HISTORIAE P. P. O., SEMINARIUM HISTORICI DIRECTOR

doctam ex more disputationem votis adnexurus. Eadem sollemnia professores ornatissimi, iuvenes artium doctarum studiosi carissimi, viri denique in quocumque honoris gradu collocati, quotquot huic favent Academiae, ut frequentes ac laeti concelebrent oratoremque benigne excipiant, Rectore magnifico invitante ea qua par est observantia oramus.
